

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2004

Núm. 47

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 14 de desembre del 2004

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 8636/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a discriminació laboral per raó de gènere a IB3. 2138
- 2) RGE núm. 8638/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a divulgació i difusió de la normativa en matèria de pesca recreativa. 2139
- 3) RGE núm. 8641/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació del programa Ciutat Digital a Formentera. 2140
- 4) RGE núm. 8640/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions del Ministeri de Medi Ambient al litoral de les Illes Balears. 2140
- 5) RGE núm. 8634/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tercer terme del pressupost de funcionament dels centres docents. 2141
- 6) RGE núm. 8635/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a marca "Illes Balears". 2142
-

7) RGE núm. 8639/04, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció de 4 dessaladores tal i com preveu el Pla hidrològic nacional per a les Illes Balears. 2143

8) RGE núm. 8643/04, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació del Pla director sectorial de transports. 2144

9) RGE núm. 8644/04, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a valoració del procés d'avaluació dels coneixements de llengua catalana. 2144

10) RGE núm. 8637/04, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pujada de sou a llocs de feina ocupats per funcionaris. 2145

11) RGE núm. 8492/04, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa al president de l'Autoritat Portuària. **(Retirada)** 2147

12) RGE núm. 8642/04, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a iniciativa del Consell de Menorca respecte dels habitatges turístics de vacances. 2147

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5819/04, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reconversió turística. 2148

III. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 6934/04, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris per a una reforma de la legislació educativa. Urgència. 2155

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de Llei RGE núm. 4618/04, de creació del Col·legi Oficial de Guies Turístics de les Illes Balears. 2166

V. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de Llei RGE núm. 6683/04, de modificació de la Llei 5/2002, de 21 de juny, de subvencions. 2169

VI. Compareixença del conseller de Comerç, Indústria i Energia, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 2009/03, relativa a suport a l'empresa Majorica, aprovada pel Ple de la cambra, a la sessió del dia 4 de novembre del 2003. (Escrit RGE núm. 8493/04, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 2175

VII. Designació de representant del Parlament al Consell Assessor de RTVE a les Illes Balears. 2175

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia senyores i senyores diputats. Començam la sessió plenària d'avui i el primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 8636/04, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a discriminació laboral per raó de gènere a IB3.

Primera pregunta RGE núm. 8636/04, relativa a discriminació laboral per raó de gènere a IB3 que formula l'Hble. Diputada Sra. Aina Rado i Ferrando del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Formularíem aquesta pregunta tal com ve explicada i per tant, demanàriem a la consellera, Sra.

Rosa Puig, quines actuacions ha fet el Govern davant aquesta presumpta discriminació per raó de gènere de l'ens públic IB3?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, aquesta pregunta va ser contestada dia 25 de novembre a la Comissió d'Assumptes Socials que vostè me va formular, exactament igual. En aquella comissió jo li vaig contestar dient que l'Institut de la Dona havia rebut un escrit allà on se denunciava una presumpta discriminació i li vaig contestar les actuacions que havia duit a terme l'Institut de la Dona en aquest sentit i que crec que vostè ja coneix perquè varen ser contestades dia 25 de novembre.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo a la comissió li vaig demanar quines actuacions havia fet l'Institut de la Dona. Vostè efectivament me va contestar que havien fet una investigació i que envien aquesta investigació, aquests papers, aquesta documentació a Madrid en el Ministeri de Treball.

Miri Sra. Consellera, jo no sé si vostè és que no ho sap, no li han explicat, però per temes de relacions laborals, com d'altres temes, són temes transferits i vostès, el Govern d'aquestes illes, són els responsables. Vostè me va dir en aquesta comissió que si volia que instaria a Madrid. Jo li he de dir Sra. Consellera que no insti ningú perquè farà un ridícul. El que vostès han de fer és actuar perquè en aquest cas, no només és l'actuació de no haver fet res més que enviar uns papers a Madrid, que els hi tornaran Sra. Consellera, sinó que a més el presumpte culpable d'aquesta presumpta discriminació laboral per raó de gènere va ser per part d'un ens públic. Per tant, crec que vostès tenen qualche cosa a dir i a fer. No s'amaguin en Madrid, vostès amb aquestes qüestions en Madrid han trobat l'Havana, allò que no els va bé o allò que no volen fer, Madrid és el culpable. Però jo li dic Sra. Consellera que actuïn perquè és la seva responsabilitat, com li han dit ja moltes vegades des d'aquest Grup Socialista.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, me sap greu corregir-la, però jo en cap moment li he dit que féssim una investigació, en tot cas varem fer un informe. I l'únic que feim nosaltres des de la conselleria és seguir el procediment legal i el procediment legal marca que nosaltres hem d'enviar aquestes possibles denúncies, en aquest cas a l'ens que tenguí la competència. I en aquest cas no és ni l'Institut de la Dona, ni la Conselleria de Presidència, ni és el Govern de les Illes Balears. En tot cas és l'organisme corresponent que és la Inspecció de Treball de la Seguretat Social, per tant, el ministeri. Nosaltres varem remetre amb termini el que seria l'escrit apuntant totes les al·legacions que se'ns havien aportat i enviades al ministeri. El ministeri per ara no ha contestat i jo vull estar convençuda de què ho farà i respondrà així com toca.

De totes formes i no obstant vostè me fa de forma reiterada la mateixa pregunta, jo la veritat és que he procurat informar-me una mica més. I per si vostè no ho sap li diré que en aquesta plaça i sense ànim d'estar més informat, però és important saber el nombre de sol·licituds que se varen presentar, se'n varen presentar en total per una part 4 dones i 32 homes. D'aquestes 4 dones hi va haver 2 dones que varen passar a les següents proves de selecció. Per tant, vull entendre que en aquests casos no hi va haver cap tipus de discriminació.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 8638/04, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a divulgació i difusió de la normativa en matèria de pesca recreativa.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta RGE núm. 8638/04, relativa a divulgació i difusió de la normativa en matèria de pesca recreativa que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Popular ens agradaria conèixer, Sra. Consellera, quines activitats ha duit o pensa dur a terme la Direcció General de Pesca per donar a conèixer la normativa en pesca recreativa.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Sra. Consellera d'Agricultura i Pesca.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Durant l'exercici del 2004 la Direcció General de Pesca ha realitzat una important tasca sense precedents a Balears de divulgació i difusió informativa de la normativa pesquera recreativa. Entre les tasques realitzades podem destacar: una edició de 45.000 exemplars d'un fulletó de 32 pàgines que recull tota la normativa, dels quals 33.000 exemplars s'han enviat per correu als titulars de llicència de pesca.

Disseny de cartells informatius sobre la pesca recreativa i la instal·lació progressiva a tots els punts considerats estratègics, rampes, avaradors, clubs nàutics, accessos als ports d'arreu de totes les Balears. Redacció i edició d'un document tècnic de pesca amb una descripció molt completa sobre la pesca d'esplai a les Illes Balears, una versió electrònica que està disponible a la web de la Conselleria d'Agricultura i Pesca. La potenciació de la informació disponible a la pàgina web.

I fruit d'aquesta feina s'ha batut un ample rècord de llicències de pesca en vigor, havent-se superat per primera ocasió les 40.000 llicències de pesca. Això és resumit allò que s'ha fet referent a la pesca recreativa a la nostra comunitat.

I.3) Pregunta RGE núm. 8641/04, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació del programa Ciutat Digital a Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 8641/04, relativa a aplicació del programa Ciutat Digital a Formentera que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sr. President. És una pregunta per al conseller d'Hisenda i Innovació respecte el conveni que s'ha subscrit recentment amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera per aplicar a l'illa de Formentera el programa anomenat Ciutat Digital, entre altres coses es dotarà d'ordinadors a les escoles públiques, es recabellarà les institucions, hi haurà llocs d'accés públic d'internet, entre altres coses.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Hisenda i Innovació.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, a finals de novembre vàrem signar un conveni, bé amb el Banc Central se va signar el mes de setembre i a finals de novembre se varen signar amb les entitats locals que varen estar interessades, que varen ser el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, el Consell Insular de Mallorca, l'Ajuntament de Calvià i l'Ajuntament de Formentera i que són, com ja li he dit, les administracions que se varen mostrar més interessades en aquest tema.

En el projecte Ciutat Digital hi ha 4 àrees prioritàries d'actuació, que són l'àrea d'educació, l'àrea de turisme, l'àrea d'administració electrònica i l'àrea de ciutadans en xarxa. D'aquestes 4 àrees que jo he citat, la que jo crec que tindrà més impacte a Formentera, i allà on se faran les inversions més importants, és a dir, ja que en aquests convenis el Consell Insular d'Eivissa aporta 150.000 euros i l'Ajuntament de Formentera també altres 150.000 euros al llarg dels propers anys, l'àrea de educació i formació en aquest projecte farà que la reforma sigui important, no només tan sols en la dotació d'ordinadors en la xarxa de col·legis, sinó introduir a la societat de la informació dins Formentera. Aquest és l'objectiu que consideram bàsic per a Formentera i és que aquesta societat de la informació arribi a tota illa de Formentera. I en aquest sentit dir (...) dins de l'any que ve, a finals del primer semestre, de què hi hagi la connexió per cable a l'illa de Formentera, sobrepassarem aquests *gaps* digitals de què fins ara era l'única illa que no tenia connexió de banda ampla.

I que també l'altre punt important allà on influirà més aquest programa a l'illa de Formentera serà l'administració digital, jo crec que aquí farà que l'Ajuntament de Formentera pugui estar a l'abast de totes les noves tecnologies i estar en punta de llança d'entre l'administració electrònica. Jo crec que l'àrea d'educació i l'àrea d'administració digital, o administració electrònica per a l'Ajuntament de Formentera serà els dos punts més importants d'aquest conveni per a l'illa de Formentera.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 8640/04, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions del Ministeri de Medi Ambient al litoral de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 8640/04, relativa a inversions del Ministeri de Medi Ambient al litoral de les Illes Balears que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gracias, Presidente. Esta pregunta va dirigida al conseller de Medio Ambiente. ¿Cuáles son las previsiones que tiene la Conselleria de Medio Ambiente en relación al convenio firmado con el ministerio para inversiones en el litoral balear?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, les nostres previsions són claríssimes, una altra cosa són les previsions del Govern central que crec que les té ben embullades. Així i tot i ho dic per la deslleialtat que ha tengut el Govern central amb les Illes Balears. Tenim un conveni igual que el Govern canari de 98 milions d'euros, allà on aquest conveni fa que el pressupost de l'Estat cada any ha de dur les obres que s'han de fer l'any següent. Amb Canàries s'han assegut, amb el conveni igual, i han estat capaços de posar els doblers a cada obra que havien de fer.

En el cas de Balears el que han fet ha estat llevar tots els projectes que venien d'anys anteriors, fer dues borses allà on sí és veritat que hi ha 12 milions d'euros, però no posar noms i cognoms a les obres, que és allò que diu el conveni.

Per altra part duim des del mes de juny que se constitueixi la comissió de les obres del litoral i fins dia 1 de desembre, aquest mes, no ha estat possible que el ministeri la volgués constituir. Ara s'ha constituïda, però amb el problema que el pressupost general de l'Estat no du quines obres se faran a cada lloc.

Se veu que el Govern central té algun complex a l'hora de xerrar de passeigs marítims, però quan no està davant el conseller. Quan està davant el conseller diu que no hi ha cap problema, que les obres pareix que totes poden anar a missa, però després quan xerren pel diari, com que han de fer vots, xerren de què ells no volen ni una palada de formigó. Cap problema ni un, podem xerrar de tot. Estam pendants que una vegada constituïda la comissió política, que va ser dia 1 de desembre, se reuneixin quan abans la comissió tècnica per decidir quins són els 12 milions d'euros d'obra que farà el Govern central i quins són els 12 milions d'euros d'obra que farà el Govern balear l'any 2005.

Esper que d'una vegada per totes..., jo no me barallaré amb ells, però els marcaré de prop. Se posin a fer feina i deixin de fer segons quines beneïtures pels diaris.

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 8634/04, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tercer terme del pressupost de funcionament dels centres docents.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 8634/04, relativa a tercer terme del pressupost del funcionament dels centres docents que formula l'Hble. Diputada Rosa Maria Alberdi i Castell del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, com vostè sap, aquesta és la quarta en menys de dos mesos que li pregunto sobre aquest tema. A mi la veritat m'ha fet una mica de vergonya aliena haver d'insistir quatre vegades en un tema, en una qüestió com aquesta que el més mínim sentit comú fa que ni tan sols hauria d'haver estat un problema i no ho hauria d'haver estat perquè estam parlant dels diners que asseguren que els centres funcionin, que es paguin les factures del telèfon, que es pugui comprar gasoil per a la calefacció. Parlam de les coses de cada dia, no d'una cosa excepcional. I m'ha estat especialment penós perquè a pesar del seu reiterat compromís davant d'aquesta cambra de què tot el pagament estaria abonat a mitjans del mes de novembre, fa més d'un mes i això no ha estat així.

Com bé ha reconegut vostè, té l'obligació de retre comptes en aquesta cambra, una doble obligació, l'obligació d'explicar-nos que compleix amb les seves obligacions com a conseller, però també l'obligació de dir-nos on han estat els problemes, qui li ha posat les traves perquè vostè no hagi pogut complir els compromisos que va fer davant d'aquesta cambra. Per això avui té ara l'oportunitat d'explicar a tota la comunitat si per fi ja ha pogut solucionar, a una setmana de què s'acabi aquest trimestre, aquest retard.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. És veritat que és la quarta vegada que demana aquesta qüestió, el que prova l'originalitat de la diputada preguntant, naturalment.

En primer lloc li vull dir que estan abonats completament tots els pagaments que havien de rebre els centres escolars i per tant, està complida l'obligació que tenia el Govern de liquidar aquestes quantitats. A meitat de novembre s'havia pagat, efectivament, tot allò que estava consignat en els pressuposts,

que no coincidia exactament amb les expectatives que a determinats centres s'havien generat. I a principi de mes de desembre s'han liquidat a favor dels centres totes les quantitats que tots els centres esperaven rebre.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. El felicito, val més tard que mai. Però sembla que aquest retard ha posat de manifest 3 coses senzilles, els diners del pressupost de funcionament dels centres han estat llevats de la conselleria i destinats a coses alienes a la mateixa. Això ha tengut greus conseqüències per als nostres centres i sobretot per als professors que han fet meravelles precisament perquè els alumnes no patissin les conseqüències. I tercer, vostè ha procurat solucionar el problema i només ho ha pogut fer a una setmana o a 15 dies de què s'acabi el curs.

I això Sr. Conseller és senzillament que tots els que varem creure que tenia capacitat per resoldre el problema ja no ens ho creiem. Li hem perdut la confiança perquè no ha sabut evitar el problema i quan ha succeït no l'ha sabut resoldre amb rapidesa i eficiència. Quan aquestes coses passen, quan no se saben resoldre els problemes en el moment que passen normalment es parla del futur o del passat, es parla del futur i es diu, augmentarem moltíssim el pressupost i aquest argument no ens serveix quan no sabem si després tendrem capacitat de gestionar-lo, o ens continuaran manlleuant els diners.

I quan es parla del passat, de vegades es parla de què tots els governs, de vegades, han hagut de desvestir un sant per vestir-ne un altre. Jo hi estic d'acord, als governs els passa això moltes vegades. El que passa és que sembla que en aquest Govern del PP que s'ha hagut de desvestir el sant de l'educació, un dels més importants i perdoni que li digui, no tan per vestir-ne un altre sinó per...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Miri el que diu vostè no és vera, senzillament no és vera, no s'ha desvestit el sant de l'educació per vestir altres qüestions, això seria així si aquests recursos no haguessin arribat als centres, però els recursos han arribat. Per tant, s'ha complit allò que estava pressupostat i s'ha complit allò que els centres esperaven que succeís. Per tant, vostè parla de conceptes que són vertaderament inexactes i absolutament inadequats.

Ha perdut la confiança amb el conseller. Només se pot perdre el que es té, jo no crec que vostè hagi tengut mai la

confiança amb aquest Govern i amb aquest conseller, me permeti que li ho digui. Jo ho veig així. Però clar, jo no sé molt bé com qualificar l'actitud del seu grup, no ho sé. Jo no m'atreveria a fer una qualificació, podrien dir alguns que això és cinisme, que és hipocresia, no ho sé, no ho dic jo i a més no ho vull qualificar. Però xoca que vostè vengui 4 vegades a demanar per aquesta qüestió, organitzin una mobilització, per cert contant mitges veritats als mitjans de comunicació, que són les pitjors de les mentides i després quan tenen una ocasió de quedar bé amb els ciutadans de les Illes Balears, de votar a favor de la reclamació a l'Estat, al Govern de Madrid, de la quantitat que necessitam per finançar la sanitat i l'educació, vostès no voten a favor d'aquesta reclamació.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 8635/04, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a marca "Illes Balears".

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 8635/04, relativa a marca Illes Balears que formula la diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President, señoras diputadas, señores diputados. Sr. Conseller, en el pleno celebrado el pasado 30 de noviembre, cuando respondió una pregunta formulada por esta diputada dijo textualmente las siguientes palabras en referencia a la marca Illes Balears: "lamentablemente nadie nos conoce en los mercados emisores como Illes Balears".

Sr. Conseller, si usted piensa que la promoción de la marca Illes Balears no es efectiva ¿por qué el Govern da soporte e invierte dinero público en un equipo ciclista cuyo nombre es precisamente Illes Balears?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Idò molt senzill, perquè amb aquest patrocini i amb aquesta denominació ens permet aconseguir moltíssimes possibilitats promocionals via equipatge, via participació a voltes ciclistes d'Anglaterra, Alemanya, França que duïen el nom de les illes que volem vendre, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Sr. Conseller, la respuesta que usted dio en esta cámara es el resultado de su incongruencia porque yo estoy convencida de que usted no le convence en absoluto la promoción de la marca Illes Balears, pero desde Presidencia se le ha forzado a aceptar que la mejor promoción y la más efectiva es subvencionar un equipo ciclista, cuyo nombre insisto es Illes Balears y que se ha vendido como la gran apuesta en promoción exterior. Usted mismo ha dicho que los resultados han sido fantásticos y casi ha asegurado que gracias a las actuaciones de este equipo el incremento de turistas en nuestras islas ha sido espectacular.

Sin embargo su subconsciente le traiciona y sabe que gastarse más de 6 millones de euros al año en este equipo es desperdiciar un dinero que se podría invertir en acciones promocionales que serían mucho más provechosas. Pero tiene que apoyar este despilfarro, que ha arrastrado a consellerías como la de Sanidad y Educación hasta los niveles que conocemos. Tenemos equipo ciclista, pero en los centros, hasta ahora, no han tenido dinero para calefacción o fotocopias y encima usted reconoce que no sirve para nada la promoción de esta marca.

Y además insisto, usted lo ha dicho y sigue manteniendo y llevando a cabo la promoción de la marca Illes Balears. Y si no ¿por qué aparece en los stands que se llevan a las ferias? ¿Por qué apareció en la final de la Copa Davis justo al principio de los partidos? ¿Por qué aparece en los autobuses? Se está llevando una promoción en Madrid al respecto. ¿Por qué aparece en todos los folletos que publicita el IBATUR? Usted no está de acuerdo con esta marca y no está de acuerdo en la efectividad que le está dando y si es así retírela, si no le convence, si entiende que no se va a llevar a cabo una buena promoción retírela, porque lo que no se puede permitir es que usted mantenga un doble discurso, por un lado lo apoye y nos diga aquí que la marca Illes Balears nos permite obtener unos resultados fantásticos y...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, no mescli ous amb caragols, ja li ha explicat fa un poc el conseller d'Educació a la seva companya que aquí no s'han deixat de pagar coses per fer-ne unes altres. Allò que ens hagués agradat és el que els ha dit el conseller d'Educació que ens ajudessin a aconseguir altres coses dels seus companys de Madrid i que lamentablement no aconseguim.

Nosaltres tenim un equip ciclista del qual ens sentim molt orgullós i que hem presentat moltes ocasions, que ha produït un retorn publicitari i promocional cap a les nostres illes infinitament superior a allò que ens està costant. I té un nom que és el que agrupa totes les illes d'aquesta comunitat autònoma, Illes Balears. Però amb aquest nom som capaços

d'aconseguir possibilitats promocionals via equipatge, via televisió que hem sortit a moltíssimes etapes del Tour de França en directe, milions de telespectadors veient els jersers dels ciclistes l'illa de Mallorca, de Menorca i la d'Eivissa, que vostè sempre vol defensar. Per tant, és una aposta de la qual nosaltres no ens penedim, sinó tot el contrari. Comprenem perfectament que a vostès els sàpiga greu que el Govern aposti per coses que realment tenen un interès, una força i una espectacularitat com té aquest equip ciclista.

I allò que ja demostra la seva enveja, esper que sana, és la Copa Davis. És a dir, que nosaltres aconseguíssim, que el Govern aconseguís que milions de telespectadors poguessin veure darrera els comentaristes de televisió el logotip d'Illes Balears, amb Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera davall, l'únic que demostra Sra. Diputada és la competència d'aquest Govern, la capacitat d'aquest Govern i esper que la seva sana enveja. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 8639/04, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció de 4 dessaladores tal i com preveu el Pla hidrològic nacional per a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena pregunta RGE núm. 8639/04, relativa a construcció de 4 dessaladores, tal i com preveu el Pla Hidrològic Nacional per a les Illes Balears que formula l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Medi Ambient, hem pogut constatar que els nostres ciutadans de les illes, la gran majoria, creu que és necessari la construcció d'aquestes dessaladores. Per açò nosaltres li volem demanar avui si creu vostè que es fa necessària la construcció d'aquestes 4 dessaladores, previstes a l'annex d'inversions del Pla Hidrològic Nacional a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, jo entenc la seva preocupació, és a dir, vostè és diputada per Menorca, ha rebut informació de què la dessaladora d'Alcúdia i Santa Eulària a Eivissa se faran i no li acaba d'arribar un missatge nítid i clar de si realment la de Ciutadella se farà i supòs que la gent de Mallorca i la zona d'Andratx també vol saber això.

Les 4 dessaladores són indispensables i en aquest moment el Govern central tampoc diu que no ho siguin. Una altra cosa és que se tracta de saber, com diuen a Eivissa, els sous que

tenim per realment fer les dessaladores. A mi realment els sous m'importen poc, només m'importa que l'aigua sigui bona i el preu que pagaran els ciutadans de qualsevol de les 4 illes. La política del Govern en dessalació ha estat a un lloc important com és Eivissa, allà on més de la meitat de l'illa depèn de la dessalació, ha estat igualar els preus d'un lloc i de l'altre. I nosaltres necessitam aquestes 4 dessaladores per tenir prop de 70-80% d'aigua en alta de les Illes Balears i fer una bona gestió de l'aigua.

Una altra cosa són els doblers que hi ha perquè se puguin posar en marxa d'aquí al 2008. Li he de dir la veritat, veig bona voluntat, més per part nostra que per part seva, però m'és igual, intentaré que aquests doblers no se perdin i sobretot que no se perdin aquestes infraestructures. I esper que el mes de gener tenguem contesta definitiva, si només en volen fer dues que diguin clarament que en volen fer dues, ja veurem nosaltres què feim amb les altres dues i si volen fer les quatre aquest Nadal Sant Antoni i Sant Sebastià els acabi d'il·luminar perquè diguin que sí a les altres dues i que fins ara feien un poc el roncer.

Moltíssimes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 8643/04, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació del Pla director sectorial de transports.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 8643/04, relativa a situació del Pla director sectorial de transports que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Conseller, en quina situació se troba a dia d'avui el Pla director sectorial de transports de les Illes Balears?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margarida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, tal i com està previst a les Directrius d'Ordenació Territorial i a la Llei d'Ordenació Territorial de les Illes Balears, el Pla sectorial té previst una tramitació amb una aprovació inicial, una informació pública de dos mesos, després s'ha de fer l'avaluació de l'estudi d'impacte ambiental per la Comissió Balear de Medi Ambient, l'informe de la Comissió de Política Territorial per a després aprovar-se definitivament per Consell de Govern.

En aquest moment ens trobam que s'ha fet l'aprovació inicial i ja ha conclòs el període d'informació pública, allà on s'han presentat un total de 37 al·legacions, d'aquestes al·legacions n'hi ha dues de particulars, 17 han estat d'ajuntaments, o sigui un 46% del total d'al·legacions incloent-hi una de la FELIB (Federació de Municipis), 2 dels consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera, 2 de grups parlamentaris, en concret el PSM i Esquerra Unida- Els Verds, 1 d'un partit polític, Agrupació Electoral Sineuers Independents, 4 d'associacions empresarials de transport, 2 de col·legis professionals oficials i 7 d'associacions privades, com associacions de pares o d'alumnes. En total per tant, són 37 al·legacions que en aquest moment constitueixen totes elles aportacions positives al pla, s'estan estudiant per contestar per veure si se poden acceptar o rebutjar, contestar individualment i després amb l'informe d'al·legacions i amb el pla ja se procedirà a la resta de tramitació i el gener o febrer podrà entrar a la Comissió Balear de Medi Ambient per després continuar la tramitació.

No obstant, mentre concloem i feim una aprovació definitiva d'un pla jo crec que molt important previst a les nostres directrius d'ordenació del territori, li he de dir que en aquest moment des del Govern i des de la conselleria estam perfilant ja totes les actuacions per començar a posar en marxa l'any que ve, perquè com vostè sap perfectament el pressupost per a l'any 2005 contempen un augment pressupostari important a la partida de transport públic.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 8644/04, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a valoració del procés d'avaluació dels coneixements de llengua catalana.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta RGE núm. 8644/04, relativa a valoració del procés d'avaluació del coneixement de la llengua catalana que formula el Sr. Diputat Eduard Riudavets i Florit del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el passat 30 de setembre vaig defensar precisament a la Comissió d'Educació una proposició no de llei demanant el manteniment de la Junta Avaluadora de Català. Argumentava que era un sistema que durant molts d'anys havia funcionat bé, seguia funcionant bé i que no hi havia motiu per un canvi. Des del Partit Popular es va rebutjar la nostra proposta amb l'explicació que el nou sistema que posaven en marxa milloraria l'eficàcia.

Bé ara per ara no n'hem vist gaire d'eficàcia. Per no veure no hem vist ni els tribunals constituïts. Per tant, com valora vostè el procés d'avaluació dels coneixements de català posats en marxa per la Direcció General de Política Lingüística?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Demani a Santa Llúcia que li conservi la vista perquè els tribunals estan constituïts. És a dir, si vostè no ha vist la constitució dels tribunals jo li he de dir que els tribunals estan constituïts.

Efectivament nosaltres varem posar en marxa un sistema distint del que havia funcionat fins ara, a través del Decret 80/2004, que no pretenia altra cosa que el mateix objectiu d'acreditar els coneixements de català per les persones adultes que pretenguessin obtenir el títol corresponent. Vull dir que és prest per valorar el funcionament d'aquest procés perquè està efectivament en un moment encara que s'han recentment constituït tots els tribunals. Per tant, s'ha acabat el termini d'inscripció, vull consignar aquí que 7.004 ciutadans s'han apuntat a aquests exàmens.

Per tant, és molt prest encara per avaluar com ha anat, hem d'esperar que se facin les proves, hem d'esperar que es realitzi tot el procés i naturalment serà el moment oportú per dir el que estam segurs que succeirà, que aquest procés serà àgil, eficaç, eficient i tal com varem pronosticar, objectiu, correcte i serà per al bé dels ciutadans. I se perseguirà l'objectiu que la Junta Avaluadora de Català a un moment determinat va voler impedir, que els ciutadans puguin accedir al dret que tenen.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. Conseller. M'alegra que els tribunals ja s'hagin constituït; li ha costat, i ha creat amb aquesta constitució força problemes.

Jo crec que és ben cert allò que no hi ha pitjor cec que el que no hi vol veure. Miri, abans hi havia un sistema autònom que funcionava; i què tenim ara?, què hem tingut fins ara? Problemes. Ara tenim una convocatòria d'enguany desconvocada, un decret que al nostre parer i al parer dels sindicats vulnera la Llei de funció pública, uns professors descontents, una normativa coercitiva imposada a cop de decret, uns professionals que veuen retallats els seus drets, un possible abandó de tasques escolars per formar part dels tribunals, i, per no tenir, no tenim els tribunals constituïts a l'hora.

I és que les coses no s'han pogut fer més malament, Sr. Conseller. Vostès han convocat *manu militari*, sota amenaça d'expedient, professorat d'altres administracions, de consells i ajuntaments; no s'han adonat que açò no ho poden fer, que és un despropòsit i una il·legalitat; no s'han adonat que han convocat professors en comissió de serveis, amb llicència d'estudis, alliberats sindicals... Quin desgavell hi ha que ni tan sols no han fet comprovacions de 10 minuts a un ordinador! Tot açò demostra una vegada més, i ja en duim moltes, la seva ineficàcia en aquest aspecte. Han militaritzat els professors, els

han imposat tasques que no els pertocaven, els han amenaçat amb expedients, amb telefonades; i tot per a què?, per substituir un sistema que funcionava però que vostès no controlaven, i açò és l'aposta més clara de la seva ineficàcia i de la manca de respecte pels professionals de l'educació.

Faci cas a allò que diu la Junta de Personal Docent. Rectifiqui, deixi d'enfrontar-se d'una vegada amb la gent. Redacti una nova normativa ben feta, i posi remei al caos de la Direcció General de Política Lingüística.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. *Lo niego todo*. No és vera res de tot això. A mi em sap molt de greu que vostè vegi que..., o en el món al qual vostè pertany es vegi que s'ha militaritzat el professorat, que s'han fet decrets i resolucions *manu militari*... Escolti, si s'ha fet qualque cosa que sigui discutible legalment hauran interposat els recursos corresponents, i la justícia serà la que ens dirà el que feim bé o el que feim malament, però vostè fa judicis de valor i fa judicis que em pareixen temeraris. En cap cas no s'ha actuat coercitivament, en cap cas no s'ha imposat ni obligat res que no sigui obligació aparellada a la condició de funcionari públic a cap funcionari, en absolut, i per descomptat si qualcú considera que s'han vulnerat els seus drets com a funcionari naturalment té dret a recórrer, però no empri aquestes expressions que estic segur que agraden a vostè i al seu públic de militarització, etc., etc., perquè estan absolutament equivocats.

Jo li explicaré el que és fer les coses *manu militari*. *Manu militari* és donar un aprovat general i impedir que els ciutadans puguin fer els exàmens, que és el que va fer la JAC. Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

I.10) Pregunta RGE núm. 8637/04, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pujada de sou a llocs de feina ocupats per funcionaris.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 8637/04, relativa a pujada del sou a llocs de feina ocupats per funcionaris, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, una pregunta para el conseller Rodríguez inevitablemente tiene que pasar por hablar

de corrupción y mentiras. De corrupción porque, Sr. Conseller, ha cambiado usted las características de los puestos de trabajo de esta comunidad autónoma más veces que todos sus antecesores, todos juntos, PP, PSOE, etc., en toda la historia de nuestra autonomía. Y todo esto lo ha hecho para adecuarlo a las necesidades de su partido, y si me apura aún más diría a sus necesidades propias dentro de su partido.

La última que ha hecho ha sido modificar, modificar de forma selectiva, los complementos específicos para adictos al régimen; ésta es la última que ha hecho, puesto que ¿cómo si no se explica que puestos de trabajo idénticos, absolutamente idénticos en su descripción laboral, 4, 5 puestos de trabajo idénticos, a 3 o a unos cuantos de ellos se les suba el complemento específico y a otros no? Si no hay razón laboral, la razón es política, y esas razones políticas son las que le han movido a usted a hacer eso justo después, además, de un concurso de traslado.

Corrupción y mentiras. ¿Cuál ha sido la mentira?; salió usted diciendo después de mi denuncia sobre este tema que había tenido el total apoyo de los sindicatos. Los sindicatos, por lo menos uno, Comisiones Obreras, le ha hecho un desmentido: "Lo que dice el conseller Rodríguez -por lo demás estamos habituados- es rotundamente falso".

Por eso le pregunto, Sr. Rodríguez: ¿le parece a usted bien utilizar, le parece justo y correcto utilizar las modificaciones en este catálogo para subir el sueldo exclusivamente a aquellos puestos que están ocupados por funcionarios? En la pregunta falta "del PP"; le hice una modificación a la pregunta que se le envió este sábado pasado indicándole esto. Conteste, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Diputado, mire usted, quien falta a la verdad es usted, Sr. Diéguez. Yo no he salido a la prensa a decir nada sobre este tema, no he salido a la prensa; por lo tanto el que está mintiendo es usted.

Mire, su pregunta concretamente, la pregunta que usted hace, porque todo lo demás que usted ha puesto es aliño que le va a usted muy bien para sus intervenciones, pero la pregunta suya dice: "¿Le parece al conseller de Interior un sistema correcto y justo utilizar una modificación puntual (...) de los puestos de faena para subir el sueldo exclusivamente a aquellos puestos de trabajo ocupados por funcionarios?". Escuche, Sr. Diputado, en la RPT de funcionarios sólo hay funcionarios; si se sube el sueldo solamente es a funcionarios.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Apurado le veo, Sr. Conseller; apurado le veo porque registramos la modificación para especificarle que eran del PP, y usted lo sabe, y usted lo sabe claramente.

En segundo lugar...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, perdoni, però aquesta rectificació va arribar al Parlament fora de termini i per tant no està qualificada per Presidència...

(Remor de veus)

...i nosaltres no l'hem remesa al conseller d'Interior. Pot continuar.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, sólo una cuestión, y es que solamente me puede interrumpir usted para llamarme a la cuestión o al orden. Entonces le rogaría que se limitara a cumplir el Reglamento y sólo...

EL SR. PRESIDENT:

Jo crec que era positiu...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...sólo interrumpir a un diputado en el uso de la palabra para llamarle a la cuestión o al orden. Ni era la cuestión ni era el orden, señor... Si quiere echarle una mano...

EL SR. PRESIDENT:

Si és... Sr. Diéguez...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...si quiere echarle una mano al secretario general, puede hacerlo, lo necesita.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez...

(Remor de veus)

...un momentet per favor. Si li he de demanar disculpes li deman disculpes. Simplement jo volia ajudar al debat perquè aquesta rectificació va arribar fora de termini i per tant no l'he qualificada. Dit això té la paraula i disculpi.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, sobre el tema... Le agradezco sus disculpas y las acepto, faltaría más, Sr. Presidente. Solamente indicar que es a partir del momento en que se publica en la página oficial del Parlamento cuando se hace la corrección, cuando se observa el pequeño error.

Mire, Sr. Conseller, usted no me ha contestado a la pregunta, usted no me ha contestado a la pregunta y sabe de qué iba la pregunta, lo sabe perfectamente. Solamente le diré una cosa ya, porque por supuesto que sin haber pregunta no hay réplica; mire, se está diciendo que hemos de hacer pronto un partido de fútbol entre periodistas y políticos. Le pido una cosa, le voy a pedir un favor ya que estamos en Navidad, Sr. Rodríguez: encárguese usted del árbitro, que seguro que ganamos.

Nada más.

(Algunes rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Diputado, mire, a mi me parece muy bien, Sr. Diéguez..., celebro que haya usted relevado a la Sra. Costa. Lo lamento por ella, porque era una diputada que me hacía unas preguntas muy correctas y no con (...) usted. Hay más nivel, hay más nivel porque usted es presidente de comisión, ella no, por lo tanto quiere decir con esto, o sea, portavoz de comisión y ella no, hay más nivel, y vamos a llegar al nivel que (...).

Mire usted, Sr. Diéguez: en materia de función pública, lecciones las mínimas, y de ustedes las mínimas, ninguna. De ustedes lecciones ninguna. Mire usted, desde que soy conseller vengo arreglando desaguisados que dejaron ustedes, y le voy a enumerar cuatro nada más. Mire usted, he tenido que hacer una instrucción sobre productividades poniendo criterios y límites a las mismas, porque ustedes no tenían ni criterio ni límites, daban productividades a quienes ustedes querían, y cuando quiera usted... No, si estoy contestando la pregunta, Sr. Diputado. Si el presidente no me puede interrumpir usted tampoco.

Segundo tema. He tenido que entregar a los sindicatos, que ustedes no lo hacían, la lista cada mes de estas productividades. Ustedes no lo hacían; yo sí que lo hago. El personal eventual, hemos tenido también que hacer una normativa para poder contratarlo y establecer los criterios suficientes para que no existiera la paradoja de que un secretario general técnico hace un contrato a un cargo de confianza y cuando pierden el gobierno este secretario general técnico es el abogado defensor de este cargo de confianza, que denuncia al Gobierno diciendo que el contrato era manifiestamente incorrecto; y eso lo hace el mismo secretario general.

Se dan, evidentemente...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 8492/04, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa al president de l'Autoritat Portuària.

L'onzena pregunta, RGE núm. 8492/04, ha estat retirada.

I.12) Pregunta RGE núm. 8642/04, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a iniciativa del Consell de Menorca respecte dels habitatges turístics de vacances.

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 8642/04, relativa a iniciativa del Consell de Menorca respecte als habitatges turístics de vacances, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, voldriem conèixer quina valoració fa el conseller de Turisme de la iniciativa que precisament ara ha pres el Consell Insular de Menorca per regular els anomenats habitatges de vacances turístics. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, he de dir-li, Sra. Diputada, que la primera reacció va ser de sorpresa, de sorpresa perquè un dia o dos abans -no ho record exactament- s'havia reunit la comissió mixta entre el Govern i els consells insulars competents en matèria d'ordenació turística, i entre d'altres punts es va abordar aquesta qüestió i no hi va haver cap tipus d'avís ni cap tipus de comunicació per part del Consell Insular de Menorca en aquest sentit, quan el mateix director general d'Ordenació i Planificació Turística havia comentat en el si d'aquesta comissió mixta que el Govern tenia la intenció de procedir a una modificació del Decret del 98 per intentar millorar l'accés a aquest tipus d'habitatges turístics de vacances.

Dit això li he de dir que el més normal hagués estat, des del punt de vista de la lleialtat institucional, informar d'això, informar el Govern del fet que efectivament l'endemà es feia comptes donar publicitat i donar coneixement d'aquestes intencions per part del Consell Insular de Menorca.

He de dir, a més, que des del punt de vista de la competència comptam nosaltres ja amb informes jurídics que

deixen ben en evidència que el vertaderament competent per modificar el decret regulador dels habitatges turístics de vacances és el Govern de les Illes Balears. S'han transferit unes competències en ordenació turística per aplicar l'ordenació turística a dos consells insulars, com són Menorca i Eivissa, però la capacitat reglamentària, tal com diuen claríssimament aquests informes jurídics, queda encara en mans del Govern de les Illes Balears. Però que quedin en mans del Govern de les Illes Balears no vol dir que el Govern de les Illes Balears no pretengui consensuar-los i parlar-los amb els consells insulars. Aquest era precisament l'objectiu i la filosofia d'aquella comissió mixta.

Per tant la reacció que tenim des del Govern és de sorpresa; no voldria parlar de deslleialtat institucional, però sí que crec que almanco el Govern així actuarà, amb lleialtat institucional, informant els consells en el moment en què procedeixi la reforma d'aquest decret, parlant amb tots els sectors implicats i naturalment fent les coses a les clares, davant davant, i no com es va actuar en aquest cas per part del Consell Insular de Menorca, que creim que no va ser almanco elegant que, havent-hi hagut una reunió dos dies abans, no es va donar ni avís ni notificació d'aquestes intencions que, per altra banda, no tenen la més mínima cobertura competencial en el marc del nostre Estatut i de les nostres lleis de transferències.

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 5819/04, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reconversió turística.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 5819/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reconversió turística, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5905/04. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Carme Garcia.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, el Grup Socialista ha presentat tres interpel·lacions en aquest període de sessions, és a dir, en aquest trimestre, al voltant del plantejament polític que el Govern fa respecte a la reconversió turística pel que fa al propi sector, pel que fa al sector comercial o d'oferta complementària, i ara ens proposem que el Govern expliqui quin plantejament té el Govern respecte de la feina que majoritàriament té la gent que viu a les Illes Balears, de forma directa o indirecta, és a dir, quin plantejament té respecte dels llocs de feina que estan relacionats amb el turisme.

D'aquests debats és evident que existeix..., s'ha evidenciat que existeix un problema que tots els grups de la Cambra reconeixen, i que en paraules del conseller Flaquer és de situació d'incertesa, situació de dificultat que viu el mercat turístic, i que a la mateixa Mesa de Diàleg Social el conseller de Turisme va definir com que estam davant un destí turístic que és un producte madur i que necessita orientar-se cap a les exigències i necessitats de la demanda.

Coincidim en el diagnòstic -això ho hem vist a les anteriors interpel·lacions- de la situació des del punt de vista turístic. És evident que qualsevol modificació, reconversió, legislació, regulació, etc., que es dugui a terme respecte als elements de mercat pel que fa al turisme repercutirà en els llocs de feina i sobretot en la qualitat que aquests llocs de feina tenen. Parlem, idò, de recuperar la confiança social, invariablement lligada a la confiança individual que genera la confiança col·lectiva. No podem variar condicions de mercat sense aixecar sospites respecte del futur dels llocs de feina; necessitem treballadors amb ocupació estable i de qualitat per propiciar una confiança social.

La situació laboral és prou precària a causa de l'alta estacionalitat, de l'alt nombre de contractes parcials i fins i tot de contractacions irregulars. La majoria de treballadors de les nostres illes treballen pocs mesos, coincidint amb la temporada turística i durant moltes hores, recuperant fins i tot els mesos no treballats i fent la jornada anual en uns pocs mesos. En alguns casos la feina que tenen aquests treballadors va fins i tot lligada a l'habitatge de què disposen en aquestes illes.

En l'últim plenari d'aquesta cambra el conseller de Treball -el passat dia 30, crec que era-, el conseller de Treball, contestant una pregunta del Grup Socialista, va dir les xifres que ell trobava que eren les xifres d'afiliació a la Seguretat Social; es va referir que en la categoria de restauració i allotjament hem passat l'any 98 61.900 afiliats, l'any 99 60.900, el 2000..., fins arribar el 2004 a 73.800 afiliats, i que cada any en aquesta categoria del CENAE hi ha hagut increment d'afiliats a la Seguretat Social. Crec que un increment de 100 afiliats entre l'any 2003 i el 2004, és a dir, passar en un any de 73.700 afiliats a 73.800 afiliats no es correspon amb les xifres de mercat que vostès estan donant.

El primer que pretenem, idò, d'aquesta interpel·lació és saber com ha afectat aquesta situació d'incertesa al mercat laboral. Si s'estan produint canvis en l'oferta turística, és que també s'han produït canvis en les contractacions de personal, Sr. Conseller? Quina diagnosi fa el Govern de la situació d'incertesa laboral, de canvis a l'oferta turística, de canvis de model turístic?

Es va obrir un procés de diàleg incipient en el marc de la Mesa de Diàleg Social durant el mes de juliol, enmig d'un seguit de declaracions d'uns i altres, que manifestaven incertesa envers el futur del sector com a mercat tradicionals. Aquestes negociacions, podríem dir..., jo diria més bé que negociacions han estat compareixences del Govern, fins ara no han dut a cap acord formal. Es va proposar un seguit d'intencions que no es van materialitzar en cap acord o planificació. Quin termini preveu el Govern per tal de tancar el procés de negociació en aquest àmbit? Quines propostes concretes creu el Govern que s'han d'incloure en aquest procés de negociació? Quina relació tindrà aquest acord amb el pacte per a l'ocupació de les Illes anunciat pel Govern com a feina per al 2005? Quina repercussió tindrà sobre la planificació de la formació ocupacional contínua i reglada, totes elles competències del Govern?

Quan parlem de model turístic en aquests moments tenim damunt la taula dos models: l'oferta hotelera i la residencial.

Deixant de banda l'anàlisi de les qüestions de mercat turístic i també urbanístic, plenament lligades a la situació actual i de propostes de futur però que ja han estat debatudes en altres moments en aquesta cambra, ara l'objectiu és saber com afectaran laboralment les propostes que estem proposant per part del Govern. El mercat laboral d'allotjaments hotelers és altament sensible; es tracta de treballadors que, com hem dit, tenen contractacions temporals, que per a la subsistència de la unitat familiar combinen períodes de feina i de cotització a la Seguretat Social amb períodes en què reben la prestació d'atur, i per tant qualsevol modificació de la contractació produeix problemes familiars greus. No és el mateix cotitzar 90 dies que s'estigui cotitzant per sota d'aquests dies, que no permetrà cobrar el subsidi, i per tant no es garantirà la subsistència de la família durant tot l'any. Per això li demanem com ha evolucionat la contractació i l'afiliació a la Seguretat Social, segons el seu parer, en els contractes més precaris, els de menys de tres mesos.

La modificació de l'oferta hotelera de qualitat i tradicional, que és intensiva en mà d'obra i especialitzada en aquest tipus de feina, si la intenció del Govern és continuar consentint d'alguna forma la implantació del tot inclòs, també això tindrà repercussió en el manteniment de llocs de feina. Per definició el tot inclòs, encara que sigui de qualitat, no requereix la mateixa quantitat de mà d'obra que el servei tradicional; precisament aquest és un dels motius pel qual l'implanten els empresaris. Quina pèrdua de llocs de feina representa i de quin tipus? El nombre d'hotels que han adoptat aquesta modalitat no ha deixat de créixer; com ha afectat això els models de feina que tenien? Es plantegen l'estudi individual de cada cas per tal d'establir les conseqüències socials del que està passant? S'ha proposat l'estudi d'alguna zona en concret per fer un seguiment acurat de com evoluciona el mercat de treball?

La implantació del tot inclòs té també repercussions sobre el mercat de l'oferta complementària, qüestió que també ha estat motiu de debat en aquesta cambra per una interpel·lació presentada pel nostre grup. El sector de l'oferta complementària, amb una alta incidència de petit empresari amb pocs contractats i fins i tot casos en què els únics contractats són el propietari i la família, aquesta circumstància és a les Illes Balears superior a la península, és en el nombre d'autònoms un 50% superior a la mitjana d'Espanya. Es tracta també d'una població laboralment sensible: treballen de forma estacional, assumeixen el risc de les inversions i del negoci i no tenen prestacions d'atur; per tant la sensibilitat de risc laboral per a aquests treballadors és altíssima. Com han evolucionat les afiliacions de treballadors autònoms a la Seguretat Social? S'ha redactat un pla de formació específic per tal de proporcionar nous segments professionals i noves oportunitats laborals en l'oferta complementària?

Per tal de reduir l'estacionalitat, fet principal que afecta les contractacions dels treballadors, la Conselleria de Treball ha fet propostes en diferents àmbits. Quines accions ha posat en marxa ja la conselleria per tal d'intentar reduir l'estacionalitat de les contractacions laborals?

Donat que, com hem dit, el treballador fa en la majoria dels casos una jornada anual superior a les 1.800 hores encara que només treballi amb contracte uns quants mesos, es tracta d'una

jornada anual complerta, aplicada des de la contractació temporal. Quines mesures ha fet el Govern per tal d'estudiar la implantació de la jornada irregular que permetés considerar aquests treballadors com a treballadors que han cotitzat una jornada complerta anual? La contractació irregular en aquest sector és important, els sindicats parlen d'uns 20.000 treballadors irregulars que coincideixen amb les xifres d'immigració i, per tant, és perfectament possible. Com afecta aquesta contractació al sector turístic i com es reflecteix en el nombre d'afiliats a la Seguretat Social?

En definitiva, estem plantejant-nos una reconversió turística per continuar essent els capdavaners en aquest mercat, i per a això coneixem les claus i el Govern fa propostes. Ara volem establir quina prioritat té per al Govern augmentar els llocs de feina de qualitat de la nostra comunitat autònoma, tenint en compte que la qualitat de la feina té a veure amb la seva qualificació, amb la contractació, amb la jornada, etc. Volem garantir que el Govern prioritza els llocs de feina davant una situació de preocupació per l'estancament d'una oferta turística i que de la diagnosi que es pugui plantejar en surtin iniciatives que amb consens puguin ser idees força per al creixement de la nostra comunitat i consolidar llocs de feina de qualitat.

Esperem les seves respostes, Sr. Conseller. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el representant del Govern, l'Hble. Sr. Conseller de Treball.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. García Querol, jo no sé, quan vostè al final de la seva intervenció ens parla de la reconversió turística i que coneixen la situació i les claus, jo no sé si vostè té present allò que es va fer la legislatura passada per destruir el turisme que hi havia en aquesta comunitat, i jo no sé si a l'hora d'aprovar instruments com el Pla territorial insular de Menorca es va tenir en compte com afectaria a l'ocupació la regulació, per exemple, hotelera.

Tampoc no sé si quan l'actual ministra de Medi Ambient surt, i qualche altre portaveu, a manifestar que està esgotat el turisme de sol i platja pensava en l'ocupació i l'activitat laboral i la situació d'aquests treballadors que vostè ha mencionat. Segurament, quan el Govern central rectifica i dona suport al turisme de sol i platja una setmana després de la intervenció de la ministra, pensava que era un disbarat allò que havia dit la seva companya de Govern.

Sra. García Querol, vostè ha posat, a més, de manifest que a la Mesa de Diàleg Social s'està analitzant la situació i s'està cercant un acord, un pacte per disposar de qualche estratègia concertada respecte de la competitivitat, respecte del desenvolupament sostenible i respecte de l'ocupació a les Illes Balears. S'està fent feina en aquesta direcció, i vostè coneix

que aquest és un moment processal delicat, on l'esforç està en posar-se d'acord, i per tant que les manifestacions d'una de les parts que s'ha de posar d'acord, que és el Govern, potser aquest fòrum, que és el més important de les Illes i jo no ho pos en dubte, no és el moment més indicat per manifestar un posicionament. Per què?, no per falta de responsabilitat i de coneixement i de competència per tenir-lo, sinó perquè allò prudent serà que la resposta a la majoria de les preguntes que vostè ha fet la donem a la societat que solem dir civil, els agents socials, la patronal i els sindicats, i també a les institucions, el Govern. Crec que açò és el prudent, i segurament s'està precipitant vostè en intentar provocar un debat o una manifestació que jo no sé si el que vol és ajudar a allò que ha de fer la Mesa del Diàleg Social o simplement cercar un protagonisme del seu grup que en aquest moment jo crec que no és prudent.

Dit açò li diré quines són les dades de la situació dels treballadors en serveis. A les Illes Balears... A les Illes Balears l'evolució dels treballadors afiliats és la següent, afiliats a la Seguretat Social, naturalment: any 98, 329.040 -li parl de la mitjana gener-octubre-; l'any 99, 352.686; l'any 2000, 377.124; el 2001, 392.645; el 2002, 399.046; el 2003, 400.650; i fins a l'octubre, que és la data que li he anat donant, la mitjana del 2004 són 407.154. A part d'açò li he de posar de manifest els gràfics respecte de la taxa d'activitat per comunitats autònomes i la mitjana espanyola: 63,7 Illes Balears; el gràfic mostra la taxa més alta de tota Espanya per regions i per damunt de la mitjana. Taxa d'activitat masculina: 73,5%, per damunt del 71 de Múrcia, que és la següent, o del 70 de Catalunya. Taxa d'activitat femenina: 54,2 Illes Balears, 50,5 Catalunya, 47,1 Madrid, etc.; la mitjana nacional, 44,7. Rànquing de la taxa d'ocupació, no d'activitat sinó d'ocupació: Illes Balears, 59,5; la següent, 54,7 a Catalunya, 54,3 a Navarra. Rànquing de taxa d'ocupació masculina: 69,1, seguit de Navarra, 66,6, i Madrid, 66; mitjana espanyola, 62,6. Rànquing de taxa d'ocupació femenina per comunitats autònomes: 50,2 Illes Balears; la següent, 44,6 a Catalunya o 43,5 a Madrid. Açò són les xifres d'una situació preocupant per a l'ocupació, per a la contractació, etc.

Si a partir d'aquí vostè el que vol és que posem de manifest que hi ha, com a totes les contractacions i ocupacions, una bossa, un conjunt de persones amb més dificultats o amb contractes més precaris, etc., açò és cert, però intentar relacionar açò amb l'activitat, amb el motor de l'economia principal, amb el motor de l'economia de les Illes Balears, ni és just ni és allò que convé ni tan sols a la nostra imatge.

Precisament li vull posar de manifest, i vostè veurà que jo no parl d'opinions sinó que li don les xifres que estan a disposició, quines són les 10 ocupacions més contractades segons sexe a Balears l'any passat, per tenir un any sencer. De les dones, efectivament, és personal d'oficines i d'hotels, 32.680 senyores, el 22,% dels nous contractes de l'any 2003; *barmans*, cambrers i assimilats, 20.887, 14,2%; dependents, taquígrafs, mecanògrafs, cuiners, recepcionistes, auxiliars d'infermeria, peons de transport i descàrrega, guies d'hostessa de terra i infermers són les següents vuit professions en el rànquing de contractació més alta de dones, o per sexe femení, l'any passat.

Homes, les deu ocupacions més contractades, la número 1: picapedrers, amb 30.673 contractes, el 15,9%. Construcció, altres peons: 24.285. I en tercer lloc: cambrers, *barmans* i assimilats.

Amb açò què li vull posar de manifest? Li vull posar de manifest que no ha de relacionar, com ha fet, d'una manera directa, determinades situacions de contractació temporal amb l'activitat turística. Crec que majoritàriament els contractes són indefinits; és cert que n'hi ha molts d'aquests que són fixos discontinus, però contractes indefinits. Li donaré més dades, indefinits el gener-novembre del 2004: 38.998. Gener-novembre del 2003: 35.093, un 11,1% més.

La contractació registrada a les Illes Balears en relació amb Espanya, a gener-novembre del 2004, aquests 38.998 suposen que a les Illes Balears el 10,7% han estat indefinits i a Espanya el 8,8% només han estat indefinits. Per tant, que els temporals a les Illes Balears és el 89,3%, mentre que a la resta d'Espanya és el 91,2.

Si vostè creu i vol dir amb veu alta que a les Illes Balears el mercat està en crisi o és injust o és precari o és pitjor, m'agradaria molt que deixés les opinions i donés arguments, xifres i dades, perquè, des que vaig arribar al Govern i vaig posar atenció a aquestes qüestions és cert que he sentit repetir i he vist publicat reiteradament això de la crisi, això de la reconversió, etcètera, però escolti, les xifres que tenim i que no les hi llegiré si no m'ho exigeix o és necessari per al debat, i ho faria en tot cas a la pròxima intervenció, el que demostren és que la situació era molt pitjor el 2001 i el 2002. I cap dels que avui en dia surten aquí o escriuen segons on situació de crisi, el turisme està en risc, no sé què, piulaven, no obrien boca, i avui en dia, quan la situació ha millorat, a finals del 2003 les xifres eren millors i el 2004 basta mirar els diaris per veure com ha evolucionat a millor, avui pareix que s'enfonsa el motor principal de l'economia d'aquestes illes. Ni crec que facin cap favor a les illes ni crec que aconseguixin a base de repetir-ho res del que cerquen.

Aquesta comunitat té confiança, els seus empresaris estan contractant ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Sí, Sr. President. L'activitat turística està recuperant el ritme i el pols de competitivitat que havia tengut abans del govern del pacte; i jo confïi que els treballadors, Sra. Diputada, tindran, arrel dels acords als quals arribarem a la Mesa del Diàleg Social, tot allò que sigui necessari perquè puguin millorar les seves actituds, puguin millorar els seus contractes i per tant la competitivitat i la productivitat d'aquestes illes i, sobretot, a l'àmbit de l'activitat turística, recuperi els nivells i la qualitat que tenia abans del seu govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició, té la paraula el representant del Grup Parlamentari Mixt, Hble. Sr. Miquel Rosselló del Rosal.

(*Remor de veus*)

Ah, Esquerra Unida i Els Verds.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Bon dia, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo lament que una interpel·lació que jo interpret, pel que he sentit de la diputada Sra. Carme, tenia voluntat d'introduir un debat seriós damunt un tema de futur preocupant i seriós per a la nostra comunitat, hagi resultat més un diàleg de sords. Perquè jo no interpret que s'hagi respost res del que aquí s'ha plantejat i s'ha pretès; jo crec, amb tota sinceritat, ridiculitzar els arguments que en aquesta tribuna s'han desenvolupat.

En primer lloc, agraesc sentir en aquesta tribuna, per boca d'un representant del partit majoritari d'aquesta Cambra i en aquest cas del Govern de les Illes Balears, que el creixement a l'afiliació de la Seguretat Social des del 98 al 2004 ha crescut de forma regular i constant. Per tant, això vol dir el 2000, el 2001, el 2002 i el 2003, no ho havia sentit fins, me pensava que es destrossava ocupació, me pensava que passaven no sé quants desastres, però ara resulta que creixia l'increment de l'afiliació de la Seguretat Social des del 98 fins ara.

I el Sr. Conseller ha donat tota una sèrie de dades positives damunt l'ocupació, la relació de les illes amb la resta de l'Estat, que podria dir les mateixes d'altres anys, podria dir les mateixes d'altres anys i ell ho sap. Però bé, el fet és que aquí no s'ha qüestionat, per suposat no el que parla en aquests moments, ha qüestionat mai que tinguem un problema greu d'atur ni un problema greu de mercat laboral; tenim una precarietat important, tenim el tema dels fixos discontinus, que no es pot oblidar, tenim una sèrie de temes que tots coneixem i tots reconeixem, però, sense cap dubte, aquesta comunitat en relació amb altres no es caracteritza per tenir uns problemes laborals molt més accentuats que a altres zones. Per tant, això ni ho he dit jo ni ho ha dit la Sra. Carme quan ha estat la diputada que m'ha precedit o la primera, la que ha fet la interpel·lació, en relació amb el que aquí ha plantejat.

El que passa que, dit això, no entenc per què plantejar que és evident que hi ha problemes en el model turístic, que de cara al futur comportaran necessàries reconversions, que sense cap dubte hauran d'afectar el mercat laboral, això sigui ni atacar el Govern ni atacar ningú, és senzillament una dada objectiva que s'ha de poder parlar. A mi me sorprèn que es digui que no és el moment processal adequat, perquè com que parla la Mesa de Diàleg Social ara d'aquests temes no se'n pugui parlar aquí, jo crec que és del que hauríem d'estar parlant quotidianament; i no amb un to de tirar-nos el pim-pam-pum al cap uns als altres, és veritat o no és veritat que determinades polítiques urbanístiques que s'han aprovat no fa molt en aquesta illa i a altres es podrà fer canvis d'ús en temes hotelers, etcètera? Això afectarà o no afectarà el mercat laboral? Quines mesures, quan començarem a pensar quines han de ser aquestes mesures? Però

els canvis urbanístics ja els han fet, ara les polítiques laborals ja ho veurem; quan hi siguem, quan tinguem els treballadors a la porta de l'hotel que s'acaba de canviar d'ús. Per què no hi començam a pensar ara? D'això és el que jo interpret que volia parlar la Sra. Carme i d'això és el que jo interpret que s'ha de parlar en aquesta cambra. I que no es pot dir que aquí vivim en el millor dels móns perquè tenim una situació laboral bona, perquè no sé què, perquè evident: però és o no és veritat ja que s'han d'afrontar canvis estructurals i conjunturals importants en el nostre model econòmic? Uns diràs més i uns altres diran manco, però que s'han d'afrontar aquests canvis i que aquests canvis, entre d'altres aspectes de la vida política i social d'aquesta comunitat, afectaran el mercat laboral o no, i per tant on és el marc per parlar d'aquest tema més que al Parlament i, evidentment, a la Mesa del Diàleg Social, però també al Parlament.

Jo crec, per tant, lament que, una vegada més, s'hagi convertit aquesta cambra en una voluntat més partidista i més de tirar-se al cap les culpes, que no seure-se tranquil·lament, sense nervis, a parlar amb serietat de temes que hem de parlar tard o prest entre tots, hem de parlar tard o prest entre tots.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la diputada Hble. Sra. Joana Mascaró Melià.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Querol, vostè sempre me posa en un compromís, perquè jo sempre pens que de les seves preguntes jo sabré què pensa fer el Govern, però després resulta que el Govern contesta altres coses que en certa manera ja ens ha dit i ens fa recordatori, sí, que serveixen per saber què han dit altra gent i altres governs, però per això ja tenim les hemeroteques dels diaris i dels mitjans de comunicació i també d'aquesta cambra que ens servirien exactament igual i tal vegada no perdriem tant de temps. A mi m'ha sorprès bastant, Sra. Querol, les respostes que ens ha donat el conseller, de dir que la resposta la de donar la societat civil, he volgut entendre jo; i jo compartesc, supòs, amb vostè que un govern ha de tenir una línia política i que aquesta temporada que s'ha parlat tant de reconversió turística, també s'hauria d'haver parlat de com afectarà aquesta reconversió turística al mercat laboral. Jo pens que sí que el Govern ha de tenir unes línies, que sí que el Govern les ha d'exposar i que sí que les ha de poder debatre també amb els grups de l'oposició; evidentment que les ha de debatre amb els agents socials, amb els empresaris, però estaria bé debatre amb l'oposició, perquè seria un símptoma encara d'una democràcia molt més forta.

Les xifres que ens ha donat jo no dubt que no siguin certes, però les xifres així talment solen ser fredes; de tots aquests contractes no ens ha dit quin tipus de contractes són, quina qualitat de la feina tenen, quins horaris fan, quins sous tenen aquestes persones respecte de les quals ha comparat els contractes. Per tant, moltes coses hi faltaven per dir.

Sí que ha parlat que s'ha de millorar la productivitat turística, i evidentment que s'ha de millorar la productivitat turística, evidentment que segurament s'haurà de fer una reconversió turística, però això no ha d'anar en detriment dels llocs de treball. En el sector turístic, més que cap, la pèrdua de competitivitat i de productivitat afecta moltíssimes persones i és fonamental que el Govern tinguin una política econòmica, una política laboral molt lligada a la política turística; i estaria bé que aquí en el Parlament, en el fòrum polític per excel·lència dins una democràcia, sapiguéssim quina és aquesta línia del Govern.

Replantejar aquesta reconversió sense un pla per reconvertir els llocs de treball sense pèrdua de lloc, sense pèrdua de qualitat i sense pèrdua de sou pot ser molt perillós.

I també hem sentit parlar molt i ho ha parlat també abans el portaveu que m'ha precedit, s'ha sentit parlar molt també aquests darrers mesos de reconvertir l'ús turístic d'establiments en ús residencial, i això també afecta i molt els llocs de treball. Per tant, ens agradaria saber què opina el Govern, quines línies té per evitar aquestes coses, però no ho hem sentit. Nosaltres pensam que és bàsic i és fonamental per al futur d'aquestes illes, per a la cohesió social, que aquestes polítiques turístiques i de treball siguin amb perspectives de futur i no només amb perspectives de benefici a curt termini, perquè a la llarga, si perdem llocs de treball, hi perden també els empresaris i per tant hi perdrà tota la societat. És un peix que es menja la cua i sí que voldríem que tal vegada a la segona intervenció, Sra. Querol, el conseller fos una miqueta més explícit i poguéssim conèixer de primera mà quines són les seves polítiques.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, primer de tot agrair-li les explicacions que ha fet avui en aquest Parlament i dir-li que des del Grup del Partit Popular no volem dir que sigui una interpel·lació que tenguim un oportunisme polític, però sí que no és el moment oportú. I dic això perquè clar, aquí analitzam les influències que té, els canvis que hi ha hagut en el model o en el sector turístic i el volem traslladar al mercat laboral. I el que hem de pensar és que aquest Govern, que ara és al front de la comunitat autònoma s'ha trobat, és un govern que s'ha trobat amb un sector turístic que degut a una sèrie de canvis estructurals i conjunturals i també a una sèrie de polítiques fetes durant la legislatura anterior, doncs ha provocat que el sector se'n ressentí.

Clar, això té uns efectes dins el que és el propi mercat laboral i aquests efectes han estat prou debatuts ja a diverses interpel·lacions i diverses mocions que hi ha hagut en aquest Parlament i al final és el que s'està traduint un poc avui, perquè s'ha resumit un poc la interpel·lació a fer-li una sèrie de preguntes que no van encaminades, jo trob, al que és anar a

definir el tema o el que es farà, tenint en compte el sector turístic, el que es farà dins el mercat laboral; han anat a fer més preguntes que ja s'havien fet, que ja s'havia d'entrar dins un debat que ja s'havia fet en el Parlament. I jo trob que senzillament és perquè no era el moment de presentar cap tipus d'interpel·lació.

Aquí, senzillament, des del Grup del Partit Popular, el que sí consideram que està clar és que hi ha d'haver o aquesta conselleria en aquest sentit i el sector turístic, han de ser una sèrie de polítiques amb caràcter transversal. No cal dir que des de la Conselleria de Treball es faran una sèrie de pautes o es marcaran una sèrie de pautes, perquè tots sabem que per molt que marquessim una sèrie de pautes, i encara que hi hagi gent que no li agradi sentir, qui ha de respondre sobre el mercat laboral és la societat civil. La societat és la que empeny, és la que fa i les institucions públiques, les administracions el que volen fer és ajudar i col·laborar a crear treball i a reduir la precarietat i l'eventualitat, com tots sabem.

Per tant, aquí el que s'ha produït és una sèrie d'actuacions que han provocat aquesta situació, situació que vostè, com a conseller de Treball i la resta del Govern, d'una manera transversal, han d'anar a solucionar. Però està molt clar que no ho han d'anar a solucionar fent polítiques com puguin ser el PTI de Menorca, com vostè molt bé ha dit, o declaracions com fa el ministre de Medi Ambient a nivell nacional, que després, com vostè també ha dit, ha retirat.

Però dient tot això i també dient que no creim que parlem d'una reconversió, que si bé qualche vegada s'hagi pogut emprar aquesta paraula reconversió, creim que realment és una adaptació, però és una adaptació senzillament perquè qualsevol sector, ja sigui industrial, sigui del comerç, sigui del sector turístic, s'ha d'adaptar a la evolució quotidiana que hi ha. I en aquest sentit, clar, hi ha d'haver una adaptació, hem d'anar cap a donar més productes complementaris al turista que ho reclama i anar un poc més enllà del que és el mercat turístic de sòl i platja, que, per cert, no podem dir que estigui esgotat, com també es pugui dir, perquè podem tenir clar que fins i tot dades que apareixen a la premsa, com vostè ha remarcat, la temporada ha estat més bona que la d'anys anteriors. Però açò sí, hem de seguir adaptant, que no reconversió, adaptant, per seguir sent competitius, per seguir creant llocs de feina i per seguir reduint el que és la precarietat en el món del treball.

Si parlem amb xifres, no qualssevol, sinó xifres com puguin ser les del Ministeri de Treball, es demostra que cream llocs de feina.

Res més, Sr. Conseller, només dir-li que té tot el suport del Partit Popular; que, d'una manera transversal amb la resta de conselleries, sabem que durà endavant el sector laboral d'aquestes illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula l'autor de la interpel·lació, l'Hble. Sra. Carme García Querol.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. No serveix de res, Sr. Conseller, ni fer les coses en positiu ni amb bon tarannà, ni amb ganes de fer coses per millorar la situació de la comunitat autònoma, vostès surten sempre amb el peu alt, que trob que han decidit que és la tàctica que els dóna rendiments electorals i per tant l'apliquen a totes bandes. El primer, atacar el contrari i deixar-lo estabornit si pot ser, menys mal que a nosaltres encara no ens han tapat ni ens taparan en el futur.

Què es va fer a la legislatura passada? Però bé, Sr. Conseller, miri, vaig veure l'altre dia una diputada emergent del Partit Popular al Congrés dels Diputats, la Sra. Maria Salom, que quan li insistien sobre les tàctiques del Partit Popular durant vuit anys en aquest país, tota la seva resposta era això és el passat, hem de mirar cap endavant, idò, Sr. Conseller, això és el passat, miri cap endavant; ara té vostè les responsabilitats d'aquesta comunitat autònoma. Però per donar-li un apunt, l'any 2001, que trob que és una any que governava el pacte de progrés, va créixer la despesa turística, segons el Govern, un 1,5%, segons la CAEB més; van créixer els visitants, el nombre de visitants un 1,5, i hi va haver una punta de contractes, que no s'ha tornat a repetir i que no es tornarà a repetir pel camí que anem.

Parla vostè del Pla territorial de Menorca, però, Sr. Conseller, si vostè era portaveu al Consell Insular de Menorca, va poder dir tot el que volia llavors; ara a què ve venir aquí amb un tema que havia de defensar com a conseller de l'oposició en el Consell Insular de Menorca? El Pla territorial de Menorca, resumit, va prioritzar l'ocupació turística *versus* l'ocupació a la construcció, això és el que va prioritzar, com a model econòmic per a Menorca. A vostè no li agrada? D'acord, però això no vol dir que no hi hagués un model econòmic darrera del que es plantejava urbanísticament, tot i que jo he dit a la meua primera intervenció que no era el moment de parlar d'aquestes qüestions, que el que volíem saber era la seva política laboral i el que se'n despenia de les seves actuacions com a Govern.

Ja el que m'ha semblat extraordinàriament, no li sé posar un adjectiu, és dir que és la societat i que ara és el moment procedimental delicat per poder parlar d'aquestes coses. Això és el Parlament de les Illes Balears i això és una interpel·lació al Govern i aquí no hi ha moments delicats, es pot parlar de tot, i més quan vostès no s'aturen de fer coses, perquè si vostè diu: és que el Govern no actuarà mentre no ho tenguim pactat amb sindicats i patronals, em semblaria molt bé, però que jo recordi el Grup Popular acaba de presentar i registrar una proposició de llei sobre comercialització d'estades turístiques. Per què no li pregunta al PP, per què no li diu al PP que no és el moment de parlar d'aquestes coses? Oi que això tindrà conseqüències sobre el nombre de treballadors? Idò això és el que jo li deman, i d'això només faltaria que no se'n pogués parlar en aquest Parlament.

Sobre la Mesa de Diàleg Social, han tengut tres reunions sobre el tema; n'han tengut més, però n'han tengut tres sobre el tema. Conclusió, jo li diré el que diu l'acta, l'acta, firmada per la Sra. Estaràs, no per mi, l'acta diu: Avanços, ni avanços ni discrepàncies, es considera que ens trobem en el mateix punt

que el 27 de juliols, sis mesos després; és a dir, res. Per tant, no me digui que fan coses a la Mesa de Diàleg Social, perquè no fan res. Pel que vostè m'ha contestat, que no és el que li he demanat jo, que quedi clar, no són les xifres que jo li he demanat, però vostè me les ha donat molt amablement i jo les he copiat i les repassaré del *Diari de Sessions*.

Me sembla perfecte les contractacions, jo li he dit; però totes aquestes contractacions, tots aquests ocupats, que, per cert, no m'ha dit aquests afiliats on són, si són als hotels, si són als restaurants, si són, on són, però és igual, no me preocupa, digui sector turístic: amb quins oficis treballen? Amb quins tipus de contractes? Quants contractes tenen un mateix treballador per fer un any de feina? Quina jornada laboral fan oficial i extraoficial? Amb quines categories laborals treballen? Vostè s'ho creu això que m'ha dit després que totes les contractacions són de peons de construcció? No hi ha mestres a la construcció, només hi ha peons? Jo he comparat el número de contractacions en peons i el número de contractacions amb mestres i escolti'm, aquí hi ha qualche cosa que falla: a les Illes Balears els que treballen a la construcció no n'hi ha cap que en sàpiga, perquè tots són peons. Quanta gent ha treballat sense contracte aquesta temporada?

Miri, vostè ens torna parlar de la taxa d'activitat més alta d'activitat més alta d'Espanya i de què la gent fa molta feina, i jo ja li he dit a la meua intervenció, li dic cada vegada, no cal que m'ho torni repetir. Això no és un mèrit de vostès, això ha estat així sempre a les Illes Balears. A les Illes Balears es treballa molt, a les Illes Balears som molt treballadors, fem moltes hores, el problema és que no les fem amb contracte i no les cotitzem i per tant tenim una situació precària. Aquella dona que fa tres mesos de feina fent net apartaments no tindrà dret a l'atur i per tant tindrà una situació precària dintre de la seva família. I això és que li deman: com repercutirà la política turística que vol aplicar el Govern a les contractacions laborals?

Per tant, no posem en dubte que es fa molta feina, homes i dones de les illes fan molta feina, jo ja li dic fins a 1.800 hores amb sis mesos. Però vostès no volen coincidir amb nosaltres amb la diagnosi que fem del mercat de treball, i qui no veu que passa no és capaç d'afrontar les conseqüències.

Vostè ha dit que nosaltres ens entestem a donar una mala imatge del Govern de les Illes, bé, nosaltres i el Sr. Flaquer, perquè això, Sr. Conseller, és el *Diari de Sessions*: vol que li digui el que deia el Sr. Flaquer fa dues interpel·lacions? "Que coincidim amb quasi tot el diagnòstic que vostè ha fet de la situació turística d'aquestes illes, nosaltres no hem negat a cap moment la situació d'incertesa, la situació de dificultats que viu el mercat turístic." El Sr. Flaquer, que diu exactament el mateix que jo. Què fa alarma social el Sr. Flaquer també?

Ens ha parlat de les deu contractacions que més s'han contractat. Me sembla bé, són dades, jo les tinc també aquestes, ja les he vist; que, per cert, a mi me sorprèn que les dones estiguin de contractacions d'hotels, perquè segurament totes aquestes contractacions es produeixen al nivell més baix, al nivell més baix de les contractacions que es poden, de qualificació més baixa dintre d'un hotel.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Sí, Sr. President, ja estic acabant. I després diu que nosaltres no volem veure les xifres perquè hi ha un 10% dels contractes, envoltant el 10% dels contractes són indefinits. Miri, Sr. Conseller, amb les xifres es pot fer molta demagògia, però dir que el bòtil és mig ple amb un 10% dels contractes, me sembla d'un optimisme excessiu, si més no. És a dir que parlar que anem molt bé perquè el bòtil és a un 10% dels contractes fixos me sembla excessiu.

Quan parla de comparacions amb la resta de comunitats autònomes, idò si estam tan bé perquè es produeixen allaus cada octubre (...) ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada vagi acabant, per favor.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

60.000 persones a l'octubre eren a les portes de les seves oficines del Servei d'Ocupació a les Illes Balears per apuntar-se a l'atur. Això no passa a cap altra comunitat autònoma d'Espanya, i això passa a les Illes Balears. Per tant, tan bé no estarem. I faci el favor de reconèixer alguna cosa, perquè si no, no avançarem.

Només dir-li una cosa al Sr. Tadeo, escolti, senyor ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada, el seu temps s'ha acabat.

(Paraules inintel·ligibles de la Sra. García i Querol)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, per favor.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, perdó. En torn de contrarèplica, té la paraula l'Hble. Conseller Sr. Cristòfol Huguet i Sintès.

(Remor de veus)

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintès):

Gràcies, Sr. President. Vull recordar el text de la sol·licitud de la compareixença o de la interpel·lació, li vull recordar: "Per

esgotament del nostre model, urgència estratègica de diversificar el nostre sector terciari". D'acord, d'acord que vostès ho escriuen i ho van fer. Què eren les mateixes xifres en el 2001, en el 2002 que ara? Què es creu que no les duc les xifres del 2001 i del 2002? Li llegiré, per ser més curt, les taxes, la variació de les taxes de contractació específicament en el sector turístic d'hostalatge.

Mentre en el 2002 respecte del 2001 van decreïxer mes a mes els següents percentatges d'assalariats i autònoms, 8,1 manco el gener; 6,5 manco el febrer; 3,9 manco el març; 9,2 manco l'abril; 3,7 manco el maig; 3,1 manco el juny; 3,1 manco el juliol; 1,2 manco l'agost; 6,4 manco el setembre; 6,3 manco l'octubre; 4,3 manco el novembre i 5,8 manco el desembre, de contractes de persones i d'autònoms a l'hostaleria, en el sector turístic, el 2002 respecte del 2001.

Ara li llegiré el 2004 respecte del 2003, a veure si ho entenen, a veure si comprenen que allò que vostès varen fer va ser destrossar tot el que varen poder aquest sector i ara vénen aquí amb una moció, en el moment en què estam amb diàleg social. Miri, no li llegiré, però vull que sàpiga ben clar que la variació del sector turístic global, hostatge i restauració del 2004 respecte del 2003 és la següent...

(Remor de veus)

No, no estic gens nerviós, el que passa és que duc prou papers per inundar-los Sr. Alomar. Vostè és el principal actor d'allò que estic acusant al Grup Socialista, el principal actor Sr. Alomar. Creixement d'ocupació: mes de febrer 3,3, enguany respecte de l'any passat; mes de març 5,1; passaré els mesos de temporada abril, maig, juny, etcètera i quan tornam al mes d'octubre, acabat el mes de setembre; mes d'octubre 4,4; encara no tenc la dada del mes de novembre. És a dir, fora de temporada estacional, fora, el creixement en ocupació tan en assalariats com en autònoms, creix allà on vostès s'ho havien carregat més cada mes. Açò és la diferència i açò a mi m'agradaria més discutir-ho enlloc del Parlament, discutir-ho a la mesa de diàleg social i veure quina és la causa...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor. Un moment Sr. Conseller. Agrairia que ningú intervengués més que el que està fent ús de la paraula.

Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President. Li diré el que feim en aquest moment, hi ha un projecte que vostès..., el pacte va denominar XL, el Sr. Miquel Rosselló se'n recordarà que en aquest moment té un altre nom, però que s'està continuant perquè era una bona iniciativa i que és un element per territorialitzar i gestionar polítiques actives i unificar aquesta gestió. Unificació i gestió per tant, de polítiques actives d'ocupació, una iniciativa europea, començada pel pacte, una bona iniciativa que nosaltres continuam i potenciam. Un acord pels pactes locals

que se comencen ara a negociar i que no se poden aprovar a pesar de què hi ha hagut un consell que ho ha fet, mentre no tenguem la revisió de l'Objectiu 3, per tant, del programa operatiu vigent i que està a meitat d'execució, teòrica, perquè econòmicament la varen deixar en blanc. El Pla nacional d'ocupació en la revisió per al 2005, l'estratègia de la Unió Europea que també se revisen els 10 objectius, més l'estratègia per al 2000-2006.

El pacte per la competitivitat, el desenvolupament sostenible i l'ocupació, el pacte, que és una qüestió que està a la mesa de diàleg social, amb moltes reunions i que jo confii que dins el gener o febrer pot estar resolt. El Pla d'ocupació de les Illes Balears, que no està resolt, no n'hi ha hagut mai, vostè ha anomenat pacte i és un pla. És a dir, se tracta de programar eixos, accions i economia per desenvolupar iniciatives per a l'ocupació i els acords dels pactes locals que han de ser coherents amb tot açò. En aquest moment s'estan fent totes aquestes coses, amb independència de què hi hagi iniciatives parlamentàries per millorar la competitivitat de productes com puguin ser tot inclòs i que no són precisament un producte que perjudiqui l'ocupació hotelera, al contrari, sàpiga que sí se fa un seguiment d'aquestes iniciatives i no hi ha manco ocupació quan hi ha tot inclòs. Açò li ho puc anticipar i li donarem més dades quan tenguem l'estudi conclòs.

Li vull dir Sra. Garcia Querol, que potser que vostè digui que ve aquí amb la intenció de propiciar enteniment, etcètera, no li ho posaré en dubte, perquè vostè ho manifesta i perquè allò que jo no puc provar en contra no li posaré en dubte, però me cregui que seria molt més oportú seguir els processos naturals que estan iniciats i no intentar cercar un protagonisme a base d'intentar fer veure que a les Illes Balears el turisme és causa de recés, de desocupació, de precarietat, etcètera. Si vostè me diu que quan arriba el mes d'octubre o novembre hi ha 60.000 persones que se'n van, tenguí en compte que moltes altres i al principi de l'any han vingut i que d'aquestes n'hi ha moltes que queden ocupades, gràcies a la societat civil, gràcies als empresaris. Per descomptat, que ni gràcies a nosaltres, ni gràcies a vostès. L'únic que podem fer els governs és no cometre errors, com els que vostès varen cometre i li promet que nosaltres aprenem fins i tot dels que vostès varen fer.

Acab Sr. President amb una anècdota, respecte de què la situació que hi ha crisi, que hem de reconvertir, etcètera no és cert. Miri, corria la veu quan vàrem haver de votar dues o tres vegades la modificació del tema judicial, corria la veu a Madrid que el que convenia enguany era anar i comprar loteria del PSOE i diu sap per què? Perquè faran el sorteig prou vegades fins que surti el nombre que els toca, no perquè repeteixin molt les coses tendran la raó.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller...

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Sr. President, li vull demanar la paraula per al·lusions. He estat al·ludit de forma directa en aquesta cambra.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, aquesta presidència entén que vostè no té la paraula. Moltes gràcies.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Només era Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

No té la paraula Sr. Diputat. Li prec que s'assegui...

(Remor de veus)

Li prec que s'assegui...

(Continua la remor de veus)

Li prec que s'assegui. Moltes gràcies.

III. Proposició no de llei RGE núm. 6934/04, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris per a una reforma de la legislació educativa. Urgència.

Continuam la sessió i passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 6934/04 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris per a una reforma de la legislació educativa. Té la paraula pel grup presentant l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Compareixem aquí per presentar aquesta proposició no de llei que fa referència a una matèria important, com és l'educació i per tant, intentarem fer, com no pot ser d'altra manera, una intervenció educada, ajustada al contingut de la mateixa proposició no de llei i a fi i efecte de si entre tots som capaços d'aconseguir que el tema educatiu llevi passions i ens duguï a més reflexions, que açò és el que tal vegada ens convé.

Jo voldria començar la meua intervenció amb una frase del Premi Nobel, Saramago que va pronunciar precisament a l'illa de Menorca i que va dir concretament: "els meus pares eren uns ignorants, però me varen educar. A l'escola li dec la instrucció". Per tant, la base principal de l'educació de la persona ha d'estar dins el nucli familiar i la base principal de la formació i de la instrucció de la persona ha d'estar a l'escola. Amb aquest criteri el Partit Popular en el Congrés de Diputats va aprovar, conjuntament amb altres forces polítiques, el desembre del 2002, després de 9 mesos de debat, una nova llei, la LOCE. Una llei que s'ha de dir amplament consensuada, una llei que comptava amb informe favorable del Consell Escolar de l'Estat i del Consell d'Estat i que a més a més, comptava amb el suport de més de 40 organitzacions de tot l'Estat espanyol, sindicats, associacions de pares i mares, entitats de gestió, organismes, etcètera. I l'esperit principal que movia

aquest nou text normatiu damunt matèria educativa no era altre que prevenir i combatre el fracàs escolar.

El canvi de Govern que es va produir l'any 2004, d'una manera legítima, ningú ho posa en dubte, va paralitzar aquest projecte de llei, no, va paralitzar la llei en si mateixa i la posta en marxa de la pròpia llei i ho va fer amb un reial decret, concretament el 1318/2004, de dia 28 de maig, sense diàleg, sense consens i sense tenir en compte absolutament per res les opinions del sector afectat i del sector implicat. Tenia la legitimitat per fer-ho? Sí, una altra cosa és si el procediment emprat per paralitzar una aplicació d'una llei orgànica és l'adequat o no és l'adequat, açò ho determinaran els tribunals. És per açò que el Partit popular, amb aquest esperit de cooperació, de col·laboració amb el nou Govern, el qual demana que les comunitats autònomes es pronunciïn damunt el que teòricament hauria de ser el nou model educatiu, però que no se sap quin és aquest nou model educatiu, demana a les comunitats autònomes que ens pronunciem i les comunitats autònomes ens pronunciam. D'aquí que avui el pronunciament d'aquesta cambra, que és el reflex de la voluntat popular, marcarà quin és el criteri i quin és el mandat que donarem al Govern, concretament a la Conselleria d'Educació, que se n'ha de dur a Madrid a l'hora de tractar aquest tema i a l'hora sobretot de fer-li arribar les propostes.

Com no pot ser d'altra manera, la nostra argumentació ens ha vingut..., no diria que ens ha caigut del cel, el reforçament en els nostres plantejaments i en els nostres criteris, però sí que ens dóna en aquest moment un plus per reafirmar encara d'una manera més clara, més nítida que la LOCE era un bon projecte, que la LOCE hagués estat una bona llei, millorable? Sí, com tota obra humana, però l'esperit de la mateixa, com més endavant veurem, intentava allò que era combatre el fracàs escolar. I dic que en aquest moment tenim una justificació encara molt més potent, molt més forta quan podem posar mà, o emprar, l'informe del programa d'avaluació internacional de la OCDE, allà on és d'una claredat meridiana, allà ens situa en el lloc número 23, allà on diu que els problemes greus del nostre sistema educatiu no són els altres que en matèria de matemàtiques, de cultura científica, de comprensió lectora, expressió escrita, allà on nivell d'excel·lència a Espanya només és d'un 1%. Allà on Espanya no és un país molt eficaç en matèria educativa i açò és allò que ens diu aquest informe. És més, l'informe constata encara una sèrie de paràmetres que tots els que d'una manera han tingut vinculació amb el món educatiu ens hauria de prendre molt seriosament i jo sé que els grups parlamentaris que han fet feina amb aquest tema i que han presentat propostes s'han pres seriosament, com més endavant, quan hagin fet les seves esmenes, intentaré també explicar.

Què és allò que constata aquest informe? No estam aquí per atacar ningú, ni per fer demagògies barates en un tema tan vital per a una societat, per a un estat com és l'educació. L'informe constata que el nivell ha baixat amb la LOGSE, l'informe constata que sortim molt mal parats en la seva aplicació. L'informe constata que precisament el nostre sistema educatiu no prenia l'esforç, l'informe constata els efectes negatius de la superació de curs en curs per una avaluació continuada mal feta i mal estructurada i els que hem estat docents ho sabem. L'informe constata aquesta promoció, que jo la denomin PIL

o mols diuen PIL (*Por Imperativo Legal*). Ha de promocionar, en duguis 10, 4 o 5. *Promoción por PIL, Por Imperativo Legal*, açò ho constata. Els efectes són negatius i són negatius perquè en aquestes alçades del segle XXI, que acabam de començar, no se poden confondre dos principis bàsics i fonamentals, no se pot confondre el principi de la igualtat de tots amb l'igualtatisme del sistema, vull fer esment en aquesta expressió. L'article 27 de la nostra Constitució espanyola és un principi fonamental, és un dret fonamental i com a dret fonamental de la Constitució que està dins els marcs dels drets fonamentals, article 27, tots els seus punts, la igualtat en matèria educativa no té ni nom ni llinatge, no té frontera, no té cara ni ulls, no hi té ideologia, no té principis morals, és un principi innat en la pròpia persona, (...) en la pròpia persona. Aquest principi d'igualtat a l'educació no pot donar a entendre que l'educació s'ha de fer baix un criteri d'un igualitarisme per a tots, perquè no tots arriben al mateix nivell, perquè no tots són iguals en el sistema d'aprenentatge.

Me passaré per alt, perquè no tindrè temps, molts d'aspectes que m'hagués agradat poder comentar en aquesta proposició no de llei. Però avui me creguin senyores i senyors diputats, que crec que dir o constatar una sèrie de realitat no és fer cap tipus de demagògia. La LOGSE, amb totes les seves virtuts, amb tots els seus pecats i amb totes les seves mancances, després d'un cicle d'experiència i d'experimentació real en la seva aplicació ens ha donat a entendre que és cert que no incentiva els alumnes a un major esforç, passam igual. Vostès i jo sabem que nosaltres, bé els que érem de *Bachillerato Técnico, especialidad industrias lácteas*, que és el que vaig fer jo a Ciutadella, cinquè i revàlida; sisè i setè i revàlida i prova de maduresa a la universitat. I açò de *progrés adecuadamente, no necesita mejorar*, però passes de curs en curs, *ni hablar*. He volgut simplificar i posar aquest exemple perquè crec que ens entenem d'aquesta manera, d'aquí que la nostra posició, la posició del Partit Popular sigui, estam disposats a canviar el títol de la llei, la que vulguin, per una millora de la qualitat, perfecte. Una llei que vagi realment destinada a què aquesta qualitat de l'ensenyament tenguí uns criteris avaluable clars, perfecte. Però no per fer açò, que el ministeri no ho té clar perquè no ho ha establert i que fins i tot té contradiccions, el que no se pot fer és amb un decret llei suprimir l'aplicació d'una llei orgànica i deixar en aquest moment amb una total i absoluta indefensió el sistema educatiu. Quin sistema educatiu aplicam en aquest moment? La LOCE no està derogada, no s'aplica. Que continuam amb la LOGSE, però amb quins criteris de la LOGSE continuam? Amb els que ser varen introduir com a reformes per part de les dues legislatures passades? O amb la LOCE *primegenia* que va ser motiu de fracàs total i absolut en la seva aplicació, reconegut fins i tot per autoritats acadèmiques que varen participar en la seva redacció, gens dubtosa com puguin ser el catedràtic Sr. Marchís...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Diputat.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

A posta per açò, i acab Sr. President, vegin amb aquesta proposició no de llei un esperit de col·laboració, un esperit

d'aportació sincera per part del nostre grup parlamentari a millorar el sistema educatiu, una actitud d'ajudar a aclarir els criteris i conceptes en el ministeri, a la ministra si en aquest moment encara no ho té clar. Però nosaltres creim que en tots i cada un dels aspectes susceptibles de modificació que pugui tenir la LOCE, aquesta s'ha d'aplicar, ens reafirmam en els seus objectius bàsics, que després explicaré quins són, només són 8 i són els que vénen referits a la proposició no de llei. Com a prova d'açò vostès veuran, sobretot per part del Grup Parlamentari Socialista, com quasi bé un 50% de les propostes que vostès fan com esmenes seran acceptades, perquè aquest o és un procés obert realment amb diàleg, o si no estam condemnats al fracàs. I nosaltres volem recuperar el consens, el diàleg i l'acord que va merèixer la LOCE en l'aprovació l'any 2002.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat 21 esmenes de la RGE núm. 8698/04 a la 8718/04, ambdues incloses. Per defensar aquestes esmenes té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch Mesquida.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Deia el filòsof i professor d'institut José Antonio Marina citant un proverbi africà: "per educar un infant fa falta la tribu sencera". Aquest proverbi el podem referir a l'esforç que tan s'ha citat darrerament, és necessari l'esforç per aprendre, l'esforç individual sí, però difícilment podrem exigir esforç individual si els nostres infants no aprecien un esforç col·lectiu, un esforç de tothom, administració, pares, professors, mitjans de comunicació social, etcètera. En aquest context s'ha de citar el debat educatiu que ha obert el Ministeri d'Educació i Ciència per reformar determinats aspectes de la legislació actual, que no encertava prou a resoldre els problemes, o que pretenia resoldre-los aplicant fórmules caduques i elitistes i que no havien aconseguit el necessari consens social.

Per açò va posar a disposició de la comunitat educativa i de tots els sectors socials un document titulat: "*Una educación de calidad para todos y entre todos*", per tal de què es poguessin fer totes les aportacions oportunes per a l'elaboració del projecte de llei i la seva posterior discussió al Parlament. És un document complet, de 6 capítols, 14 apartats i 82 propostes. Per afavorir el debat i aprofundir en el consens, el Grup Parlamentari Socialista va presentar una proposta de resolució en el passat debat de l'autonomia, que consistia en la creació d'una ponència en el si de la Comissió d'Educació que convoqués els sectors socials, recollís les aportacions i les fes arribar al Govern. Malauradament aquesta proposta va ser rebutjada pel Grup Popular. En comptes d'açò, ara aquest grup ens presenta una proposició no de llei de 8 punts, després diu d'una atenta lectura i estudi de les propostes del document. Un document que recordem, consta de 82 propostes i ho hem de debatre en només 10 minuts, temps que disposa cada grup parlamentari. Tanmateix la proposició no fa gaire més coses que reafirmar-se en els punts més polèmics de la LOCE i que varen ser objecte dels més grans desacords en sectors molt

importants de la comunitat educativa. El caràcter assistencial de l'etapa 0-3 anys de l'educació infantil, els itineraris de l'Educació Secundària Obligatoria, la revàlida després del batxillerat i el paper del director com a representant de l'administració. Vull recordar que només varen ser aquests 3 o 4 punts que varen ser suspesos per aquell decret, no es va suspendre la LOCE sinó aquells 3 o 4 punts concrets.

Una proposició que presenta el Partit Popular, elaborada el mes d'octubre i que no té en compte documents importants que han sortit fa pocs dies de diversos sectors socials i organismes públics, com són el Consell Escolar de les Illes Balears, el Consell Escolar de Menorca, els sindicats FETE, UGT i STEI, el moviment de renovació pedagògica, etcètera. Presentar així aquesta proposició senyores i senyors diputats és no voler entrar en el debat, és pura escenificació i molt ens temem que no sigui una vegada més voler instrumentalitzar les institucions autonòmiques per fer política en contra del Govern socialista a Madrid. No obstant açò, i perquè quedi constància, només una mostra del que hauria pogut ser un autèntic debat sobre l'educació, el Grup Parlamentari Socialista presenta 21 esmenes per sotmetre-les a la consideració de la cambra. Puntualitzar només que en una segona lectura ens hem adonat que les esmenes estan redactades només en masculí, pares, professors. Si s'aproven demanaria que es normalitzés, pares i mares, professors i professores, etcètera.

En primer lloc volem remarcar la importància dels primers anys per a la vida dels infants i per al desenvolupament de totes les seves potencialitats. Però i tan important com açò, la transcendència de l'educació primerenca com a factor compensador de les desigualtats d'origen que pateixen. Volem per tant, posar l'èmfasi en el caràcter educatiu de l'etapa 0-6 anys, tenint en compte que qualsevol entorn on se situï l'infant i qualsevol actuació que es tenguí damunt d'ell tindrà aquest caràcter educatiu. Açò no priva que els centres d'educació infantil puguin tenir més hores o més dies oberts, però els horaris, el personal, els espais, les ràtios, etcètera, hauran de contemplar des de la perspectiva bàsicament de les necessitats dels infants. Necessitats entre les quals es compta la d'estar amb la seva família, amb els seus pares com a primer factor educatiu. Tampoc no lleva que les necessitats derivades de la conciliació de la vida laboral i familiar puguin ser ateses també des d'altres administracions amb competències a serveis socials. Les mocions també contemplen la necessitat del sistema educatiu de detecció precoç i prevenció de les dificultats a Primària i al propi funcionament del centre. Però sobretot hi ha un nombre important d'esmenes que pretenen afrontar la problemàtica de l'Ensenyament Secundari Obligatoriu, el pas sempre difícil de Primària a Secundària, reduint el nombre d'assignatures i de professors en el primer cicle d'ESO. El paper de la tutoria, les múltiples aportacions possibles per a l'atenció a la diversitat, programes flexibles i diversificats, adaptacions del currículum, divisió o desdoblament de grups, oferta de matèries optatives, programes de diversificació curricular, etcètera. Totes elles mesures tendents en fomentar el progrés individual de l'alumne i evitar la separació primerenca del grup d'iguals i la segregació en itineraris educatius. La compensació de les desigualtats posant més recursos a aquelles zones i centres d'atenció preferent perquè tenen més necessitats i l'escolarització equitativa de tots els centres, tan públics com concertats, d'alumnes amb

necessitats educatives especials o immigrants per tal de fomentar la integració i la cohesió social i evitar la constitució d'escoles selectives.

Posar de manifest la inutilitat i els problemes que crea la revàlida i el doble examen que comporta aquesta mesura per a l'accés dels joves a la universitat. La necessària educació amb valors, tan des del punt de vista del projecte educatiu de centre com a acció transversal, com des de la sistematització en una nova àrea d'educació per esdevenir ciutadans crítics, lliures, justos i solidaris. El factor cultura de l'ensenyança no confessional de les religions i les mesures que s'han de prendre mentre duri l'actual concordat, com són la voluntarietat de l'ensenyança confessional, no computar a efectes acadèmics i les possibilitats d'exempció de les activitats alternatives. La necessitat d'un estatut del professorat i la formació psicopedagògica dels professors de Secundària. Reforçar la Formació Professional i promoure la progressiva integració dels tres subsistemes. La recuperació de competències per part del Consell Escolar del centre, entre elles la de l'elecció de directors entre els candidats idonis, com a òrgan de participació democràtica i de control social de l'educació. La introducció de noves tecnologies i d'un altre idioma, en funció del projecte educatiu i lingüístic del centre. La possibilitat, a través de passarel·les formatives, d'obtenir el títol d'ESO des de programes d'iniciació professional. L'estudi de possibles models de recuperació extraordinària. Els contractes pedagògics en famílies. I a la fi, la necessitat d'una memòria econòmica, o d'una llei orgànica de finançament.

Reclamam, una vegada més, la importància del debat, la consecució del necessari consens social per fer unes lleis duradores que donin estabilitat al sistema educatiu i que no estiguin sotmeses als canvis de govern. Escoltem la comunitat educativa i recollim les seves propostes. L'aprovació d'aquestes esmenes podria ser una primera passa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat 4 esmenes, des de la RGE núm. 8793/04 a la 8796/04, ambdues incloses. Per defensar aquestes esmenes té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Em permetran que en primer lloc, abans d'entrar a debatre els 8 punts concrets de la proposició no de llei, faci una valoració general, com ha fet el portaveu del Partit Popular i analitzi les finalitats i motivacions que des de la nostra òptica hi ha darrera aquesta iniciativa parlamentària del Partit Popular. Idò bé, per a nosaltres aquesta proposició no de llei és l'equivalent parlamentari a un intent de restauració. I és que avui aquí, en definitiva, se'ns demana que s'insti el Govern de l'Estat a mantenir la LOCE, la llei orgànica, al nostre parer, mal anomenada de qualitat. Se'ns presenten vuit punts que no volen contribuir al debat encetat pel document del Govern de Madrid, no pretenen fer aportacions, no són apostes pel consens, sinó

que pretenen simplement mantenir la filosofia i els mecanismes de la LOCE.

Se'ns demana, llavors, que votem a favor de mantenir una llei rebutjada per l'electorat, a mantenir una llei que el partit que va guanyar les eleccions generals havia promès derogar o modificar substancial, precisament en els punts que avui se'ns demana que mantengui. Se'ns demana llavors que instem el Govern de l'Estat a cometre, al nostre parer, un frau contra l'electorat, i això no crec que hi haguem d'estar disposats. Nosaltres no hem votat el partit que governa Madrid, no ens representa, però li reconeixem, com vostè, Sr. Huguet, una absoluta legitimitat per modificar la legislació. I a més li exigim que compleixi els seus compromisos electorals.

Però no tot és dolent, és cert, en aquesta proposició no de llei, hi ha tres punts que despullats de la fraseologia pro LOCE, amb modificacions, podrien ser aportacions acceptables per als nostres grups; si les considerem així, aportacions a un debat i no reivindicacions de la llei anterior. Per açò en aquests punts hem presentat esmena de substitució, per modificar-ne el redactat, em referesc al punt tercer. Una esmena que vol deixar clar que els programes específics per a l'alumnat que no assoleix els objectius mínims, seran programes excepcionals i no d'oferta genèrica. De fet en la línia del programa d'intervenció educativa que va posar en marxa l'anterior administració educativa.

També estariem d'acord amb la introducció de noves tecnologies a partir de l'educació infantil, així com de llengua estrangera; però, no oblidem que a la nostra comunitat autònoma hi hauria en aquest cas en educació infantil l'aprenentatge de tres llengües. Per tant, proposen que estructures comuns d'aquestes llengües no es repeteixin innecessàriament, aplicant llavors una mena de currículum integrat de llengües específic per a educació infantil.

I finalment, el punt que estam d'acord, amb el fons però no amb la forma, el punt vuitè. A la nostra esmena de substitució demanem que la nova llei d'educació vengui acompanyada per una llei de finançament específica i consensuada amb les comunitats autònomes, com no hi va venir la LOCE, per cert; a fi i efecte que no acabin pagant les comunitats autònomes, com sempre, la seva aplicació.

Però passem al fons filosòfic d'aquesta proposició no de llei que, en definitiva, és el que més m'apassiona; passem ara a destriar la segona línia argumentativa d'aquesta proposició. Segons el Partit Popular es va tenir massa pressa per suspendre l'aplicació de la LOCE, al seu parer s'havia d'haver esperat, donar-li més temps. Mirin, senyores diputades i senyors diputats, en aquesta cambra n'he sentides de grosses, però aquesta per a mi les guanya totes, perquè què suposaria açò? Suposaria tenir mestres i ensenyants en precarietat constant, en *stand-by*. A aquest respecte em permetin, que m'agrada, ho saben, un agosarat intent de sil·logisme, prima, la LOCE no s'havia aplicat encara; secunda, el Partit Socialista havia promès no aplicar-la, ergo no l'apliquem, tan senzill com això, perquè el que no es pot pretendre és que es posi en marxa una llei quan ja se sap que es modificarà. Això suposa una manca absoluta de respecte als centres educatius que, segons les pretensions del Partit Popular, haurien d'haver aplicat durant

un temps una llei, adaptant totes les seves estructures, fent noves planificacions, dedicant-li moltes hores de feina i esforç per al cap de poc temps, dir-los: s'havia de canviar. Demanar açò me sembla que és un poc d'inconsciència.

Un altre tema, a l'exposició de motius de la proposició i a la mateixa intervenció del Sr. Huguet, se'ns ha repetit una i altra vegada que la LOCE va ser una llei consensuada. Es reitera tant segurament perquè el mateix Partit Popular se'n vol autoconvèncer; i és que parlar de consens referint-se a la LOCE és com parlar de calor al Pol Nord, la LOCE és l'exemple més tòpic i evident de llei imposada, sense cap casta de consens i sense cap intent per aconseguir-lo. La LOCE és una llei que va comptar amb l'oposició declarada d'associacions de mestres, de sindicats, de departaments universitaris, d'associacions de pares i mares; la LOCE és una llei que es va fer passar pel Consell Escolar de l'Estat sense emetre's debat i d'allà en van resultar dimissions. La LOCE és una llei absolutament imposada a la comunitat educativa.

Però és que a sobre la LOCE és una llei imposada a les comunitats autònomes, que recordem ostenten les competències educatives. Deixi'n que els llegeixi un breu text, diu: "D'acord amb la consideració jurídica desena, en relació amb les consideracions jurídiques setena i vuitena, poden ser inconstitucionals els articles -de la LOCE es refereix- 20 a 51", Fins a 51 articles, 51 articles que el Consell Consultiu de les Illes Balears va trobar susceptibles de ser inconstitucionals perquè envaïen competències autonòmiques. I saben què és açò, senyores diputades i senyors diputats? Açò és l'informe que sobre la LOCE va remetre el Govern de les Illes Balears a la Sra. Del Castillo, llavors ministra d'Educació. I saben quants suggeriments i propostes i valoracions van ser acceptats? Ni un, ni un. I saben vostès quina va ser l'actitud de la ministra a la Conferència Sectorial? No acceptar ni tan sols el debat. I així va anar l'elaboració de la LOCE, així va anar; com perquè ara el Partit Popular ens la vulgui com a una llei consensuada, com perquè ara ens digui que presenta aquesta proposició no de llei perquè les Illes Balears siguin escoltades; quan ells governaven a Madrid no es varen escoltar en absolut.

Bé, entrem ja ara als punts concrets, als cinc punts concrets que no hi estam d'acord de la proposició no de llei. Hem presentat esmena de supressió, perquè consideram que tota la proposició que avui discutim traspua, diem-li, un certa enyor pel temps passat, per fórmules antigues, per una concepció tradicional que, gràcies a Déu, o, millor dit, gràcies als ciutadans i ciutadanes, ja no tornarà. I si no, fixem-nos en allò que el Partit Popular ens demana que votem, ens demana que votem que l'educació infantil, textual de la proposició no de llei, té un aspecte assistencial. I està clar que l'educació infantil té un aspecte assistencial, Sr. Huguet, com ho té l'educació primària i l'educació secundària, qualsevol centre educatiu té un aspecte assistencial; però, senyors i senyores del Partit Popular, no ens vulguin enganyar, no és açò el que diu la LOCE. Llegeixin la seva pròpia llei, diu: "*La educación preescolar tiene como finalidad la atención educativa asistencial*". "*Como finalidad*", atenció educativa, atenció assistencial, mirin, al nostre parer, arriben a ser molt recargolats però no dins el que realment pretenen i és que hi hagi guarderies que es dediquin només a guardar al·lots.

I açò no, l'educació té com a finalitat educar i, a més a més, exerceix una funció assistencial. I un govern, qualsevol govern de les Illes Balears o el traspassat govern Aznar té l'obligació de garantir que es mantengui la funció educativa i que aquesta sigui de qualitat i que es garanteixin els drets dels infants; i que la secundària, la secundària funció assistencial no es converteixi en excusa per tornar a magatzems d'al·lots. Un govern no pot abdicar de les seves responsabilitats, un govern ha de vetllar per l'educació; i l'educació, quan ja se surt de l'àmbit familiar, ha de ser garantida per les institucions. I açò és el que pensam que obviava la LOCE i que obvia aquesta proposició no de llei.

Parlem ara dels famosos itineraris, que també es reflecteixen a la proposició no de llei. Potser en aquest aspecte és on es veu més clarament la concepció, al nostre parer, classista que impregnava la LOCE i que el PP pretenia que mitjançant l'educació amarés tota la societat, perquè els itineraris, ni fer-hi prop, mesures d'atenció a la diversitat, com diu la proposició, açò és una corrupció, al nostre parer, del llenguatge, perquè l'atenció a la diversitat neix de la concepció d'un tracte igual i just per a tothom i de compensar desigualtats. I els itineraris pretenen fer de la diferència de tracte i de la diferència d'oportunitats una regla. Els itineraris no són altra cosa que camins rígids, tancats i sobretot jerarquitzats, bons, dolents, pitjors, que són concebuts com a un sistema de selecció, un sistema selectiu que provoca discriminació. Volen, volien establir un sistema de selecció social, açò n'era la finalitat última. Naturalment no ho declaraven, perquè avui en dia s'ha de ser políticament correcte, però açò era la finalitat última dels itineraris.

I enllaçant amb això, un altre punt, l'estrella de la pel·lícula, el leitmotiv del Partit Popular l'entre cometes cultura de l'esforç. Ja supòs que tothom ha entès que no ens agrada la LOCE, que la consideram una llei nefasta; però hi ha una cosa que m'irrita més que una llei nefasta, és que s'emprí el llenguatge d'un altre sector per autojustificar-se. Esforç, senyores diputades i senyors diputats, sempre hi ha hagut esforç entre els alumnes, sempre ha estat considerat un valor, sempre s'ha potenciat, el que no s'ha fet és emprar-lo com a una eina de discriminació; perquè quan el Partit Popular parla de cultura de l'esforç no és diu al món que l'esforç no és el mateix per a tots, que no s'ha d'esforçar igual un alumne fill d'una família amb tots els mitjans que aquell alumne que els seus pares no li poden proporcionar els ajuts necessaris. Quan es parla de la cultura de l'esforç, intencionadament s'oblida de la funció compensadora de desigualtats que ha d'exercir l'escola. Quan es parla de la cultura de l'esforç només es pensa en l'esforç de l'alumne i no es té en compte el necessari esforç de tot el sistema educatiu. Quan es parla de la cultura de l'esforç no es parla de procés d'aprenentatge garantit de tothom, sinó només del rendiment final, sense tenir en compte el punt de partida. I senyores diputades, senyors diputats, si tothom no parteix igual de la línia de sortida la carrera no és justa, i d'açò se n'oblidava la LOCE i se n'oblida aquesta proposició no de llei.

Un altre punt, el director nomenat per l'administració, *versus* el director elegit per la comunitat educativa. Sobre açò només dir-los una cosa, ben senzilla, el nostre grup parlamentari sempre, sempre apostarà per solucions cada vegada més democràtiques; i la democràcia du problemes, és

cert, però sempre és millor que no fórmules autoritàries. Al nostre parer, aquest punt de la proposició la mateixa LOCE destil·lava por i nostàlgia, por pels problemes que genera la democràcia, nostàlgia de fórmules més autoritàries dins l'escola. I és evident que la democratització dels centres ha generat problemàtiques, moltes, és evident, però davant açò nosaltres només hi veim una solució, més i més democràcia, no tornem enrera; directors elegits per la comunitat educativa.

No m'estendré molt, només una pinzellada pel que fa referència a la prova general de batxillerat que es volia introduir amb la LOCE, que simplement era un obstacle més, un obstacle més en el procés d'aprenentatge de l'alumne. L'alumnat estudia batxillerat, quan acabi el batxillerat ha de tenir la titulació, no li poden eliminar la titulació en base a una prova.

Ja per acabar, i si trob els papers, voldria simplement fer esment al que me sembla un error del Partit Popular en aquest aspecte, i ho dic sincerament; el Sr. Joan Huguet ha parlat aquí d'aportacions, jo no crec que en cap moment s'hagi intentat fer aportacions sinó, com he dit, intentar mantenir una llei que l'electoral de l'Estat espanyol va dir no.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, senyor diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Acab tot d'una. L'educació és un món complex, difícil, fràgil i no hi ha solucions senzilles i les solucions que es volen des de la senzillesa autoritària, des de la norma estricta sense el debat i el consens, com va passar amb la LOCE, no funciona. Estam convençuts que en presentar aquesta proposició no de llei el Partit Popular s'ha equivocat, perquè avui podem veure clarament qui es posa al costat del futur i qui es queda ancorat en el passat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. El Sr. Conseller d'Educació, supòs que demana la paraula, té la paraula, Sr. Conseller, i recordin que s'obre una qüestió incidental i que podran intervenir tots els grups en el mateix ordre que ho han fet per presentar aquesta proposició.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sé que l'agenda dels diputats és avui molt feixuga i procuraré no allargar-me més del que me pareix necessari, però tenia un especial interès que també la veu del Govern i del conseller d'Educació se sentís en aquest debat. En primer lloc, per felicitar la proposició que el Grup Parlamentari Popular avui presenta, jo no crec que es pugui desqualificar la pretensió que surti un mandat parlamentari dirigit al Govern perquè defensí una posició, això és antidemocràtic, no es pot acceptar de cap manera; és una funció completament legítima la que ha duit endavant el Grup Parlamentari Popular i

absolutament honesta i molt natural és també que la resta de grups presentin les seves consideracions, les seves esmenes o les seves proposicions alternatives, i que fruit d'aquest debat sorgeixi un acord, sorgeixi una votació democràtica on s'indiqui al Govern quina és la posició del Parlament, què és que això abans es podia fer, perquè algú ha exhibit aquí el document que el Govern va enviar a Madrid, i ara no es pot fer? Com és possible això? Perquè clar, en aquest parlament es parla, al meu mode de veure, amb massa freqüència, de frauds electorals sense demostrar-se, lleis imposades, què són les lleis imposades?, jo no sé què és aquest concepte, les lleis seran aquelles normes que el Parlament legítimament determina per majoria, què signifiquen lleis imposades? És que utilitzam, en la meua opinió, una perversió del llenguatge que perjudica els nobles objectius que hauríem de tenir en aquest parlament, però deixi'm que digui, i jo no vull entrar dins el debat de fons exactament que avui se suscita aquí, jo naturalment donaré suport les proposicions que d'alguna forma molt brillant ha explicat el portaveu del grup parlamentari, m'hi sent identificat i elles es corresponen en gran part amb el que era la LOCE o el que són encara alguns aspectes de la LOCE i, per tant, lògicament a mi em sembla bé, com em semblen bé algunes altres propostes que sé que es consensuaran i sé que sortiran endavant amb una àmplia majoria perquè he tengut ocasió de parlar-ne amb el portaveu del grup parlamentari i sé que aquesta és la posició del Grup Popular en aquest parlament.

Però jo volia introduir una qüestió que va lligada a tot aquest debat i que em sembla que donarà resposta a la demanda de debat que es diu que no existeix, a la demanda de la discussió que es diu reiteradament que no existeix en aquesta comunitat autònoma i, per tant, intentaré donar resposta a aquesta situació. Fa pocs dies el president del Govern de les Illes Balears inaugurava un congrés sobre fracàs escolar a les Illes Balears i posava de relleu les xifres vertaderament rellevants i vertaderament significatives de quina és la situació dels nostres estudiants. Al mateix temps es publicava, en tenen coneixement tots vostès, a través dels mitjans de comunicació l'informe Pisa dels països de l'OCDE on se situa Espanya en una situació dolenta dins el context de la formació, del coneixement, de les habilitats que se suposen que es transmeten a l'escola, i tot això ha generat un debat que jo crec que ja estava latent dins l'opinió pública, que ja comença a sorgir i a emergir als mitjans de comunicació aquests dies darrers amb opinions de tot tipus de gents que participen del món educatiu i, per tant, posen de relleu una situació a la qual recíprocament els uns donen la culpa als altres, els professors tendeixen a donar la culpa al sistema, els polítics a la televisió, la televisió als alumnes que miren la televisió, en definitiva un *totum revolutum* que l'únic que fa és posar de manifest i subratllar l'existència d'un gran problema, l'existència de les grans dificultats dels processos educatius en el conjunt del país i també a les comunitats, dins un escenari on hi ha les transferències autonòmiques i hi ha competències autonòmiques més enllà de la legislació per poder impulsar projectes, per poder impulsar pactes concrets.

I jo vull llançar avui aquí, en aquest parlament, que és la seu principal de la política de les Illes Balears, la conveniència i el fet que el Govern convocarà per l'abril o pel maig un gran congrés de caràcter autonòmic sobre educació, un gran debat obert als agents educatius, als professors, a les associacions de

professors, als sindicats, als partits polítics, als alumnes, a tots els agents que es considerin part i vulguin ser part d'aquest gran debat. Crec que estam a un moment, coincidirà aproximadament pel que tenim previst amb l'aprovació de la nova legislació sobre educació, on amos del nostre destí hem de ser capaços de determinar quines han de ser les línies estratègiques dels pròxims anys del nostre sistema educatiu dins els marges que la legislació ens deixi. Hi ha grans temes, hi ha el tema de les noves tecnologies, hi ha el tema de les llengües estrangeres, hi ha el tema del fracàs, s'ha dit aquí, hi ha moltíssims temes damunt la taula suficientment importants com perquè es generi dins la societat, dins els organismes necessaris i també dins aquest parlament aquest gran debat. Jo propòs per tant a la cambra i anunciï a més la imminent convocatòria d'aquest congrés on tots seran convidats i on tots podran participar i que tant de bo generi la possibilitat d'impulsar un pacte educatiu on tots ens sentim còmodes des de la diferència de models que no coincideixen ni tenen per què coincidir perquè la societat és diversa, ho ha de ser i és bo que ho sigui i no coincidim tots. Jo estic segur que en moltes de coses no podrem arribar a acords, però en moltes altres estic segur que sí, i moltes altres avui s'estan debatent, i el mateix portaveu del Grup Popular ha anunciat i ho explicarà en quins temes hi està absolutament d'acord i poden ser fruit d'un principi d'aquest pacte.

Per tant, jo no els vull entretenir més, però tenia la intenció avui d'intervenir per donar suport a aquesta proposició i per dir que la voluntat d'aquest govern, la voluntat del conseller que els parla és en aquests moments posar en marxa aquesta gran convocatòria que tindrà per finalitat oposar les bases, marcar les línies, definir l'estructura en la qual pensam que s'ha de derogar el nostre sistema educatiu, dins els marges de les lleis estructurals de l'Estat, però també dins un àmbit de capacitat de decisió d'estratègies, de capacitat de decisió a qui hem de dedicar els recursos principalment durant els propers anys, que això ens permeti millorar la qualitat de l'educació en un concepte global, però també abandonar aquesta situació on tot l'Estat es troba a un paquet i nosaltres també innegablement, i, per tant, hem de prendre iniciatives, hem de prendre accions dirigides a abandonar aquests llocs que no són llocs d'avantatge sinó de desavantatge i que faran que aquesta en el futur sigui una societat pitjor si no hi posam remei. Remei al qual estam convocats tots, totes les forces polítiques, sindicals, tots els agents de l'educació.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, l'Hble. Sr. Diputat Andreu Bosch.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, evidentment que té tota la legitimitat el Grup Popular de presentar aquesta proposició no de llei, això no es discuteix a cap moment, no obstant això sí que em permetrà que dubti de la intencionalitat. En primer lloc, i ja ho

he manifestat abans creim que aquesta proposició no és tendent a un debat per arribar a consens, en primer lloc perquè jo li demanaria per què van rebutjar la proposta que va fer el Grup Socialista de constituir una ponència en el si de la Comissió de Cultura i Educació per debatre el document que presentava el Govern? Aquesta hauria estat una bona ocasió per discutir els punts que estan avui damunt la taula. D'altra banda, dur un debat avui, al plenari del Parlament d'un document que ja he esmentat abans, 82 propostes, 82 propostes que té el debat que proposa el Govern central, discutir-les en deu minuts que tenim cada un dels portaveus dels grups parlamentaris, comprendrà que això no és en cap moment tenir un debat, un debat de 82 punts, discutir-lo en deu minuts.

D'altra banda, aquesta proposició no de llei es va redactar el mes d'octubre, es va presentar el mes d'octubre, ara han sortit multitud d'informes, com he dit, el del Consell Escolar de les Illes Balears, el del Consell Escolar de Menorca, documents de sindicats, documents de moviments de renovació pedagògica, tot això no s'incorpora en cap moment a la proposició no de llei.

I, per últim, també allò que hem dit, quins són els punts que reflecteixen bàsicament aquesta proposició no de llei?, els punts més conflictius de la LOCE, els punts més conflictius, els que van merèixer un rebuig de sectors importants de la comunitat educativa d'aquest país, per tant què vol dir això?, això és voler consens i arribar a acords? Jo crec que, realment, no s'ha volgut en cap moment plantejar un debat seriós, simular un debat, sí, simular un debat sí, per dir anam a Madrid a demanar tots aquests punts amb el suport del Parlament, és clar que el poden tenir el suport del Parlament, tenen majoria, però això no significarà que tinguin el consens d'aquesta comunitat, significarà que amb els seus vots aproven una proposició, però d'acord no n'hi haurà, ja veurem quines proposicions fan, però no hi haurà hagut debat per molt que diguin i per molt que ho manifestin, debat en el si d'aquest parlament, no n'hi ha hagut, deu minuts per debatre un document de 82 proposicions, no em diguin que això és fomentar el debat i intentar el consens, això simplement és emprar els vots, que són legítims, per dur a Madrid simplement una proposta que va a reforçar la LOCE. Per tant, permeti'm, Sr. Conseller, que digui que debat no n'hi ha hagut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes de gràcies, Sr. Bosch. Té la paraula el Sr. Eduard Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. De tots modes, no està malament parlar d'educació en aquesta cambra.

Senyores diputades, senyors diputats i en concret vostè, Sr. Conseller, ningú no ha negat en aquesta tribuna el dret que té el Partit Popular de presentar les proposicions no de llei que vulgui, però sí que s'ha posat en qüestió l'argumentació de les motivacions que havia fet el Sr. Huguet. Les motivacions que ell ha fet per presentar-la, jo crec que no són certes, que no

pensava aportar consens i fer aportacions al debat, sinó que simplement era un cop de força, un cop damunt la taula de dir nosaltres tenim majoria aquí i volem això. Això és el que jo he interpretat i també tenc tota la legitimitat i tot el dret de dir-ho aquí com el Sr. Huguet ho ha dit abans. Això que quedi clar.

Quant a vostè, que no sap què són lleis imposades, jo li ho diré, una llei que no té en compte la gent que l'ha d'aplicar, la comunitat educativa, com la LOCE no va tenir, que una llei que passa pel Consell Escolar de l'Estat forçant que no hi hagi debat i suposa que la gent que no hi està d'acord ha de dimitir, això és una llei imposada. La LOCE va ser una llei imposada, ja està, vostè no hi està d'acord, jo sí, que quedi almenys damunt el *Diari de Sessions* que jo sí que hi estic d'acord, amb això.

Fracàs escolar. No l'imputin a la LOGSE, com ha fet vostè, imputin-lo en tot cas a la manca de finançament que ha tingut la LOGSE quan es va elaborar, però durant els 8 anys que vostès han governat, que no hi han aportat ni un duro extra perquè la LOGSE es pogués fer bé, per tant un poc de culpa tendrem tots, però els que han governat al Govern de Madrid, i vostès hi han governat 8 anys, en tenen bastant.

Ha vingut aquí dalt i ha fet una proposta, i jo li dic, miri, tot el que sigui participació de la comunitat educativa, jo hi estic d'acord, que vol muntar un congrés sobre l'educació?, d'acord, hi participarem. Ja era hora, per altra part, que obrís alguna escletxa a la participació, perquè és el moment, que de jornades de participació d'ensenyants no se n'ha fet cap, i no em digui que han fet jornades de matemàtiques, com fa vostè, o de física i química, no, jornades de participació, d'ensenyants, amb el disseny de la política educativa que és el que feia l'anterior administració educativa, no se n'ha fet cap. Ara vol muntar un congrés sobre educació, perfecte, hi participarem, amb totes les ganes, ara, li dic una cosa, ja li he sentit a dir a vostè i al Sr. Matas, a principis de legislatures, farem un pacte per l'educació, que jo també li vaig dir, hi serem, quan vulgui, encara és l'hora. Per tant, em fa molta por i tenc prou motivacions, lògiques, per no creure-me'l gaire, em fa molta por que sigui una altra vegada cercar un titular, una gran cortina de fum per no actuar sobre els problemes, problemes concrets, ja ho va fer a principi de legislatura amb el famós pacte per l'educació, del qual *nunca más se supo*, quan tothom havia dir i estava d'acord a participar, i esperem que no ho sigui, li ho dic sincerament, esperem que no sigui una altra cortina de fum.

Com m'esper que si el posa en marxa, sigui veritablement una banda per cercar consensos i no una banda per justificar la seva visió sobre la LOCE i per obviar l'aplicació del que es faci a Madrid aquí, a les Illes. És una por que tenc i és una por que vull dir aquí. Si és per millorar entre tots la qualitat educativa, ens hi trobarà, si és per cercar justificacions i empires per dur la seva política educativa que fins ara ha estat molt dolenta, no ens hi trobarà.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Molt breument, Sr. President, jo he volgut llançar una proposta sincera. El pacte educatiu no va ser possible perquè el moment en què es va plantejar es va llançar una reforma de la LOCE, que veurem al final si passa, veurem si passa per tots els controls i amb tota la claredat que va passar la LOGSE, veurem la reforma a quina velocitat i per quants de llocs que hauria de passar, passarà i de quina manera, perquè per ventura resultarà que la reforma legislativa que es fa no serà procedimentalment tan exemplar, ni tan brillant, ni tan digna ni amb tant de consens com ara se'ns pretén fer veure.

Vostè ha exhibit un document que va enviar el Govern a la ministra Pilar del Castillo, avui aquest parlament prendrà un acord per majoria i l'enviarà a la ministra d'Educació, d'aquí a un mes o dos, ja en parlarem de què ha passat amb el document que li ha enviat aquest parlament a la ministra d'Educació, veurem quin és el tarannà de la ministra. Per tant, aquest tipus de debats, a mi ..., en fi, debat de bons i dolents un ja n'ha vist, sincerament, massa. Jo només he volgut llançar sincerament i honestament un plantejament de debat, possible acord en molts de temes i desacord en altres, segur, naturalment, on es puguin expressar tots els agents del món educatiu, no pretenia altra cosa que això i 'des de l'esperit i l'ànim de la conciliació, del debat, jo comprenc que a vostè li sembli que ho feim tot malament, i està en el seu dret, només faltaria, però també comprencui que hi ha molta gent que creu que actuam d'una forma raonable, lògica i coherent. I també aquesta opinió mereix un respecte.

Des d'aquesta perspectiva i des de cap altra és des de la qual llançam aquest congrés, aquesta gran reunió que estic segur que ha d'implicar, d'una forma decisiva, a més, el futur del món educatiu, no per fer una nova LOCE, no per impedir que s'apliqui la legislació de Madrid, no és el nostre estil, no ho ha estat mai i no ho serà ara, però sí, m'estranya que vostè no hi estigui d'acord, des de dins els àmbits de competències que nosaltres tenguem, poder fer possible el model que aquesta societat, la majoria d'aquesta societat vulgui, la majoria d'aquesta societat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, volen intervenir? Té la paraula l'Hble. Diputada Margalida Rosselló. Per fixar posició, exactament.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. El nostre grup respecte de la proposició no de llei que ha presentat el Partit Popular voldríem dir inicialment una sèrie de qüestions referides al que és, així com els motius pels quals s'ha duit aquesta proposició no de llei en el Parlament.

Dues coses prèvies. Hem de dir-los que a nosaltres sí que ens sembla molt bé que es discuteixin els temes d'educació en

el Parlament, no faltaria més, és un dels llocs on s'ha de fer, no l'únic però és un dels llocs on s'ha de fer, però evidentment és molt clar -ja ho ha dit qualche anterior portaveu- que avui es du precisament aquesta discussió bàsicament per poder dir que la majoria i per tant el Partit Popular i suposam que UM, però la majoria d'aquest parlament, idè donarà suport a aquesta proposició no de llei que presenta el grup parlamentari, però no perquè realment hi hagi un debat parlamentari seriós, que nosaltres entenem que va molt més enllà del que es pugui produir dins un plenari del Parlament.

He de dir també que respecte a allò que vostè..., no sé si em puc referir a allò que ha estat aquesta notícia que ens ha donat el conseller d'Educació..., respecte a allò del congrés, i lligant-ho una miqueta als arguments d'aquesta proposició no de llei dir-li que està molt bé que facin grans congressos i es facin moltes fotos, i pareixi que interessa molt, però... No, no, està molt bé, jo no dic que no, i com ha dit el portaveu del PSM a nosaltres ens sembla molt bé fer molt de congressos i moltes coses, però trobam que el tema educatiu és un tema prou seriós perquè hi hagi un debat constant dia a dia en els centres educatius, també dins la societat, i que s'utilitzin tots els mecanismes perquè aquest debat sigui seriós, rigorós i que es faci amb els plantejaments que pertocuen. Per tant, molt bé que es faci un congrés, però entenem que el debat no només va per aquí sinó que va per molts altres llocs.

Entrant també dins el que són els motius d'aquesta proposició no de llei nosaltres hem de dir que sí entenem que la LOCE no va ser una llei consensuada, que no sé si els falla la memòria, però el Govern del Partit Popular no va tenir en compte les comunitats autònomes, com per exemple la d'aquí, ni tampoc no va tenir en compte moltes organitzacions educatives i socials; algunes sí però moltes altres no. El PP tampoc no va permetre el debat parlamentari de les 1.166 esmenes plantejades pels diferents grups parlamentaris, ni tampoc no es varen escoltar les propostes, com he dit, d'una gran part de la comunitat educativa. Nosaltres el que volem, siguin uns o siguin els altres, el que volem és que l'educació sigui un gran debat social on la comunitat educativa tenguí un paper clau, perquè els temes educatius, i no entraré en filosofies com hi ha entrat el portaveu del Partit Popular, però precisament l'educació és un tema tan important en el qual allò que no es pot fer és fer-ho d'una manera esbiaixada i d'una manera, a més, on no se cerqui el màxim consens. El Partit Popular ha volgut cercar consens en el tema de finançament, en el tema de finançament de l'educació; idè també quan volen parlar del que significa l'educació, d'aquesta importància que té per a totes les persones, idè parlem-ne seriosament i no únicament voler treure, com dic, avui un acord parlamentari que l'únic que podran dir és que tenen, com he dit, la majoria d'aquest parlament al cap i a la fi els que varen donar suport a la LOCE.

Per una altra part, jo també entrant dins la justificació abans d'entrar en el que són ja les propostes concretes, allò que es veu amb aquesta proposició no de llei és tornar a parlar de la LOCE, ja s'ha dit abans, no ho vull reiterar, i sobretot els aspectes més criticats d'aquesta llei; és a dir, jo crec que en aquest moment si realment es vol fer un debat, com diu, ha dit tant el conseller i ha dit també el portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular, allò que s'ha de fer és dir,

entendre que l'educació és un tema complex, entendre que el món ha canviat i que l'educació també ha canviat, que no hem de tornar al passat una altra vegada, a allò que fa 20, 30, 40, 50 anys, que hi ha moltes teories educatives, psicològiques i que ara evidentment..., i pedagògiques, que no en faré referència, que fa anys que vertaderament en aquest moment l'educació en la seva globalitat necessita, com dic, sobretot una gran participació i que sobretot els fonaments de la LOGSE eren bons, i que el problema va ser bàsicament un problema de finançament, com també li han dit abans. Tornar, per tant, amb plantejaments de la LOCE a nosaltres ens pareix tornar una altra vegada a un debat que al nostre entendre està, diríem, passat respecte al que són en aquest moment fins i tot les teories modernes, les teories que s'estan movent a nivell de tots els àmbits educatius.

Entrant en els temes concrets respecte als punts que es presenten a la proposició no de llei, he de dir que nosaltres donarem suport, perquè no hem presentat de fet cap esmena, donarem suport a un seguit d'esmenes que ha plantejat el Partit Socialista i a altres del PSM, i concretament creim que tots i cada un dels temes excepte a la cinquena, en el punt cinquè, que nosaltres sí que creim que senzillament donaríem suport a l'esmena del PSM, que creim que s'ha de suprimir, perquè creim que proves generals de batxillerat no n'hi ha d'haver i en aquest sentit creim que aquestes proves continuades que s'han de fer nosaltres creim que allò que s'ha de fer és una bona educació amb tot el que això significa al llarg de tot el batxillerat, i no fer una prova posterior, creim que per tant ja s'ha d'eliminar, en la resta de punts, que creim que són temes prou importants, idò estariem d'acord o donaríem suport a l'esmena que ha plantejat el PSOE de substitució del punt 1, del punt 2, del punt 4 i del punt 6, i a la del PSM al punt 3, al punt 7 i al punt 8.

I dit això, i molt breument, respecte als punts i entrant un per un i ràpidament, la qüestió que planteja el Grup Parlamentari Popular de l'educació infantil jo crec que en aquest moment és tornar enrere respecte al tema assistencial, que ningú no ha negat que l'etapa educativa no tenguí altres components que únicament instructius, que jo no sé si aquí hi ha un problema de concepte que el Partit Popular hi entra, però és una etapa educativa, és una etapa educativa que s'ha de fer amb criteris de qualitat, tant a nivell dels professionals que s'hi dediquin, com a nivell del currículum que s'hi fa, com dels objectius educatius que s'hi fan; s'ha de fer amb criteris de qualitat, evidentment diferenciada respecte a altres etapes educatives, com no faltaria més, però s'ha de regularitzar aquesta etapa i les actuacions que s'han de dur a terme, i si no es fa s'incorrerà en el que està passant en molts de casos, que no hi ha ni personal que està preparat, on s'està fent amb criteris que moltes vegades no tenen la qualitat que pertocaria respecte a aquesta etapa educativa, i sobretot que s'està fent amb una diferència social significativa de cara a qui pot pagar i qui no, i per tant en aquest sentit nosaltres entenem que aquesta etapa és fonamental i per això consideram que al punt que presenta el Partit Popular no hi donarem suport, però sí a l'esmena que presenta el PSOE.

En segon lloc els itineraris educatius ja s'ha dit: tornam una vegada més a voler discutir aquest tema; això no té res a veure amb l'atenció a la diversitat, no té res a veure amb l'atenció a

la diversitat ni el que ho sustenta psicopedagògicament. És a dir, nosaltres consideram, i en aquest tema també donaríem suport a l'esmena del PSOE, però volem deixar molt clar que aquests itineraris educatius -ja s'ha dit- són segregadors i són sistemes de selecció que al cap i a la fi provoquen la discriminació, no van realment en la línia que han d'anar, que és precisament a atendre aquesta diversitat, que existeix i que a més cada vegada serà més greu i que precisament el que hauria de fer l'Administració seria cercar solucions per intentar respondre a aquesta diversitat que cada vegada és major dins els nostres centres educatius.

En el punt 3 ja hem dit que donam suport a l'esmena que s'ha presentat. En el punt 4, l'avaluació i promoció de la LOCE, nosaltres creim que tornar una altra vegada a discutir aquesta qüestió quan crec que almanco des de distints àmbits, no des del Partit Popular, no des de determinats àmbits de l'educació, però sí des d'alguns s'han considerat, idò...

(Remor contínua de fons)

Entrant al punt sisè nosaltres, com també hem dit i tornam voler deixar molt clar, és que la figura del director sigui un representant de l'Administració ens sembla que..., no sé com així duen això aquí, és a dir, jo crec que avui en dia els directors, i a més és la millor manera si volen participació -vostès ho han dit, participació, consens-, idò precisament el director o la directora ha de tenir un paper de suport de la comunitat educativa en la seva globalitat. El consell escolar és qui ha de donar suport i és la comunitat, al cap i a la fi, del mateix centre educatiu qui ha de donar suport a aquest director, i no ha de ser l'Administració perquè si no el que farem serà precisament posar allà un que controli, que és el que està fent el professorat.

Al setè punt és evident que també ja hem dit que donarem suport a l'esmena del PSM, i al punt vuitè igual. Nosaltres, i per concloure, he de dir que tot el que sigui debat sobre educació creim que és una bona cosa, es faci allà on es faci, es faci en el Parlament, es faci a un congrés, però entenem que el debat sobre l'educació i la seva importància ha de ser constant sobretot en els centres educatius, i sobretot hi ha d'haver la participació de la comunitat educativa en la seva globalitat, que és la que al cap i a la fi coneix el tema i la que a més, a part de conèixer-lo, ho viu i sap quines són les necessitats. Però també tenim una cosa molt clara: l'Administració té l'obligació de posar tot el finançament necessari i totes aquelles mesures per fer possible que l'educació realment sigui allò que nosaltres sempre hem defensat: que sigui una educació per a tothom però que al mateix temps sigui diferenciada o sigui diversa en funció d'atendre totes i cada una de les persones que es formen per una societat que nosaltres entenem que ha de ser millor del que és ara. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. El Sr. Joan Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Quan he iniciat la meua intervenció per fer l'exposició d'aquesta proposició no de llei he utilitzat una cita, una frase, una expressió que va fer el premi Nobel de literatura, en Saramago, a Menorca, per fer una clara distinció. Jo d'entrada vull agrair, vull emprar exactament el mateix to que he emprat quan he començat la meua intervenció, fer una intervenció no de judici de valors sinó fer una intervenció sobre un tema que ocupa i preocupa a tothom, que ens hauria d'ocupar i preocupar a tots i a totes, molt per damunt les picabaralles lògiques de formacions polítiques, com és el sistema educatiu. Un país ben format, que dona una bona educació, és el que té més garantia de guanyar el futur.

Jo crec que aquí hi ha hagut moltes expressions, i ho lament, perquè els portaveus que han intervingut han tingut experiència en matèria educativa, tots hem estat educadors en la nostra època, que aquí no s'hagi volgut fer, ni entrar tan sols en una anàlisi comparativa amb tots aquests informes, de dir per què nosaltres estam en aquest punt i altres països del nostre entorn estan molt per damunt nosaltres. Quin és el seu sistema educatiu i quin és el nostre sistema educatiu? Quin és el seu criteri d'aplicació d'igualtat per a tothom?, que tots deim -no és que ho deim, és que és per imperatiu constitucional- però la diferenciació amb l'igualitarisme, que és el més pervers que hi pot haver en un sistema educatiu, perquè crea masses amorfes totalment i absoluta, sense possibilitat d'autocrítica, i açò està substanciat en els informes més avançats que poden tenir vostès en matèria educativa, dels països més avançats.

Quina és la direcció dels centres escolars a Alemanya, a França?, països modèlics per a l'actual president del Govern. S'ha ocupat o preocupat ningú de saber qui són, o com són, o què s'exigeix per ser director d'un centre escolar de primària o secundària d'aquests països? Veurà que és coincident amb el que nosaltres deim a la LOCE, veurà que és coincident, sí, veurà que és coincident, per dir que no s'ha de dir que no és coincident; és coincident perquè tenen el cos de direcció; que vengui qualcú i digui que no és ver, açò. Fins i tot països de tradició socialdemòcrata, Suècia i Noruega, amb un model educatiu molt més avançat que el nostre, on l'especialització quan arriben a certs nivells no és que sigui fonamental, és que és bàsica, perquè en el moment en què es descobreixen unes facultats i unes qualitats, sigui d'arts plàstiques, sigui per a matemàtiques, sigui per a literatura, no es força a aquesta educació estàndard o estandarditzada (...). Açò és el criteri dels itineraris.

Que es poden millorar? Indiscutiblement que sí. Que hi haurà d'haver una avaluació permanent a cada centre perquè no quedin desvirtuats aquests itineraris, que no pugui ser objecte de discriminació en funció dels alumnes per la seva base social? Clar que sí, clar que sí. A posta per açò no es pot desqualificar una proposició no de llei de la manera que vostès ho fan; perdonin, de la manera que ho ha fet qualche portaveu; i jo ho lament, jo estic trist aquí quan he sentit certes expressions.

Una llei imposada és aquella que es fa sense comptar amb els que l'han d'aplicar; què vol dir, que una llei tributària s'ha de consensuar amb tots els contribuents?; segur que no n'hi haurà, de llei tributària, Sr. Crespí, vostè i jo ho sabem. Què vol dir açò?, que és cert que hi ha hagut col·lectius que no hi

estaven d'acord, com és cert que hi ha hagut molts de col·lectius que sí, que hi estaven d'acord. O és que aquí l'únic que pot funcionar és quan aquells que no estan d'acord, que són minoritaris, perquè no tenen la força política necessària per dur endavant el seu projecte, en el moment en què ja l'accepten i accepten el seu criteri ara ja és bo?

Miri, a nosaltres en el racó del quadrilàter on ens volen posar al Partit Popular, no ens hi trobaran, i més mentre pugui parlar aquest portaveu, i més si jo puc parlar en matèria com és en matèria d'educació, que he d'aprendre molt, però lliçons poques, també, i crec que en aquest sentit vostès s'han equivocat de tir, i s'ha equivocat de tir, i no tenc temps de fer el repàs de totes les esmenes, perquè aquest esperit d'aquesta proposició no de llei no és altre que agafar l'informe que ha enviat el ministeri amb aquestes 80 i busques de propostes, de les quals no en canviem ni una, i li deim: "Molt bé, a part d'aquest document, aquests punts que nosaltres consideram cabdals, perquè no pot ser d'una altra manera, els continuam considerant cabdals".

I com que la veu en *off* de l'oficial major té tota la raó, em centr a les esmenes. Acceptarem per part del Grup Parlamentari Socialista -li deman disculpes, Sr. President, perquè m'he apassionat massa i se me n'ha anat el temps-, acceptarem, que açò és el que interessa ara en aquest moment i perdonin-me els portaveus si no entr en detall de cada una de les exposicions. Acceptarem, per part del Grup Parlamentari Socialista, l'esmena 8699, l'esmena 8700, l'esmena 8701, per part del Grup Parlamentari Socialista, que aquí en tot cas, en tost de ser "una incorporació dels alumnes de secundària sigui gradual i positiva", no, gradual i positiva no, quan acaben s'incorporen, no és gradual la incorporació, s'acaba i s'incorporen; però bé, es manté i per tant acceptarem, ni tan sols no importa la transacció perquè quedi clar. No a la 8702. Sí a la 8703, però en tota l'etapa d'ESO, no primer i segon d'ESO sinó en tota l'etapa d'ESO, supòs que en açò el portaveu del Grup Socialista acceptarà aquesta transacció. No a la 8704. No a la 8705, per una raó òbvia: contradiu la LOCE a la qual nosaltres donam suport. Sí a la 8706. No a la 8707. No a la 8708. Sí a la 8709. No a la 8710. No a la 8711: ja ens varen bastar 40 anys de *formación del espíritu nacional* perquè ara posem aquí *formación ciudadana, de la ciudadanía*; no, no ens va; per tant votarem que no.

(Remor de veus)

8712, sí. 8713, sí. Ha estat un parèntesi, senyor portaveu.

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor. Si no ens perdrem.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Una petita maldat, un parèntesi, no té més importància. 8714, no; 8715, no; 8716, no; bé, i 8717 jo diria que aquesta seva, conjuntament amb la nostra i conjuntament amb la del PSM, en podem fer una de conjunta, és a dir que hi estam d'acord. La darrera, perdó, la darrera fora una, la 8717, la

8717. I la 8718, no, amb una petita precisió: tots els centres escolars han d'oferir obligatòriament l'ensenyança de la religió, l'han d'oferir, però l'ensenyança de la religió és voluntària per part dels pares, i els pares que la volen és avaluable per concordat. No, és que aquí a vegades no es diuen les coses com són: l'oferta de l'ensenyança de religió és obligatòria, l'ensenyança de religió és voluntària per part dels pares, que diuen si accepten o no accepten, i si accepten és avaluable. Açò és el criteri, per tant...

I per part del PSM, sàpiga que li acceptam la darrera amb la transacció amb el PSOE i nosaltres.

Sr. President, moltes gràcies i disculpi.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tant la darrera hem d'entendre que és la 8796...

Per part dels diferents portaveus, si volen fer qualche intervenció, perquè he vist que parlaven de qualche transacció. Per tant... Té la paraula.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Demanaria un petit recés per poder revisar les diferents propostes.

EL SR. PRESIDENT:

Perdó, perdó?, un recés?

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Un petit recés per poder...

EL SR. PRESIDENT:

Feim un recés de 2 minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Si els sembla bé..., en primer lloc votarem els punts de l'1 al 7, tots inclosos, de l'1 al 7 inclosos. Passem a votació.

Digui, Sr. Bosch.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Sí, se suposa...

EL SR. PRESIDENT:

Bé, vol que li expliqui com pensam fer les votacions? Primera votació, del punt 1 al 7 inclosos, de la proposició, sí. Segona votació, del punt número 8 de la proposició amb l'acceptació de la transacció de la 8796 del PSM. I la tercera votació idò totes les esmenes d'addició del Grup Socialista que s'han aprovat, que seran la 8699, 8700, 8701, 8703, 8706, 8709, 8712 i 8713. Hi estan d'acord?

Idò si els sembla bé, passam a votar els punts de l'1 al 7 de la proposició no de llei. Passem a votació.

31 vots a favor, 24 en contra, cap abstenció. Per tant queden aprovats.

Ara, senyores i senyors diputats, passam a votar el punt número 8 amb l'acceptació de la transacció 8796 del PSM. Passam a votació.

Unanimitat.

I ara passarem a votar les esmenes d'addició 8699, 8700, 8701, 8703, 8706, 8709, 8712 i 8713 del Grup Parlamentari Socialista. Passem a votació.

També per unanimitat.

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de Llei RGE núm. 4618/04, de creació del Col·legi Oficial de Guies Turístics de les Illes Balears.

Passam tot seguit al debat del punt quart de l'ordre del dia, relatiu al dictamen del projecte de llei RGE núm. 4618/04, de creació del Col·legi Oficial de Guies Turístics de les Illes Balears.

Aquesta presidència demana si hi ha cap intervenció. Sí, Sra. Maria Antònia Vadell; idò vostè té la paraula. Perdó. També vol intervenir? Idò el Sr. Miquel Rosselló. Sí, des d'on vostè vulgui.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, molt breument per anunciar al plenari que canviarem el vot en relació al vot emès a la comissió per discrepància, finalment, amb l'article 4 de la proposició de llei que es presenta, i per considerar que existeixen elements de dubte sobre la seva legalitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Sra. Maria Antònia Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, tal i com vàrem defensar tant a la ponència com a la comissió, el nostre grup parlamentari, el PSM-Entesa Nacionalista, va presentar a aquestes dues..., tant a la ponència com a la comissió esmena *in voce* per tal de suprimir l'article 4 d'aquesta llei de creació de col·legis professionals de guies turístics de les Illes Balears.

Aquest article diu que per a l'exercici de la professió de guia turístic de les Illes Balears és requisit imprescindible la incorporació al Col·legi de Guies Turístics de les Illes Balears, i tot això sense perjudici del que disposa la legislació bàsica estatal. Nosaltres avui volem mantenir aquesta esmena *in voce* aquí, tot i que sabem que s'ha d'acceptar per la majoria, per

unanimitat per tots els grups, però així i tot no volem deixar d'intervenir perquè tenim uns dubtes fonamentats bàsicament en els informes jurídics que acompanyen aquesta documentació i nosaltres no volem deixar passar l'ocasió per fer-ho palès en aquest plenari.

El primer dubte i el més fonamentat és el de la mateixa creació d'un col·legi de guies turístics, i està basat sobre un informe que va elaborar l'advocacia de la comunitat autònoma dia 9 de febrer del 2004, que després de llargues consideracions conclou que no es donen plenament les condicions jurídiques necessàries per a la creació d'una corporació de guies turístics a les Illes Balears, ateses les característiques essencials d'aquesta activitat professional, i els dubtes sobre la proporcionalitat entre els interessos públics implicats i la limitació dels drets i de les llibertats que comportaria el naixement d'una corporació professional d'aquesta naturalesa.

També s'hi fa constar, en aquest mateix informe, que una hipotètica llei de creació de guies turístics pel que fa a la virtualitat de l'article 3.2 de la llei estatal de col·legis professionals i de l'article 16.1 de la llei balear reguladora de la mateixa matèria, hauria de preveure en principi l'obligatorietat de la incorporació al col·legi com a requisit per a l'exercici d'aquesta professió a les Illes Balears, però que ateses les característiques de l'activitat el Parlament de les Illes Balears podria prescindir de l'obligatorietat de la col·legiació sense que això comportàs forçosament *per se* un motiu d'inconstitucionalitat. Dificilment es pot considerar infringit l'article 149.1.1 quan les comunitats autònomes decideixen dotar una professió de l'estructura corporativa en el seu àmbit territorial sense un pronunciament previ de l'Estat, ja que en aquests casos la manca de col·legiació obligatòria no produiria cap conseqüència efectiva des del punt de vista de l'exercici professional.

Els elements de judici exposats permeten concloure que el caràcter bàsic de l'exigència de col·legiació obligatòria ha de ser relativitzat, i més encara quan es tracti de professions de les quals les comunitats autònomes estenen l'organització corporativa per primera vegada, i només en l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma. Des d'aquests plantejaments, la regla continguda a l'article 16.1 de la llei balear de col·legis professionals només seria aplicable plenament en els casos en què es tractàs de professions col·legiades per decisió del legislador estatal.

El dictamen emès pel Consell Consultiu també planteja dubtes. Aquest dictamen va ser emès dia 6 de maig del 2004 i en el mateix sentit. En primer lloc examina, segons la jurisprudència del Tribunal Constitucional, els elements determinants per legitimar la creació d'un col·legi professional, que són, segons el Consell Consultiu, l'existència d'una professió titulada, l'interès públic i la no limitació dels drets i de les llibertats constitucionals.

En relació al primer punt, com a professió titulada, el Consell Consultiu diu que està clar que l'activitat de guies turístics no constitueix en cap cas una professió titulada, perquè no existeix cap llei estatal que així ho hagi establert amb caràcter bàsic, d'acord amb els termes exigits per la

jurisprudència del Tribunal Constitucional. De fet, segons el decret del Govern balear es pot aconseguir l'habilitació de guia turístic acreditant diferents titulacions: tècnic superior i informadors turístics, FP3, tècnics en empreses i activitats turístiques o qualsevol altre diploma o títol universitari.

Segon, valoració de l'interès públic segons el Consell Consultiu. Es tracta d'una activitat professional lliure, per a la qual únicament és exigible limitadament una habilitació administrativa que es pot aconseguir a partir d'un nivell de capacitació equivalent a la formació professional, i que afecta exclusivament persones que duen a terme activitats turístiques d'oci. "Podem concloure -diu el Consell Consultiu- que els interessos públics amb presència no tenen entitat suficient per justificar la creació d'una corporació de dret públic com la que promou el Govern per agrupar els guies de turisme". Continua aquest mateix informe raonant les afirmacions anteriors en una sèrie d'apartats, on diu que l'habilitació que actualment s'exigeix per a l'exercici de la professió és suficient per a una prestació dels serveis en condicions idònies.

Es diu també a l'informe que la legislació turística i la de protecció dels consumidors i usuaris vigents a les Illes Balears asseguren una adequada prestació dels serveis turístics, la qual cosa invalida la pretensió que el col·legi, en l'exercici de la seva potestat sancionadora, podria resultar més eficaç en la lluita contra actuacions irregulars. En igual sentit, la lluita contra l'intrusisme no sembla raó suficient per justificar la creació del Col·legi Oficial de Guies Turístics, entre altres motius perquè l'intrusisme ha estat eliminat del Codi Penal com a conducta punible, i perquè els poders disciplinaris de les corporacions no es podrien exercir respecte dels no col·legiats, que serien en tot cas els intrusos.

Quant a la defensa d'un coneixement profund de la idiosincràsia de l'entorn balear tant en els aspectes geogràfics com en els històrics i socials, segons s'explica a l'exposició de motius de l'avantprojecte, és una aspiració legítima i digna de suport, però no constitueix un element suficient per justificar una mesura restrictiva de la llibertat individual com és l'exigència obligatòria de la pertinença a un col·legi professional.

"Finalment -subratlla el Consell Consultiu- l'absència total de vinculació entre l'activitat dels guies turístics i la defensa dels interessos públics relacionats amb la vida, la sanitat, la seguretat, el funcionament del sistema econòmic o cap altre valor similar". Això permet concloure que els interessos que es pretenen tutelar no tenen, al parer del Consell Consultiu, la consistència que exigeix l'ordenament constitucional.

Respecte als drets fonamentals i a les llibertats públiques, el Consell, en darrer terme, el recurs a la col·legiació obligatòria implica en aquest cas un sacrifici excessiu del dret d'associació de l'article 22 de la Constitució Espanyola en el vessant de la llibertat negativa d'associació, tal com ha estat interpretat pel Tribunal Constitucional, que no es pot considerar proporcionat a l'entitat dels interessos públics que pretén aconseguir el legislador amb la creació d'un col·legi oficial de guies de turisme, i s'ha de concloure per tant, diu el Consell Consultiu, que ni els interessos de la professió ni els més importants dels usuaris dels serveis turístics no exigeixen

la creació d'una entitat corporativa d'adscripció obligatòria per a les persones que es dediquen professionalment al guiatge turístic. Això és encara més evident quan la intervenció d'aquests professionals queda únicament circumscrita a la intermediació entre els béns culturals d'importància especial i els turistes que els visiten...

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci, per favor.

LA SRA. VADELL I FERRER:

...ja que l'activitat de guia de turisme és, en essència, una activitat lliure i sotmesa únicament a l'obtenció d'una habilitació de caràcter administratiu.

En base a tots aquests arguments el Consell Consultiu emet un informe desfavorable. Crec que vists aquests arguments queda justificada la nostra esmena, ja que una llei de dubtosa oportunitat, encotillada per l'exigència de col·legiació obligatòria podria aconseguir un efecte contrari al desitjat. He d'anunciar i he de recordar a les senyores i als senyors diputats que hi ha precedents en aquest parlament d'haver aprovat lleis de col·legis oficials sense obligatorietat de col·legiació, i com a exemple posaria la Llei 12/2000, de 13 de desembre, de creació del Col·legi Oficial de Fisioterapeutes de les Illes Balears, i la Llei 3/2001, de 8 de març, de podòlegs. Totes dues, aquestes dues lleis, estan avalades per titulacions professionals: han de ser diplomats en fisioteràpia o diplomats en podologia, i en els dos casos també l'interès públic és el que té a veure amb la salut, i malgrat això la llei no obliga a la col·legiació.

Per tant nosaltres anunciem des del nostre grup que si les senyores i els senyors diputats d'aquest parlament retiren, vénen a bé retirar el punt quart, de col·legiació obligatòria, nosaltres votarem a favor d'aquesta llei, perquè no estam en contra del dret que té qualsevol professional a col·legiar-se, però en cas contrari, en cas que es mantengui l'article número 4, nosaltres hi votarem en contra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Intervencions? Sr. Celestí Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies. Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, nosaltres en el tràmit de comissió i de ponència ja vàrem expressar les nostres opinions i els nostres arguments a favor d'aquest col·legi professional, i per tant no repetiré aquests arguments, que consten a les actes d'aquestes reunions.

Així mateix jo sí que voldria fer notar per part del nostre grup que creim que l'aprovació d'aquest col·legi professional avui és una passa important, és una passa cap endavant important en el sentit que la professió de guies turístics havia quedat en una situació complicada després de la transposició de la directiva de viatges combinats a la legislació espanyola.

Creim que aquesta professió és bàsica perquè el nostre turisme, és a dir, els visitants tinguin una informació adequada, creim que és un dels elements bàsics dins l'activitat turística, depèn molt de la qualificació d'aquests professionals que els nostres visitants rebin una bona informació o una mala informació, i per tant creim que hi havia un cert deute cap a aquesta professió. Creim que aquest marc que els donam és un marc que els permet una activitat moderna, amb una visió de futur, i per tant en aquest sentit creim que és una passa endavant. És una passa endavant que es dona per primera vegada a tot l'Estat espanyol, per primera vegada crec que també a Europa, i crec que corresponia a aquesta comunitat donar aquesta passa endavant. Aquesta comunitat ha estat capdavantera en turisme en moltes ocasions, aquesta és una altra situació en què també hauria de ser capdavantera o serà capdavantera, i per tant creim que era a nosaltres que ens pertocava donar aquesta passa.

En aquest sentit ens reafirmam en el vot a favor i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alomar. Té la paraula el diputat Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, des del Grup Parlamentari Popular no entrarem a debatre aquesta qüestió perquè així ho hem fet, com bé ha dit el Partit Socialista, a la comissió oportuna. Tampoc no entrarem a debatre els plantejaments esbossats aquí pel PSM-Entesa Nacionalista perquè, com dic, la motivació per defensar la conveniència o no d'aprovar aquest projecte de llei ja va ser substanciada en el si de la Comissió d'Assumptes Institucionals.

No obstant això, des del Grup Parlamentari Popular sí que volíem fer dues matisacions, dues puntualitzacions. En primer lloc, l'escrupolosa convicció que hem mantengut des de sempre de l'aprovació d'aquest projecte de llei per a la constitució del Col·legi Oficial de Guies Turístics; i en segon lloc el reconeixement a la iniciativa legislativa d'aquest govern, que demostra una vegada més la seva preocupació i el seu interès en la regulació de la professió de guia turístic mitjançant la creació d'aquest col·legi oficial, i per tant es reconeix per part d'aquest govern amb aquesta iniciativa la importància que tenen per a aquesta comunitat tots i cada un dels professionals que es dediquen a servir els nostres visitants, que donant a conèixer als nostres visitants la nostra terra es converteixen tots ells en els millors missatgers de la nostra cultura.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

Idò senyores i senyors diputats, procedirem a la votació del títol de la llei, del seu articulat, de les disposicions transitòries,

de la disposició final i de l'exposició de motius. Senyores i senyors diputats, passem a votació.

47 vots a favor, 7 en contra, cap abstenció. Per tant queda aprovada, i es faculta els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de creació del Col·legi Oficial de Guies Turístics de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

V. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de Llei RGE núm. 6683/04, de modificació de la Llei 5/2002, de 21 de juny, de subvencions.

Passam tot seguit al debat del punt cinquè de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 6683/04, de modificació de la Llei 5/2002, de 21 de juny, de subvencions.

Deman si per part del Govern hi ha cap intervenció. Idò si no hi ha cap intervenció passarem a la defensa de les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, i té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument perquè duim un plenari molt llarg, encara hi ha temes, i aquesta llei en principi no hauria de crear excessius debats polítics, perquè és o seria una qüestió bàsicament tècnica. Ens trobam davant la publicació d'una llei estatal de subvencions que obliga a adaptar-nos-hi i obliga a adaptar-nos-hi abans del dia 19 de febrer de l'any que ve, perquè si no seria d'aplicació directa la llei estatal. Per tant hi havia una certa urgència, però nosaltres creim que s'ha actuat amb massa urgència. Cap problema no hi hauria hagut perquè hagués anat al primer plenari de febrer, per exemple, i s'hagués treballat en millors condicions en ponència de les que s'ha treballat, perquè és una llei, ja dic, sense grans confrontacions polítiques, tècnica, que hi havia qüestions que ens semblava a alguns grups que no estaven prou resoltes, que hauria convengut fer una discussió més assossegada, més tranquil·la. Així ho demanàrem en ponència, on no hi va haver pròpiament debat i es va aplicar la majoria del Grup Parlamentari Popular i per tant no es varen poder fer consultes, i en comissió hi va haver les intervencions en contra, però no pròpiament un debat sobre el tema.

La urgència també d'aquesta tramitació ha fet que potser no arribassin a temps qüestions com les propostes per al Consell Consultiu, que indicava una sèrie de millores tècniques que tampoc no s'han tingut en compte, i també creim nosaltres una irregularitat -així ho ha cregut també el Consell Consultiu-, que no hi ha dictamen del Consell Econòmic i Social. En general hem de dir que és un procediment legislatiu molt millorable i que seria desitjable que en el futur els procediments es duguessin amb una major tranquil·litat i amb un major rigor, tot i dir que les esmenes no són fonamentals, però que s'hauria pogut fer una redacció millor.

Perquè, a més, és una redacció extraordinàriament complicada la que queda d'aquesta llei. Si algun ciutadà, si alguna organització que ha de demanar subvencions vol aclarir-se a veure quin és el mecanisme, com és el funcionament, ha de llegir aquesta llei, ha de llegir la llei anterior que queda derogada, ha de llegir la llei estatal i ha de llegir la Llei de procediment administratiu per poder-se fer una idea. S'hauria pogut fer amb major rigor, amb major claredat, i fins i tot he de dir que nosaltres hem retirat una sèrie d'esmenes que tenim a la part que fa referència a infraccions i sancions; d'alguna manera ens deixàrem convèncer pel grup majoritari del fet que efectivament estava reflectit si un recorreria a alguna d'aquestes lleis, però votarem a favor de les que crec que manté el Grup Parlamentari Socialista perquè eren per aclarir, per deixar-ho millor, més clar, en un sol text legal i sense qüestions rares que queden una mica.

Bé, de les esmenes que mantenim, la primera és la 7332, i és una esmena de supressió. Tractam que s'eliminin, els consorcis sotmesos a l'ordenament autonòmic, que s'eliminin de l'exclusió. Queden exclosos d'aquesta llei i per tant no s'han de sotmetre al que diu aquesta llei, amb l'excusa que això és també aplicació de la llei estatal, però entenem nosaltres que no és cert. De fet aquí ens varen fer arribar la preocupació algunes ONG perquè això és una manera d'evitar, o sigui, de poder donar subvencions saltant-se les convocatòries obertes de subvencions i el reglament ordinari. Bé, la llei estatal sí que diu que en primer lloc els consorcis, mancomunitats, diu "*y otras personificaciones públicas*", es regiran per les seves normes específiques, però diu que *en todo caso, en todo caso, deberán ajustarse a las disposiciones contenidas en esta ley*. Amb la reforma que ens envia el Govern no han d'ajustar-se a disposicions, sinó que queden completament al marge, i per tant nosaltres demanam que s'elimini aquesta exclusió que es fa dels consorcis, que consideram que és incorrecta.

Anem a una altra esmena, la 7333. Aquí és en sentit contrari: a la llei actualment en vigor, a la llei d'aquesta comunitat es diu que sí que queden excloses del sistema de la Llei de subvencions aquelles ajudes que vénen dins els plans d'habitatge per a la compra, per a la rehabilitació d'habitatges. Creim que això estava millor, que s'haurien de continuar considerant exclosos. És cert que es pot deduir o es pot entendre que en aplicació de la llei estatal podrien estar-hi, era molt més clar tal com venia, i demanam recuperar aquesta redacció de la llei autonòmica actual.

Anam a la 7334. Aquí també s'exclouen del control de les normes generals de la llei determinades actuacions que no veim clares, i que pensam que podrien ser per afavorir, subvencionar de manera no controlada, de manera no democràtica, les cases balears a l'exterior, i com que en tenim experiències que no són massa gratificants, voldríem eliminar aquesta possibilitat. En realitat dins ajudes a l'exterior i amb procediments, insistim, que se salten els generals, diuen que hi entren les activitats de projecció institucional i de cooperació a l'exterior del Govern de les Illes Balears. No entenem ben bé què té a veure això amb les subvencions, el que s'entén normalment, i per què hi ha d'haver aquesta projecció institucional a l'exterior -no sé si pensen crear també un ministeri d'exteriors d'aquesta comunitat- al marge dels controls amb un procediment específic. Ja dic, no està justificat de cap de les maneres, com

no sigui per continuar fent tractes de favor i arbitraris en favor d'unes determinades cases balears a l'exterior i no a d'altres. Per tant demanam la supressió d'això.

L'esmena 7335 intenta recuperar a l'article 6 un punt que ja està a l'actual punt 2 de la llei en vigor, i que diu, i ho llegiré en castellà perquè, a pesar que és la llei autonòmica, ens ha passat així, diu: *"Asimismo deben adoptar las medidas de transparencia que permitan la información adecuada sobre esta actividad y el ejercicio de los controles previstos en el ordenamiento jurídico"*. Mesures de transparència i d'informació adequada que quedaven garantides i s'explicava expressament a la llei que avui en dia està en vigor, s'elimina aquesta referència. No entenem per què es vol eliminar la referència a la transparència i a la informació adequada.

L'esmena 7336... Ja se m'ha encès el llum vermell, groc. Bé, no l'explicaré més. Fa referència a l'article 7, es fa una nova redacció que entenem que empitjora l'article 7 actual i que no és obligat per a l'adaptació a la llei estatal, i demanam que es torni a la redacció antiga. Relacionada amb aquesta esmena 7336 hi ha la 7339 i la 7340. Totes elles són derivades d'intentar recuperar la redacció originària de l'article 7.

Tenim a continuació l'esmena 7341; és una esmena que ens arriba una sol·licitud a tots els grups parlamentaris del Consell de la Joventut, que fa arribar una sèrie de preocupacions al govern en tràmit de redacció que entén que li diu que es recolliran i que no es recullen. En ponència demanàrem nosaltres, com també un altre grup que ho presenta, que s'estudiàs per part del Govern que hi hagués la possibilitat de resoldre aquesta qüestió. Ara fa uns moments se'ns ha passat una cosa que supòs que és un intent de transacció, que hem de dir que per la nostra part no retirarem la nostra esmena, creim que no resol el problema i que no són formes, presentar-ho en aquest moment, però en qualsevol cas si el Grup Parlamentari Popular vol que es voti no posaríem inconvenients.

A continuació tenim -crec que és l'última esmena que ens queda- referència a la disposició addicional única, a la qual s'introdueix una modificació de la Llei de Consell Consultiu. Bé, creim que no és forma de modificar la Llei de Consell Consultiu aquí; a més el mateix consell consultiu informa en contra, diu que és innecessari, s'estableix un quart termini diferenciat per als dictàmens del Consell Consultiu, ara n'hi havia d'urgents, n'hi havia d'ordinaris, i n'hi havia de més llargs, d'extraordinaris, i se n'afegeix un altre: ara són 15 dies, 20 dies, 30 dies, 40 dies. Creim que és absolutament innecessari, hi havia el procediment urgent i el procediment ordinari, no és necessari, hi ha l'informe contrari del Consell Consultiu i per tant demanam la retirada d'aquesta disposició.

Aquestes són en conjunt les esmenes que defensam des del nostre grup. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torn a favor de les esmenes? Torn en contra de les esmenes? Fixació de posicions, en contra... Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, miri, Sr. Ramon, això vostè ja ho ha dit al començament: és evidentment una norma..., estam discutint únicament termes jurídics, termes tècnics, i no hi ha cap (...), no hi ha més contingut polític. Quan vostè em demana, em presenta una esmena perquè se suprimeixen els consorcis sotmesos a l'ordenament autonòmic ja li vaig explicar, una altra vegada li ho torno a repetir, que és que això és una figura dependent, una figura, una persona jurídica dependent de la comunitat autònoma i no la podem treure perquè l'article 85 quart de la Llei 3/2003 així ho fixa. És a dir, no podem fer coses contra *lege*.

Després em torna una altra vegada a l'esmena 7333, els habitatges, ajuts a accés a habitatges. No cal afegir-ho perquè la llei estatal ho preveu una altra vegada. No podem tornar a replicar el mateix.

Després ajuts exteriors. Inicialment, ja li ho vaig també, consisteix únicament i exclusivament a l'adaptació de la llei estatal. Resulta que la llei estatal fixa les maneres en tots els procediments de com s'han de portar a terme aquests ajuts exteriors, i una altra vegada acabant dient que és un tema de més o manco sensibilitat, més sensibilitat en el sentit que, bé, estam parlant d'unes entitats que estan molt enfora, a molta distància del que és Illes Balears, i bé, jo crec que del que es tracta és d'agilitar i ajudar-los perquè puguin accedir a aquest tipus de subvencions. Si vostès això no ho poden entendre, idò miri, malament.

Després igualment n'hi ha una que no la vaig entendre a comissió i continuo sense entendre-la aquí. Després la 7336; em diu que tornem a la disposició anterior. És que resulta que no es pot perquè vostè ja ha dit al començament que allò que fem aquí és adaptar-nos a la llei estatal, i resulta que aquesta en concret el que fa és agafar un parell de paràgrafs que ens adaptem a la llei estatal i els altres que precisament es recullen de la llei que vostès mateixos van aprovar, i vostè, Esquerra Unida, era membre del pacte de progrés. O sigui, que entre la llei anterior i la llei estatal està unida. Què vol?, que ara la suprimim?

Després tenim la 7341 i la 7299. Efectivament, li he presentat -jo crec que no hem fet res que no sigui normal en aquesta cambra- se li ha presentat una transacció a una esmena, la 7341, que també coincideix amb la 7291 del PSM, i creiem que d'aquesta manera milloràvem el text. Si vostè no la vol admetre, evidentment si no existeix esmena no puc votar la transacció. Per tant el text quedarà talment.

I en principi crec que no n'hi havia cap més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per fixació de posicions, hi ha cap intervenció?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, si em permet fixaria posició i defensaria l'única esmena que tenim. O si no faré dues intervencions, com digui.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Procuraré no caure.

No, val més anar dins allò reglat.

(*Rialles*)

EL SR. SAMPOL I MAS:

Fixaré posició.

EL SR. PRESIDENT:

Fixi posició, si és tan amable.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Bé, sense entrar en el contingut de l'esmena ja varem observar en ponència i a comissió que aquesta pràctica legislativa és perversa. Mirin, nosaltres, per treballar en aquest projecte de llei hem hagut de fer feina amb tres textos damunt la taula: el projecte de llei, la llei que modifica, i la llei estatal. Bé, idò això continuarà, aquesta pràctica haurà de continuar per a tots els sol·licitants de subvencions a la comunitat autònoma fins que el Govern no haurà publicat el text refòs; en principi té un any però a vegades sol ser més llarg. És a dir, situem-nos en la persona, física o jurídica, dins una entitat, dins una ONG, una entitat sense ànim de lucre, que sol·licita una subvenció al Govern de les Illes Balears; bé, idò, tindrà aquesta llei que regula un nombre d'articles...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, perdoni. Ha de fixar posicions en relació al que és l'esmena, eh?

EL SR. SAMPOL I MAS:

De les esmenes d'Esquerra Unida.

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. SAMPOL I MAS:

És que Esquerra Unida ha fet referència a això en la seva argumentació, també, i jo li vull donar la raó, vull reforçar la seva posició.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

És que si no, no sé quan hem de fixar posició també sobre el conjunt de la llei, i he aprofitat això i reconec que vaig per damunt la corda fluixa, president.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Bé, el tema és aquest, i ja acab l'exposició. És a dir, com a mínim durant un any, que segurament serà més perquè les tramitacions són complexes, clar, una persona que treballa a una entitat sense ànim de lucre, en sol·licitar una subvenció tindrà aquesta llei que modifica determinats articles; en els que no ha modificat se n'haurà d'anar a la llei originària, però després alguns articles de la llei que ara aprovarem ens remeten a la legislació estatal. Bé, hi ha un caos aquí que s'haurà de ser un misser de primera per tramitar ajudes. En definitiva, complicam molt la vida als nostres administrats.

Per tot això -ara vaig al tema- donarem suport a totes les esmenes que ha presentat el Grup d'Esquerra Unida i Els Verds. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Sr. Miquel Ramon, si vol replicar està en ús de la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, la portaveu del Grup Parlamentari Popular diu que tot ve obligat per la llei estatal, però fins ara no m'ha citat cap article concret. Jo en el tema d'habitatge he repassat la llei estatal i no el veig. El tema d'ajudes a l'exterior i aquesta promoció exterior no ho he trobat enlloc, i ella no ho cita. El que sí he trobat són els consorcis, que efectivament diu que es regiran per la seva pròpia norma, diu "*y en todo caso deberán ajustarse a las disposiciones contenidas en esta ley*". En això no és vostès que s'adaptin, no, sinó que es desadapten, van en contra de la llei estatal, i tenim nosaltres una esmena per treure això. Idò votin a favor de la nostra esmena perquè si no, no em contin que ho fan per imposició de la llei estatal, exactament al contrari.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Té la paraula la Sra. Sugrañes, si vol contrarèplica.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Bé, evidentment ja hem donat totes les explicacions, per la qual cosa serà reiterar això una altra vegada més. Volen o no volen que donem subvencions? Volen o no volen que el febrer del 2005 tinguem aquesta llei en vigor? Jo no els demano més que això. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per defensar l'esmena 7299 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, l'article 35.2 d'aquest projecte de llei entre altres coses diu: "No s'entendrà del tot justificada l'aplicació dels fons percebuts fins que no s'hagi acreditat com a mínim l'import del projecte d'actuació que va servir de base a la concessió de la subvenció".

Bé, per part d'algunes entitats sense ànim de lucre i del Consell de la Joventut, especialment, se'ns ha fet arribar una inquietud; és a dir, suposem que una entitat sense ànim de lucre presenta un projecte per un valor 10 i per al qual sol·licita una subvenció del 50%; en el cas que el Govern només subvencioni, en lloc del 50%, un 20%, l'entitat es veu obligada a justificar el cent per cent del projecte originari, maldament només li hagin donat una petita part de la subvenció que havia sol·licitat. Això a la pràctica pot significar que es denega una subvenció concedint la subvenció, perquè és evident que aquestes entitats no podran justificar la totalitat del projecte si no se'ls dona tota l'ajuda que havien sol·licitat.

Aleshores el que proposa en aquest cas el Consell de la Joventut -hem afusellat la seva proposta- és que les entitats sense ànim de lucre únicament hagin de justificar la subvenció concedida, és a dir, que si se'ls dona un 20% de la totalitat del projecte hagin de justificar aquest 20%, i això ja figura a legislació autonòmica. Per exemple, a València es diu que hauran de justificar l'import total de la subvenció; a Catalunya hauran de justificar l'import de la subvenció concedida; a Navarra diu que hauran de justificar, com a mínim, l'import de la subvenció concedida; i a Castella-Lleó diu que hauran de justificar l'import igual o superior a la quantitat subvencionada. A nosaltres ens pareix de sentit comú. Però la diputada del Partit Popular, que ja varem tenir, com se poden imaginar, aquesta discussió en ponència i en comissió, pareix que ha consultat i proposa un redactat que pot resoldre, en part, la casuística de quan una entitat sol·licita subvencions a dues entitats distintes, per exemple a un consell insular o a un govern. I ens diu que a cada convocatòria el Govern podrà reglamentar la manera de justificar.

Però això no resol, perquè significa que a cada convocatòria de subvenció s'hauria de fer posar un article exactament igual a la nostra esmena. I si el convocant no se'n recorda de posar aquest article, pràcticament condemna a les entitats sense ànim de lucre a no poder realitzar els projectes si no se'ls subvenciona el 100% de l'ajuda sol·licitada. Jo la veritat que no s'entengui això, entre els problemes que feia referència fa un moment, amb aquesta dispersió normativa, més aquesta clàusula, no sé com se deu dir en català, lleonina, que realment és molt difícil de complir. Bé, pràcticament les entitats sense ànim de lucre no podran realitzar projectes quan no se'ls subvencioni el 100% de la quantitat sol·licitada. I això sabem que passa normalment, en demanen 10 i podem concedir 7-8, però no el 10. Els condemnam a no poder fer la totalitat del projecte. Per favor facin un darrer intent perquè posen les coses molt difícil a les entitats.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Torns a favor de l'esmena? Torn en contra de l'esmena? Té la paraula Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. No es preocupi Sr. Sampol que efectivament això es recollirà, però sempre en el plec de condicions de cada una de les subvencions que es facin.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, vol replicar? No és obligació. Té la paraula.

(Rialles)

EL SR. SAMPOL I MAS:

No és obligació, però no vull que no diguin que fins el darrer moment no hem intentat evitar un disbarat. I la veritat, jo ja no sé si aquí realment hi ha una intenció de tenir mesures discriminatòries. És a dir, pot quedar molt bé el Govern, li demanen un 50% de subvenció per a un projecte, concedeix la subvenció donant només un 20% i en el 100% dels casos no se podrà realitzar aquest projecte, per què? Perquè les entitats no tenen fons propis per compensar el projecte. Si la llei digués que hauran de justificar la part proporcional del projecte, mirin no farem la totalitat, en farem mig del projecte si és factible. Però és que si no és impossible.

Que consti en el *Diari de Sessions* com a mínim la nostra opinió.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Sra. Sugrañes?

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Bé efectivament per això li havia presentat la proposta d'una transacció i que era en aquest article afegia el contingut del paràgraf segon. D'aquesta manera les associacions que demanaven, les entitats que demanaven aquestes subvencions, encara que haguessin demanat subvencions a unes altres administracions no tendrien cap problema. Jo crec que amb això es millorava molt i d'aquesta manera s'evitaven tractes discriminatoris. Però si no se retira la seva esmena, llavors no es pot votar aquest text.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Grups parlamentaris per fixar posició, Esquerra Unida-Els Verds, volen intervenir? Per part del Grup Socialista? Grup Popular? Ja ha intervengut. Per tant, passam a defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Vicent Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Donada l'hora que és intentaré ser breu, precisament per economia de temps hem renunciat a fixar posició sobre les esmenes que presentaven els grups parlamentaris d'Esquerra Unida i el Grup del PSM-Entesa Nacionalista, però ja anunciar que votarem a favor de les seves esmenes. Però sí que vull aprofitar aquesta ocasió per fixar el criteri del Grup Parlamentari Socialista.

Bé nosaltres d'entrada haguéssim preferit no mantenir esmenes vives en el plenari i no haver ni tan sols d'intervenir el plenari perquè s'hagués resolt en el seu moment processal que era allò que pertocava. Perquè aquest és un projecte de llei bàsicament tècnic, o únicament tècnic. Per tant, les esmenes que s'havien presentat pels diferents grups, no eren més que esmenes que pretenien millorar el text. El que passa que vostès l'han convertit, com sempre, en una qüestió política, s'ha convertit en un projecte polític, amb aquesta manera negativa que tenen vostès d'entendre la política d'imposar i no escoltar. Mirin, això s'hagués resolt amb una cosa tan senzilla com era una segona ponència, se va proposar per part dels grups parlamentaris de l'oposició i la voluntat de millorar el contingut del text, res més. Aquest era el contingut que tenien totes les esmenes presentades, o la gran majoria de esmenes presentades. Però no va ser possible, no varen acceptar ni convocar una segona ponència, ni com s'ha vist fins en aquest moment, hi ha hagut la voluntat d'introduir cap esmena amb l'objectiu, insistesc, exclusivament de millorar el contingut del text.

I ara ens trobam aquí, a més en aquesta hora, en el plenari discutint d'esmenes, d'esmenes de poc contingut no, de cap contingut polític i en alguns casos de poc contingut, si se vol, tècnic. A veure, d'entrada, crec que ja s'ha dit per un altre portaveu que m'ha precedit, però d'entrada optar per una modificació d'un text com aquest, enlloc d'optar per un nou text i especialment quan el text de modificació es remet a articles de la llei general, sense ni tan sols transcriure-los, com s'ha dit per part d'algun portaveu abans, els ciutadans que vulguin fer ús de la sol·licitud d'unes subvencions hauran de consultar, almanco 3 texts diferents. L'anterior llei, la qual es modifica i la llei general, a la qual es cita en aquesta llei que avui es modifica. Per tant, jo crec que queda clar que com a tècnica jurídica i legislativa això no és correcte. I això no es resol ni tan sols posant, com posa la llei que estam debatent, una disposició final segona que autoritza, ni tan sols obliga el Govern, a redactar un text refós d'aquesta llei, o d'aquesta legislació. Per tant, jo crec que ja d'entrada és per qüestionar la tècnica que s'ha emprat. Tenint en compte a més que fa un any, ho dic de memòria, però fa un any llarg que està aprovada la llei general i per tant, el Govern té l'obligació d'adaptar-la i ara ens vénen amb presses que tampoc no eren tals perquè s'hauria pogut treballar després de Nadal.

Bé i per no estendre'm més, esmenes que presentam nosaltres als articles 46 i 49 de la llei que ara es modifica i que fan referència a la prescripció de les infraccions i a la prescripció de les sancions. Simplement entenem que la nova redacció que es dona en aquests dos articles, el 46 i el 49, empitjoren considerablement el text anterior que hi havia a la llei que se modifica en aquest moment, a la Llei 5. Per tant, proposam que se mantengui el text anterior, perquè quedi clar, fa referència pel que fa a les infraccions la llei anterior, el text vigent abans d'aquesta modificació, diu que els terminis seran

els establerts amb caràcter general per la Llei 30 de Règim Jurídic de les administracions públiques i de procediment. Creim que això és el més lògic, és la llei que coneix tothom quan parlem de terminis i de procediments i de 4 anys, com se proposa en el nou text. O pel que fa a la prescripció de les sancions que també diu en el termini de 4 anys, sense distingir entre lleus, greus o molt greus, cosa que sí feia el text que ara s'està modificant.

Supòs que se m'invocarà que és que la llei general els considera bàsics a aquests articles. Home! Primer hauríem de qüestionar-nos si hi ha motiu perquè se consideren bàsics, o més bé no hi ha cap fonament. Però és que jo diria més, no és que no hi hagi cap fonament perquè la llei general els considera bàsics, sinó que fins i tot podria ser anticonstitucional en el moment que xoca frontalment amb el principi de proporcionalitat que estableix l'article 25 de la Constitució. Per tant, creim que de cap manera es millora el text anterior, sinó que pot plantejar fins i tot qüestions constitucionals. I per tant, des del Govern de les Illes Balears no hauríem d'haver impulsat la modificació en aquests termes, o d'aquests articles. Per això proposam que se mantengui el text de la llei autonòmica vigent fins ara.

A la disposició addicional única, jo crec que aquesta és la que té un contingut més polític perquè se'ls veu el llautó. Proposen modificar la Llei del Consell Consultiu pel que fa als terminis que té el Consell Consultiu per informar els projectes de llei, o els decrets en aquest cas, o les bases que han de regular la concessió de subvencions. Jo crec que això evidentment no és correcte, ni en les formes ni en els fons. En les formes perquè aquesta pràctica que ens tenen tan acostumats de mitjançant una llei modificar-ne una altra, aprofitar per modificar-ne una altra, crec que això ja s'ha dit reiteradament no és una forma correcte. I molt menys en el fons, què pretenen vostès facilitar la feina del Consell Consultiu perquè pugui emetre l'informe corresponent tal com diu la llei? Per tant, pertocaria dotar-los de mitjans perquè en el termini que li marca o si tenim suficients mitjans en un temps prudencial necessari poder emetre l'informe, o el que volen és dificultar i impedir l'informe.

Vostès sempre fan el plantejament de dir, ara s'ha d'enviar al Consell Consultiu i hauré d'esperar un mes, perquè passi el temps no haurà tengut temps d'informar perquè sabem com va de carregat de feina el Consell Consultiu i no té mitjans, cosa que és responsabilitat del Govern. Per tant, diuen idò enlloc d'un mes, posam 20 dies i si hem d'esperar 10 dies menys. Home jo crec que el mateix informe del Consell Consultiu els ho diu, era absolutament innecessari, en aquest moment hi ha 3 terminis diferents, hi ha el termini ordinari d'un mes, però hi ha el termini extraordinari de 40 dies, o el termini urgent de 15 dies. Per tant, afegir un nou termini de 20 dies, entre 15 i un mes, simplement pel fet de què els 15 dies si se vol anar per la via d'urgència s'ha de justificar i d'aquesta manera quedaria com a norma. Crec que no és correcte perquè genera molta més confusió i ens du a pensar que el que volen és llevar-se de davant l'obstacle del Consell Consultiu i que passin els 20 dies ràpidament i tira cap endavant.

I proposam afegir una modificació a l'addicional segona que és introduir els municipis, allà on la llei diu: "els òrgans de

la comunitat autònoma”, afegir també els municipis, sobretot per una qüestió de claredat perquè de la llei bàsica de l'Estat fa referència que les comunitats autònomes que hagin assumit competències en matèria de règim local podran regular també la reglamentació de la concessió de subvencions amb les seves lleis autonòmiques. Per tant, si no es posa expressament, quedarà el dubte de si els ajuntaments, els municipis es regulen per la llei estatal o se regulen per la llei autonòmica. Pensam que és una qüestió, d'entrada, de claredat i per una altra banda, de fer valer el principi de què amb competències assumides com té la nostra comunitat autònoma hem de defensar la capacitat de legislar sobre la matèria.

Per tant, Sr. President i acab, sense pretendre-ho inicialment perquè pensàvem que aquesta llei podria sortir amb un ample consens i millorada des de l'oposició. Sense pretendre-ho per tant, inicialment haurem de votar en contra d'aquests articles esmenats.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tur. Torn a favor de les esmenes? Torn en contra? Té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Miri, aquí no es tracta d'imposar res de res, aquí allò que estam fent únicament és l'adaptació a la llei estatal. El text refòs, evidentment ja surt especificat aquí que es farà i no estam en qüestions i en aquests moments vostès no estan en qüestions de donar-nos lliçons de com es tramita i com es deixa de tramitar una llei.

Quant al Consell Consultiu, el fet de què vostè me digui que s'han de posar més mitjans perquè falla això. Home! El Consell Consultiu, s'entén, és un comitè d'experts, persones especialment qualificades en temes jurídics. Per tant, el fet de què li afegim més mitjans, com pot ser posar més cadires, o més secretàries, amb això no els donarem més ciència. L'únic que s'ha intentat fer amb aquesta reducció del termini és evidentment reduir els terminis, perquè el tema de les subvencions es puguin donar més ràpidament i el ciutadà es pugui beneficiar d'elles immediatament.

Després quant a la prescripció. És un criteri, efectivament el Govern ha pres aquest criteri, ha pres el criteri que ens fixa la Llei de finances, la Llei de finances ens fixa 4 anys. I no feim distincions entre infraccions lleus i infraccions greus, per què? Perquè bé, tal com vostè ha exposat a la diferència, el que és evident és que efectivament la maquinària, la burocràcia és lenta i si feim una diferència de terminis el que provoquem són greuges comparatius perquè hi ha moltes infraccions greus, infraccions lleus i infraccions greus és el mateix perquè ja han comès la infracció. El que passaria és que moltes d'aquestes prescriurien i les úniques que se podrien perseguir en aquest cas serien infraccions greus. En aquest cas vostè m'ha dit per exemple, ara posant un exemple ja desorbitat. Una persona que ha comès una infracció greu i està molt morta i una persona està solament morta. La infracció és la mateixa, l'ha produïda.

Per tant, posem un criteri únic i no provocarem greuges comparatius.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tur, si vol replicar. Per fixació de posició hi ha algun grup que vulgui intervenir? Bé idò així, com que hi havia tres torns no havia tocat.

Bé si cap grup no demana votació separada, fariem la votació conjunta de totes les esmenes RGE núm. 7332, 33, 34, 35, 36, 39, 40, 41, 48, 299, 320, 321, 323 i 322.

Per tant, senyores i senyors diputats podem passar a votació.

23 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Per tant, queden rebutjades.

Ara senyores i senyors diputats, si els sembla bé i si no se demana cap votació separada, votariem conjuntament els punts 1, 2, 4, 5 i 6 de l'article únic i de la disposició addicional única.

Passem a votació.

30 vots a favor, 23 en contra, cap abstenció. Per tant, queda aprovat.

I ara si cap grup no demana votació separada, votació conjunta del títol del projecte de llei, del punt 3 de l'article únic, de les disposicions transitòries primera, segona i tercera, de la disposició derogatòria única, de les disposicions finals primera, segona, tercera i quarta de l'exposició de motius.

Senyores i senyors diputats passem a la votació.

30 vots a favor, 23 en contra, cap abstenció.

Per tant, es faculta els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí un redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions aquesta presidència proclama aprovada la llei de modificació de la Llei 5/2002, de 21 de juny de subvencions.

I ara senyores i senyors diputats, si els sembla bé, modificariem l'ordre del dia i el darrer punt el passariem ara al sisè, que és el tema de l'assignació dels representants del Parlament al Consell Assessor de Ràdio Televisió a les Illes Balears. Els sembla correcte que facem aquesta alteració?

VII. Designació de representant del Parlament al Consell Assessor de RTVE a les Illes Balears.

Per tant, atesa la dimissió de la Sra. Margalida Rosselló i Pons, procedeix que el Parlament designi el membre que l'ha de substituir, d'acord amb allò que preveu l'article 6.2 de la Llei 6/84, de 15 de novembre del Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola a les Illes Balears.

Per tant, deman a la cambra si el Sr. Bartomeu Tugores i Bautista, proposat pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds pot ser designat per assentiment?

Els sembla correcte?

Havent la cambra designat per assentiment el Sr. Bartomeu Tugores i Bautista com a vocal al Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola a les Illes Balears en substitució de la Sra. Margalida Rosselló i Pons, es comunicarà al Molt Honorable Sr. President del Govern de les Illes Balears perquè procedeixi al seu nomenament, d'acord el que preveu l'esmentada llei.

VI. Compareixença del conseller de Comerç, Indústria i Energia, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 2009/03, relativa a suport a l'empresa Majorica, aprovada pel Ple de la cambra, a la sessió del dia 4 de novembre del 2003. (Escrit RGE núm. 8493/04, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

A continuació passam al darrer punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del Conseller de Comerç, Indústria i Energia per tal de retre compte del compliment de la proposició no de llei RGE núm. 2009/03, relativa a suport a l'empresa Majorica, aprovada pel Ple de la cambra, en sessió de dia 4-11-03, escrit RGE núm. 8493/04 presentat pel Grup Parlamentari Socialista. Intervenció per part del Grup Parlamentari Socialista? Té la paraula la Sra. Patricia Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President, señoras y señores diputados. El 4 de noviembre del año pasado en esta cámara se debatió una proposición no de ley presentada por nuestro grupo y aprobado por todos los grupos relativos a la situación de la empresa Majorica. En dicha proposición se acordó: primero que el Govern daría soporte y colaboraría en un Plan de viabilidad y recuperación, previamente consensuado entre el Govern, la empresa Perlas Majorica y los representantes sindicales. Segundo, este plan debía tener como objetivo prioritario la conservación del máximo número posible de puestos de trabajo. Tercero, el soporte del Govern a la empresa debía estar condicionado a la viabilidad del proyecto y el mantenimiento de la actividad, la marca, la sede y las instalaciones de Perlas Majorica en Manacor. Cuarto, el Govern elaboraría, juntamente con el sector perlero, un Plan estratégico para el sector, con el fin de adoptar medidas que aseguraran su modernización y competitividad. Y quinto, cualquier actuación del Consell de Govern, o de cualquier conselleria con respecto a Perlas Majorica será remitida para su conocimiento al Parlament.

En los últimos meses se han sucedido una serie de acontecimientos al respecto de la empresa Perlas Majorica. Y la obligación del Govern, según el quinto punto de la proposición, era dar cuentas a este Parlament de lo que ocurriera respecto a una de nuestras principales empresas. Es sin duda la que mayor reconocimiento internacional tiene. Sr. conseller, nuestro grupo, en base al artículo 166 del Reglamento de esta cámara, solicitó su comparecencia porque ustedes no han cumplido con lo acordado aquí y entendemos que el Parlament tiene el derecho y la obligación de conocer lo

que sucede. Deberá explicar ¿por qué no ha solicitado comparecer de manera voluntaria para dar cuenta de lo que está sucediendo? Y ¿por qué ha incumplido de forma consciente lo acordado en la proposición, que fue aprobada por unanimidad? Esta es la primera explicación que le solicitamos.

Pasemos de manera breve a relatar lo que ha ido sucediendo con respecto a Majorica y que debo decirle que lo conocemos por la prensa, o por otros cauces, que no son los que deberían ser. Me refiero otra vez a la obligación por parte del Govern de dar las explicaciones oportunas. Cuando se aprobó esta proposición no de ley se especulaba sobre la compra de una empresa asiática el 50% de las acciones. Dicho rumor se ha materializado y desde la entrada de esta empresa se han sucedido una serie de acontecimientos, sinceramente, poco afortunados. En abril de este año, hace 9 meses, se comenzó a hablar sobre el plan de viabilidad presentado por la empresa. Dicho plan plateaba el despido de 236 empleados y el desvío de la producción de las fábricas del grupo Saga en China y Taiwán. Dicho plan fue rechazado por los sindicatos.

En mayo se presentaba uno nuevo, esta vez consensuado, en el cual el Govern estaba dispuesto a aportar 1,5 millones de euros, siempre y cuando se mantuviera la producción en Manacor. Una regulación de empleo que afectara a menos trabajadores y mejorar las condiciones que finalmente se incluían dentro de la regulación. Este plan fue aceptado por todas las partes implicadas y se acordó crear una comisión técnica que elaborase un protocolo de actuación que permitiese la continuidad de la empresa. Este plan significaba un importante sacrificio por parte de los trabajadores, pero estaban dispuestos a aceptarlo con el fin de que la empresa se mantuviera en Manacor y poder continuar con la actividad. El acuerdo supone el despido de 191 de los 404 trabajadores. La empresa se compromete a mantener los centros de trabajo y la sede en Manacor. En julio de este año se firma el protocolo y en principio parecía que la crisis estaba resuelta. Pero no es así, en noviembre se inicia una nueva crisis que mantiene a trabajadores, sindicatos y seguramente al Govern, sumidos en una preocupación e incertidumbre que no permite la recuperación de la empresa.

Sr. Conseller, le pido que explique qué ha sucedido en este último mes y lo haga con detalle. Se ha dado información que ha llevado a confusión, los trabajadores han iniciado una huelga y muchos de ellos están en una situación muy delicada, hasta el punto que algunos han preferido dejar su puesto de trabajo por no soportar la angustia que representa no saber qué va a ser de ellos y si van a cobrar cada mes o van a estar a expensas de que la empresa cumpla su compromiso de aportar el capital acordado, o si la producción se va a mantener o por el contrario se va a llevar a cabo en otras fábricas. Sr. Conseller, este tema también es muy importante, la situación no está resuelta sólo con la aportación económica. ¿Qué ocurre con la producción? En estos meses la fábrica de Manacor apenas ha tenido actividad. Los empleados han denunciado que llevan a la fábrica piezas elaboradas fuera. Incluso salió en la prensa como en las etiquetas no figuraba el lugar dónde se había producido, por cierto, incumpliendo la normativa. Esta situación estaba creando desconfianza, se puede pensar que la empresa no tiene interés en la producción aquí y sólo quiere mantener el nombre, por su prestigio y reconocimiento. Pero de

nada servirá un plan de viabilidad si no se cumplen los acuerdos y un protocolo que fue firmado. Y entre los que se recogen el siguiente y le citaré: “Majorica mantendrá en el término municipal de Manacor los centros de trabajo de diseño, fabricación y producción de perlas y joyas en su integridad y en todos sus procesos productivos. Asimismo mantendrá y potenciará en Manacor la localización de sus puntos de venta al por menor”.

Este es otro tema que quiero abordar y espero que usted responda. El protocolo firmado recoge los acuerdos aceptados por todos, se supone que existe una comisión de seguimiento para valer su cumplimiento y según la información que tenemos, no se está llevando a cabo dicho seguimiento. Y los hechos lo demuestran porque la situación a la que se ha llegado no hubiera sido así si el seguimiento se hubiera realizado según lo estipulado, pero ha habido dejadez. Explique a esta cámara ¿por qué no se ha hecho dicho seguimiento? Y lo más importante, ¿cómo se va a realizar a partir de este momento para evitar que esto vuelva a suceder? Con esta comparecencia debería quedar claro el futuro de esta empresa para tranquilidad de todos, principalmente de los trabajadores y trabajadoras y sus familias.

Sr. Conseller, continuamos con las dudas y la falta de información por su parte. Como he dicho antes, la prensa ha recogido noticias, como mínimo preocupantes. En su momento se publicó que una determinada secta estaba detrás de la financiación del capital comprometido por Drasan limited. Usted comentó que no le preocupaba de dónde provenía el dinero. Esa es su opinión, pero a nosotros sí nos preocupa, sobretudo por la forma de financiación que tienen determinadas sectas y sinceramente nos gustaría que explicara si esta información es cierta porque podríamos estar ante una situación no deseada.

Otro tema que nos interesa conocer y si usted puede aportar información, es sobre la supuesta venta de acciones y la disputa entre los principales accionistas. Insisto la información que usted proporcione tiene que permitir aclarar la situación, no sólo de los diputados y diputadas aquí presentes sino de la ciudadanía de las islas que ven en este tema una sucesión de tristes acontecimientos. ¿Qué ocurre con la ampliación de capital que se supone ha hecho la empresa? Los trabajadores no saben absolutamente nada, sólo las informaciones que salen en los medios de comunicación. La empresa no ha sido capaz de reunirse y explicarles qué piensa hacer, parece que el único interlocutor es el Govern. Explíquenos qué va a ocurrir a partir de ahora.

Para terminar, ¿qué ocurre con el requerimiento notarial? ¿La empresa ha respondido? Si es así, ¿qué pasará ahora? Y una duda más, esta tarde se reúne la comisión de seguimiento para analizar los reiterados incumplimientos por parte de la empresa. No sé si se podrán adelantar la información al respecto, si le fuera posible, le invito a que si toman decisiones trascendentales o suceden acciones que pueden poner en peligro la continuidad de la empresa, sea usted el que solicite comparecer para explicar lo que ocurre. Entendemos que es una responsabilidad que va unido al cargo que ostenta. El tiempo del que usted dispone a partir de ahora cuando me responda es ilimitado, aquí tendrá tiempo suficiente para poder responder

todas estas dudas y no sólo por nosotros, además por todas las personas que están relacionas y que se preocupan por este tema. Hemos planteado una serie de dudas que creo son de una importancia suprema. Estamos ante una situación que está creando muchísima confusión. Se está incluso especulando sobre determinados movimientos inmobiliarios y negocios inmobiliarios. No nos gustaría que esto terminara como parece que puede llegar a acabar, simplemente con una especulación inmobiliaria y con el despido y la desaparición de una de las empresas más importantes de nuestras islas y que para nada se merece este final.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Abascal. Té la paraula l'Hble. Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Em permetran senyores i senyors diputats, per l'hora que és i sobretot per respecte a l'article 166 del Reglament, m'atengui exclusivament a contestar i donar compte dels 5 punts que recollia la proposició no de llei de dia 4 de novembre del 2003. Per tant, possiblement, maldament disposi d'un temps il·limitat, no tenc intenció d'abusar i, possiblement quedin algunes preguntes o alguns comentaris a l'aire, serà perquè no em cenyesc exactament al compliment d'aquest article. Però no es preocupi que tendrem tot el temps del món per debatre aquestes qüestions més endavant o quan a vostè li vengui bé.

Miri, jo li neg que s'hagi incomplert cap acord o cap decisió de manera conscient, sí que és cert, i té raó. Sra. Diputada, té tota la raó, que aquest conseller no ha comparegut per retre compte dels acords o de l'execució d'aquests acords de la proposició no de llei, és rigorosament cert. Però també hi ha una espècie de tradició que no és bona, ho reconec, no és bona, però que fa que no hi solgui haver aquestes compareixences, jo li podria cercar com a exemple, i sense sortir del tema de Majorica, totes les compareixences que es varen fer en compliment de les proposicions no de llei a l'anterior legislatura, i veuríem que no hi va haver cap. No està bé, li ho reconec, és tal vegada un mal costum, però existeix.

Vostè parlava d'un pla de viabilitat. Miri, jo vull començar partint d'una base. El Govern de les Illes Balears o el govern actual va entrar en aquest tema el juliol, quan va prendre possessió, i va manifestar la seva voluntat d'ajudar, de col·laborar amb Majorica, amb la solució de Majorica sempre i quan es complissin una sèrie de requisits, el primer de tots que Majorica romangués a Manacor, que a més hi hagués un consens estès a l'Ajuntament de Manacor, l'empresa, els representants sindicals i els comitès d'empresa. A partir d'aquí, el Govern jugaria i entraria a defensar un acord amb Majorica per tractar d'ajudar Majorica. I això era el que venia a dir també l'acord de novembre del 2003, i això s'ha complert.

Possiblement el document que reflecteix aquest acord i tota aquesta feina, perquè crec que ara és ociós parlar de totes i

cadascuna de les reunions que s'han fet, de les gestions que s'han fet, tant amb els sindicats, com amb els comitès d'empresa, com amb l'Ajuntament de Manacor, com amb els accionistes, queda documentat en el protocol que es va firmar dia 15 de juliol del 2004, i li vull destacar una qüestió. Aquí va firmar tothom i tothom voluntàriament, varen firmar els representants de Majorica, els representants dels accionistes i, per tant són responsables, hi ha una clàusula, vostè ha llegit el document i ho podrà comprovar, hi ha una clàusula que garanteix que aquestes empreses garanteixen l'adequat compliment d'aquest protocol i, per tant, els compromisos que ells demanen, i a més la firma, com és natural, el Govern que aporta la quantitat d'1.700.000 euros només per destinar al pla social que s'havia decidit i acordat, és a dir, hi ha previ a aquest acord, previ a aquest protocol, un acord consensuat entre l'empresa i els treballadors d'una solució social, s'incorpora a aquest protocol un acord entre tots que és el Pla de viabilitat que comporta una sèrie d'obligacions, entre elles la capitalització de l'empresa en un termini de tres anys per import de 4 milions d'euros, que no es fixen els terminis determinats de lliurament d'aquest (...) i també es compromet el compliment, com no pot ser d'una altra manera, del conveni de (...) en el qual es menciona específicament l'aportació de 4,5 milions d'euros, a través d'ampliació de capital, que ara en parlarem.

Diu que el novembre s'inicia una nova crisi, sí, però el fet és que s'arriba al mes de juliol, es culminen els acords que es prenen al Parlament. Està tot complert. Hi ha una qüestió, no obstant això, pendent, que és el Pla estratègic per al sector perler, li puc dir que l'esborrany o la documentació del Govern està llesta, però, a judici d'aquest conseller, és prudent esperar a veure com acaba la crisi de Majorica per després asseure'ns tots, tot el sector perler, entre ells Majorica, i decidir o consensuar aquest pla estratègic, seria absurd no comptar amb Majoria dins el sector perler per arribar a aquest acord o seria absurd també actuar sense tenir en compte la situació que té ara Majorica, que evidentment és molt delicada. Per tant, per evitar precisament aquesta qüestió tenim, si em permet l'expressió, parat aquest aspecte, però en la resta s'ha complert estrictament el que es va acordar al Parlament, el que s'ha acordat a l'Ajuntament de Manacor i el que s'ha acordat diverses vegades en la legislatura passada en aquest parlament.

Què ha passat en els darrers mesos?, què ha passat el novembre? El novembre vencia el termini per lliurar per part dels accionistes les quantitats necessàries per fer l'ampliació de capital, és a dir els 4.500.000 euros. Les empreses, els accionistes es varen comprometre a lliurar-ho en un termini, no es va complir i després, davant el batle de Manacor, davant el conseller de Treball i davant jo mateix, es comprometeren, i així també ho varen fer davant sindicats, si mal no record, que dia 22 de juny lliurarien les quantitats. Dia 22 de juny es va lliurar o es va justificar el lliurament d'un xec bancari contra un compte corrent d'un banc dels Estats Units, i l'empresa va enviar a la conselleria un document, ho va enviar per fax, el document d'ingrés d'aquest xec bancari. A partir d'aquí hi va haver una sèrie de comentaris, possiblement interessats, sobre si era bo o era dolent el xec, si estava ben lliurat o mal lliurat, i el Govern va requerir a l'empresa, va enviar una carta a l'empresa demanant aclariments sobre les circumstàncies d'aquest xec i sobretot, a causa que aquest xec s'havia

d'utilitzar per signar o per fer l'ampliació de capital, que assenyalassin dia i hora de quan s'atorgaria l'escriptura d'ampliació de capital de l'empresa Majorica. A això se li va afegir o a aquest problema se li va afegir que el 30 de novembre l'empresa no va pagar el sou del mes de novembre corresponent als treballadors, això va disparar totes les alarmes, els treballadors es preocuparen, varen tenir una situació, com és natural, d'angoixa i de preocupació, i després d'això vàrem continuar treballant conjuntament tot l'equip de seguiment que el formen els presidents dels comitès d'empresa, els representants sindicals, l'Ajuntament de Manacor, a través del seu batle, el conseller de Treball i jo mateix, i vàrem començar a preparar documents, mesures o línies d'actuació partint de la base que deia abans, d'actuació conjunta, és a dir el Govern no farà absolutament res, però res sí no compta amb el suport, consentiment i, si volen, incentivació, dels comitès d'empresa, dels sindicats i de l'Ajuntament de Manacor, perquè considerem que són els més afectats i són els que d'alguna manera han de dirigir aquesta actuació.

Per altra banda, en les reunions que hem tengut des de llavors ençà, el que s'ha procurat és estudiar detingudament totes i cadascuna de les propostes que han anat sortint de mesures d'actuació per tractar d'incorporar-les totes. Així vàrem acordar, a proposta del Govern, fer un requeriment notarial, no només a Majoria, sinó a tots els accionistes de l'empresa titular de Majoria, perquè complissin amb el que estava previst al protocol. Aquest requeriment, es va donar 48 hores, va vèncer el termini dies passats, i a partir d'ara tenim via oberta, avui a la tarda ens reunirem i es decidirà, no li puc avançar el que es decidirà, perquè correspon precisament als representants socials i a l'ajuntament decidir les passes a seguir, però sí li puc explicar les diverses hipòtesis que s'han anat plantejant de cara a quina solució se li ha de donar.

Per un costat hi ha una proposta d'interposar una demanda arbitral davant la Cambra de Comerç de Mallorca, Eivissa i Formentera perquè així es va signar en el protocol, amb una limitació i una observació i és que el Govern de les Illes Balears no es pot sotmetre a arbitratge i, per tant, no seria part de la demanda si bé s'ha compromès, a través meu, de substanciar, d'ajudar, de col·laborar, de prestar els informes que necessitin les altres parts perquè puguin presentar aquesta demanda, i evidentment fer una defensa, si ho puc dir així, política, d'aquesta pretensió.

Per una altra banda, està també previst, i és una qüestió que és decisió de la qual avui a la tarda se n'haurà de parlar, si entre tots, és a dir Govern, Ajuntament de Manacor, comitès d'empresa i sindicats, interposen una demanda de mesures cautelars davant totes aquestes empreses, Majorica, Drasan, Ansaga, etc., per assegurar el patrimoni de l'empresa, de manera que no pugui malbaratar els seus béns i es garanteixi el futur d'aquesta empresa.

Evidentment això comporta dues coses, primer que hi hagi la decisió del grup social i de l'ajuntament, que vagi endavant, i segon que llavors els tribunals decideixin que això és necessari. Però això ja no és qüestió nostra, a nosaltres el que ens pertoca és fer l'impossible per assegurar, per un costat la pervivència de Majorica, per assegurar el bon nom de la marca

Majorica, no sigui que quan trobem solucions a la crisi, ja el valor d'aquesta empresa hagi desaparegut.

I em permetrà que li digui una cosa. Miri, ara a tothom li ha agafat la pressa per parlar del solar, d'especulacions immobiliàries, i a vostès els preocupen molt les especulacions immobiliàries, a mi no em preocupen gens, perquè el valor d'aquest solar, tot i ser important, és una dècima part del valor que té la marca. I aquí la baralla i les pressions que hi ha de fora i les intencions que hi ha que aquesta empresa faci fallida, que hi són i vostè els coneix, com les coneixem tots els presents en aquesta cambra, no vénen només pel solar, vénen per poder-se fer seu el nom de Majorica, per poder endur-se'n el nom de Majorica fora i per poder-se aprofitar comercialment d'aquest nom a un preu tirat. Aquest és el problema, i la lluita, si em permeten dir-ho així, del Govern junt, com és molt natural, amb l'acció social i amb l'Ajuntament de Manacor, ha estat precisament dirigida a forçar la impossibilitat de la fallida, és a dir la millor notícia que podem tenir avui dins la situació dolenta que tenim, és que s'han aportat aquests 4,5 milions d'euros per ampliar el capital. Jo li puc anunciar que he rebut avui, que les havia d'haver rebut abans, que consti, unes certificacions remeses per Lane Invest, certificacions del banc espanyol, Banc de Sabadell i Banc Popular, amb les quals certifiquen que estan dipositades en comptes corrents d'aquests bancs els 4 milions d'euros necessaris per fer l'ampliació de capital i la certificació fa menció expressa a la Llei de societats anònimes, és a dir al destí d'ampliació de capital. Això atura qualsevol possibilitat, per ara, per ara, de sol·licitar la fallida de l'empresa i, per tant, atura els moviments especulatius, no del terreny, de la marca, que això és el que buscaven tal vegada alguns, no?

Per tant, miri, li puc assegurar que deixadesa, com diu vostè, cap ni una, hem anat de la mà, sempre, sempre, dels sindicats, dels comitès d'empresa i, com és natural, de l'Ajuntament de Manacor.

I em permetrà un comentari sobre les sectes. Vaig dir que m'era igual i ho torn a repetir, a mi m'interessa que en aquesta empresa hi entrin els durs necessaris per salvar aquesta empresa. Però per a la seva tranquil·litat li puc dir que el Govern no té ni coneixement ni cap indici de la procedència d'aquests diners ni sabem més que el que ens indiquen els documents i les certificacions, però tenint en compte que és una transferència que ve de l'estranger, qui té el control sobre aquest tipus de transferències és el Govern central, no ha de fer més que adreçar-se al Ministeri d'Hisenda perquè li comprovi exactament d'on vénen, i si consideren vostès que s'ha comès una il·legalitat, sigui quina sigui, estic convençut, absolutament convençut que el Ministeri d'Hisenda prendrà les mesures necessàries.

Però mentrestant, si els sembla, treballem tots junts per intentar treure Majoria del forat on està, i la millor manera és continuar com fins ara, continuar treballant tots junts, procurant prendre les mesures amb el màxim de consens possible i procurant fer un cos perquè necessitam aquesta empresa.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la representant del Grup Socialista, Hble. Sra. Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, ¿sabe lo bueno de tener malas costumbres?, que se pueden momificar y se pueden convertir en buenas. Yo creo que éste es un primer paso para que muchos de estos temas que se dejan un poco apartados, no digo olvidados, pero sí apartados a la hora de dar explicaciones, empiecen a retomar, porque creo que es necesario que en este parlamento se conozcan, de manera directa, cómo están sucediendo los hechos, sobre todo en un caso tan importante como es el tema de Perlas Majorica.

No le he dicho a usted que no se hayan cumplido los puntos de la proposición no de ley, excepto como usted ha comentado sobre lo que es el sector perlero, no se ha llevado a cabo, pero sí el número 5, que es en el que nosotros nos basábamos a la hora de llevar a cabo, digamos, y solicitar esta comparecencia, en ese punto no se ha cumplido lo que es la proposición no de ley.

En cuanto al tema del dinero, mire, yo le voy a hacer un poco, y espero confundirme, de verdad que nuestra actitud es de colaboración, y si de algo podemos ayudar puede estar seguro que vamos a estar con usted, con los sindicatos, con los trabajadores, incluso con la empresa a la hora de poder solucionar este tema, porque no nos une más que el único objetivo que supongo que tienen ustedes y es que tanto la empresa Perlas Majorica se mantenga en Manacor, como la producción, y sobre todo lo que más nos preocupa a nosotros independientemente de que la marca se mantenga, es el hecho de que no se pierdan más puestos de trabajo. Estamos hablando de una industria que tiene una tradición muy importante en esta isla sobre todo y que la situación está llevando a los trabajadores y trabajadoras a esa sensación de qué va a pasar con nosotros, qué va a ocurrir con nosotros. El hecho de que incluso se haya iniciado una huelga, el hecho de que la producción esté bajo mínimos y la empresa no se haya preocupado, digamos, de explicarles que el dinero ya estaba aquí.

Ayer yo hablaba con una persona, un trabajador, un representante sindical concretamente me decía: nadie nos ha dicho si el dinero ha llegado o no, nadie nos lo ha comunicado, sólo sabemos que, por los medios de comunicación y por el Govern, que parece que sí, que el dinero está aquí, que el dinero, digamos la transferencia es correcta y es válida, pero nadie se ha puesto en contacto con nosotros; la empresa no se ha preocupado de saber qué está pasando con la mínima producción que se está llevando a cabo. Y eso es lo que genera temor, porque si la empresa tuviera realmente interés en salir adelante con lo que es la producción en la fábrica, pues claro, dirían señores, señoras, sigan trabajando que nosotros tenemos que conseguir unos niveles de producción, y sin embargo no ha habido ese interés.

También están los rumores que le he comentado antes sobre diferencias entre lo que es una parte de accionistas con otros, se habla de que se van a vender las acciones, y todo esto, claro, yo me planteo y me pongo en la situación de los trabajadores y trabajadoras de la empresa y digo, bueno, qué es eso, ¿qué va a ser de nuestro futuro? ¿vamos a acabar todos, digamos, fuera de esta empresa o vamos a poder continuar con una labor que nos guste y que llevamos aquí muchos años haciendo? Por eso no se preocupe, nosotros si hemos planteado esta comparecencia era precisamente pues para intentar tranquilizar, en primer lugar, como he dicho, a los trabajadores y trabajadoras y a sus familias y, en segundo lugar, para tener el conocimiento de lo que está sucediendo, porque sí que es verdad que en los últimos, sobre todo el último mes y medio se han sucedido una serie de hechos que ha llegado un momento en que nadie sabía lo que estaba ocurriendo y cómo iba a terminar.

Lo que sí le quiero hacer un comentario respecto al dinero que se ha aportado. Han llegado 4 millones de euros; en principio, si restamos los 700.000 euros que aportó en su día lo que eran los socios catalanes, nos quedan 3.300.000. La deuda a los bancos ya lleva un retraso de 2 millones de euros, y además se tiene que abonar a los trabajadores que se van a jubilar ahora 1.800.000 euros. Si hacemos la suma de todo este dinero, resulta que tenemos 3.800.000 menos el dinero que se tiene que devolver a los socios catalanes, tenemos un déficit. Es decir, nos encontramos que ese dinero que se ha aportado ahora, que ha costado mucho esfuerzo que llegara, no es suficiente; y a partir del mes de enero estaremos en la misma situación. ¿Qué va a ocurrir? ¿Se van a poder pagar las nóminas; se van a poder pagar y acabar de terminar, digamos, con lo que es la liquidación de los trabajadores y trabajadoras que se han sometido a la regulación de empleo, o vamos a tener que volver a iniciar ese proceso de llega el dinero, no llega, se tiene que hacer una nueva aportación económica? Y es ahí en donde entonces entra, digamos, ese problema o esa incertidumbre de lo que usted ha comentado, y yo creo que en el fondo la cuestión nos preocupa a todos, ¿existe realmente interés por sacar adelante la empresa Perlas Majorica o lo que hay es un interés por terminar cogiendo lo que es la marca, sacarla fuera de estas islas y comercializarla a través de unos sistemas mucho más baratos?

Confiamos y esperamos que estemos equivocados, que sean sólo eso, especulaciones, que sean comentarios que no llevan a ninguna situación. Si es así, y nosotros estamos aquí simplemente transmitiendo lo que se dice, no queremos hacer, digamos, ningún juicio de valor, queremos esperar a ver lo que suceda. Y, si es necesario, Sr. Conseller, que intervenga el Govern, que intervenga el Govern de alguna manera; independientemente de cómo lo está haciendo, y nosotros estaremos con usted. Pero lo que sí está claro y lo que sí nos interesa, y se lo digo sinceramente, es que el tema se resuelva, y la única solución posible es mantener los puestos de trabajo, impedir que desaparezca la fábrica y lo que es la empresa Perlas Majorica de Manacor, y poder mantener y seguir con una empresa que, insisto, es fundamental sobre todo por su reconocimiento y por los puestos de trabajo que genera.

Insisto, nos tendrá a su lado. Y si volvemos a solicitarle que comparezca, o si usted lo hace de manera voluntaria, puede

estar seguro que será única y exclusivamente por el interés de que se resuelva cuanto antes.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica, té la paraula l'Hble. Conseller, Sr. Josep Juan Cardona.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Insisteix la Sra. Diputada que Majorica era un tema aparcats pel Govern. No, miri, hi ha moltes hores dedicades, no tots sols, Majorica i la feina que fa Majorica no és labor exclusiva del Govern ni molt menys, és, com he dit, labor de molta gent i sacrifici de molta gent; i precisament el que vol el Govern és garantir que aquest sacrifici té un resultat, i el que vol és donar suport, precisament, a la gent que s'ha esforçat i que ha fet els sacrificis principals, que són els que han deixat els seus llocs de feina.

Però, clar, insisteix que realment la compareixença està sol·licitada per la nostra, per l'incompliment del número, del punt 5 de l'acord de la proposició no de llei, que era donar compte al Parlament. Jo li he dit i li torn dir, miri, té raó, ja li he donat la raó, és ver, i li donat un precedent dins Majorica, no me n'he anat a cercar altres precedents, perquè crec que ho tenim prou clar: el dia 4 de juny del 2002 es va aprovar una proposició no de llei, en la qual no només es demanaven certes actuacions al Govern, sinó que es remetés documentació als diputats. No és que no compareguessin els consellers de torn a donar les explicacions de la feina que no es va fer, sinó que, a més, no remeteren la documentació, ni es molestaren a remetre la documentació. Clar, és a dir, escolti, això està molt bé, però li pos com a exemple. Aquest era un costum dolent, que l'hem de canviar, també; però no importa insistir-hi molt, perquè podem discutir sobre aquesta qüestió i mostrar-nos exemples continuament, i crec que no beneficia la voluntat de solució.

Què tenen vostès voluntat de col·laboració? Gràcies, estic content, perquè de vegades un sent expressions i sent comentaris en públic, a través dels mitjans de comunicació, que precisament me feien pensar el contrari. Jo li agraesc de ver que ens diguin que tenen voluntat de col·laboració, però també hem d'entendre que el Govern no és l'empresa; que hi ha certes coses que el Govern no hi pot arribar; que hi ha situacions que el Govern no n'és ni en pot ser mai responsable. Si els accionistes no s'entenen, com deia vostè, si els accionistes no inverteixen en el moment el Govern el que sí pot fer és acudir als tribunals o acudir a les administracions que pertoquin per fer complir els acords que toquin. I això sí que ho està fent i això ho estam fent.

És cert que hem d'intentar tranquil·litzar els treballadors, però si vostè m'ha escoltat sap i sabran que nosaltres ens reunim continuament amb els treballadors, ens reunim continuament amb els seus representants i que no presentam ni prenem decisió que no estigui consensuada amb ells, per tant estan al corrent de totes i cadascuna de les decisions, de les actuacions que fa el Govern, perquè precisament les fa amb el

seu consentiment. Si no tenguéssim el consentiment dels sindicats o dels comitès d'empresa, fins i tot de l'Ajuntament de Manacor, nosaltres no donaríem una sola passa; això ho he dit abans, ho dic ara i ho he dit públicament contínuament.

Clar, vostès també fan un compte, els comptes que a cadascun els convé: d'on treuen -és una pregunta- d'on treuen que els accionistes detrauran els 700.000 euros que varen aportar per pagar els treballadors? Per què ho han de detreure ara i no més endavant? No ho sé, és una qüestió que jo no m'atrevesc a posar en dubte, perquè això és cosa de l'empresa; l'empresa té unes obligacions, escolti'm, que és pagar els treballadors quan toca, és veritat? I hem d'acomplir amb aquestes obligacions i ara, per Nadal, toca pagar i toca pagar el que toqui i si no ho fan hauran d'assumir la seva responsabilitat, la que toqui.

I jo crec que quan es dubta de si hi ha interès o no a tirar una empresa endavant, home, a una empresa que aporta 4 milions i mig d'euros i que els desemborsa, no crec que llavors els vulgui perdre així com així. I crec que aquesta gent evidencia, crec, però no li posaré la mà al foc; que evidencia la seva voluntat de quedar-se des del moment que posa 4 milions i mig d'euros a l'empresa, i ho fan a través d'una ampliació de capital, de manera que si les coses van malament no se'ls poden endur. Però mirin, és que ni això me preocupa, és que encara que ho facin, que en posin deu, escolti al Govern el que li preocupa és que s'acompleixi el protocol i que es faci el necessari perquè l'empresa pugui funcionar endavant.

I finalment, doncs miri, a mi m'agrada sentir molt les seves propostes, entre elles que intervengui el Govern a l'empresa. Aquesta proposta la va fer un sindicat i nosaltres, com és molt natural i des del moment que la fa un dels membres del Comitè de Seguiment, vàrem dir que ho estudiàriem jurídicament i econòmicament; però -i s'estudia, s'està fent, els serveis jurídics estan treballant amb aquesta qüestió, a veure quina viabilitat té aquesta proposta o no, si no té viabilitat-; però jo repassant, mentre es fan aquests estudis, repassant la Llei de societats anònimes, hi ha un article, que és el 265, que estableix la possibilitat que el Govern de la Nació, per causes de necessitat o per mantenir, per a l'economia nacional, per mantenir l'economia, pot intervenir una societat. Vostès tenen a les seves mans aquesta possibilitat i si consideren que s'ha de fer la intervenció, la facin, si consideren que han de fer la intervenció, la facin. El Govern de les Illes Balears des d'aquest punt de vista no crec que tinguem les competències.

Jo crec que hi ha un camí més segur i més normal, que és respectar les condicions de mercat. Mirin, no s'ha parlat en tot aquest debat, en tota aquesta qüestió, ni fora, de les limitacions que imposa la Comunitat Europea per a les ajudes de les empreses, ajudes de salvament i restitució d'empreses en crisi, nosaltres anam molt vius a mantenir, a complir aquesta normativa, s'ha d'anar amb molt de seny amb les propostes que es fan, perquè de vegades poden caure molt bé, de vegades poden ser un bon so, però una mala solució.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. I esgotat, afortunadament, l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS